

Bharat Shikshan Prasarak Mandal Latur's

Sitaram Nagar, Latur-413 512 Ph. (02382) 256309

Sem:- 1st

Academic Year : 2021-22

Practicum / Enhancing Professional Capacities / -
Practical Courses

Code & Subject : BEDCC 101 , BEDCC102

Student Name : Sukhita Balaji Barsode

Roll No. : 08

Class : B.Ed. F.Y / S. Y.

Semester : I

Handwritten signature and date 5/14/22

भारत शिक्षण प्रसारक मंडळ, लातूर द्वारा संचलित

जयक्रांती अध्यापक महाविद्यालय (बी. एड.)

सिताराम नगर, लातूर

२०२१-२०२२

प्रमाणपत्र

श्री / श्रीमती / कु. सुचिता बालाजी वनसोडे

वर्ग F.Y. सत्र I ह. क्र. ०५ यांनी शैक्षणिक वर्ष २०२१-२२

मध्ये १०१

समाधानकारक/चांगले/उत्तमरित्या पूर्ण केले.

करिता हे प्रमाणपत्र देण्यात येते.

दिनांक : ०५.०५.२०२२

प्रभारी अधिव्याख्याता
विभाग

प्राचार्य
जयक्रांती अध्यापक
महाविद्यालय (बी.एड.), लातूर

अनुक्रमणिका

अ.क्र.	विवरण	पृष्ठ क्र.	विषय शिक्षक स्वाक्षरी	शेरा
I	B.ED CC101/- भाषेचा अर्थ संकल्पना आणि महत्त्व स्पष्टकरा		<i>Signature</i>	
	i) भाषेचा अर्थ	1-105.		
	ii) भाषेची संकल्पना	5-1010		
	iii) भाषेचे महत्त्व	10-1017		
II	पेपर → BEDCC - 102			
	शालेय नियोजन मुख्याध्यापक प्रस्तावना	18-24	<i>Signature</i>	
	मुख्याध्यापकाची कार्ये	18-24	<i>Signature</i>	
	मुख्याध्यापकाच्या शोकावस्थे जबाबदारी	24-28	<i>Signature</i>	
	NAAC ची भूमिका व विजन प्रमाणिके	29-40	<i>Signature</i>	
	समाप्ती	40	<i>Signature</i>	

भाषेचा अर्थ संकल्पना आणि महत्त्व सविस्तर स्पष्ट करा ?

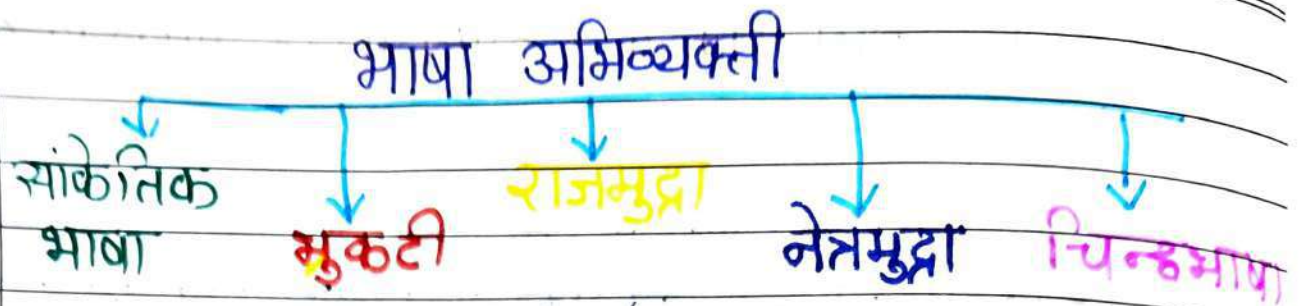
भाषेचा अर्थ-

भाषा मानवी उन्नती आणि प्रगतीचा मुलाधार आहे. भाषेविना एकमेकांचे विचार समाजने अशक्य आहे. भाषेमुळे माणसे आपले विचार, भावना प्रकट करू शकतात.

मौखिक भाषेत वाक्यांची शब्दांची देवान-
घेवान होते व परस्परांचे विचार आपण समजु शकतो.
मला काही सांगायचे आहे या व्यक्तीच्या प्रवर्तनीतून
भाषा निर्माण झाली. मनुष्य समाजप्रिय प्राणी आहे.
समाजावाचून तो एकटा राहु शकत नाही. आदिमानव
टोळीटोळीने राहत असे व आपआपसातील व्यवहारासाठी
कोणतेही माध्यम उपलब्ध नव्हते.

एकमेकांना काही सांगायचे, बोलायचे या
भावनेतून किंवा गरजेतून हळूहळू भाषेचा बोध लागला.
भाषेच्या शोधनंतर मग विचारांची देवाण-घेवाण होऊ
लागली. आपआपसात व्यवहार सुलभतेने होऊ लागली,
व स्वतःला अभिव्यक्त करणे व दुसऱ्याला समजुन घेणे
सोपे झाले.

भाषा ही विविध प्रकारे अभिव्यक्त
केली जाते. त्यासाठी शुक्त्या प्रशुक्त्यांचा वापर केला
जातो. त्या पुढीलप्रमाणे असतात.

सांकेतिक भाषा -

सांकेतिक भाषा म्हणजे काही ठरावीक संकेतांची भाषा यालाच आपण हातवाच्या भाषा किंवा हाताचे संकेत असेही म्हणू शकतो.

भुकुटी -

भुकुटीचा अर्थच भुवया असा होतो. भुकुटी म्हणजे भुवयाची हालचाल करणे.

राजमुद्रा -

भावनात्मक मुद्रा करणे.

नेत्रमुद्रा -

डोळ्याच्या खुमानी भाव दर्शविणे.

चिन्हभाषा -

विविध चिन्हे दाखवून संकेत देणे.

हे सर्व प्रकार विचार अभिव्यक्तीसाठी वापरले जातात. इतकेच नव्हे तर प्रसिद्ध तरंग [**बिष्कारी**] **निमकार्बेट** म्हणतात की प्राण्यांची एक विशिष्ट भाषा असते इतर जातितील प्राणीही आपली भाषा समजतात. इतकेच नव्हे तर प्राण्यांच्या संगतीत माणूस आला तर मनुष्य सुद्धा प्राण्यांची भाषा समजु शकतो व प्राणी मनुष्याच्या संगतीत आला तर तो मनुष्याची भाषा समजतो. अर्थात पशुंची भाषा ही सांकेतिक भाषा असेल.

उदा - जर शेतात सांळव्या नास्त ओशत असतील तर तिथे जवळपास स्नाप आहे असे लोक समजतात.

संदेशवहनाचे काम आदिवासी समाजातील लोक फार पूर्वीपासून संकेताद्वारे केले जाते. उदा - अफ्रीकेतील काही जमाती आपला संदेश मोठे-मोठे ढोल वाजवून देत. विशिष्ट अंतरावर हे ढोल नेमलेले असत. ढोलावर पडणाऱ्या ढापेनुसार संदेश बदलत असे. आनंदाचा ढोल, शत्रूच्या चाहुलीचा ढोल असे वेगवेगळे संदेश आदिवासी ढोल वाजवून एकमेकांना देत असत. अर्थात ते त्या काळचे दूरध्वनीच होते.

भारतातही काही भागात आदिवासी जमाती वान्याच्या दिशीने एक विशिष्ट शीळ घालून आपल्या साथीदारापर्यंत आपला संदेश अथवा विचार पोहचवत असे.

अर्थात्च निरीप विचार माहिती देण्याचे ते अगदी ठोस ठानिमय प्रयत्न होते माणसाने ध्वनीला अर्थ अर्थ दिला व ध्वनिसमुहाला शब्दरूप दिले.

भाषा ही एक मानवाला मिळालेली वरदान आहे. सर्व मानवी व्यवहार ते केवळ भाषेमुळे. सर्व मानवी जीवन व्यापून टाकणारी ही एक भाषा आज मानवी जीवणाच्या एक अभिन्न भाग बनली आहे. माणूस सोडून इतर प्राण्यांनी आपली भाषा बनवली नाही किंवा बनवू शकला नाही हाच फरक मानव व इतर प्राण्यात आहे.

मानव यशस्वी होण्यामागे किंवा आजच्या इतकी विकासाची उल्लुंग भरारी मारण्यामागे भाषा हे एक प्रमुख कारण आहे. भाषा नसती तर एका पिढीकडून दुसऱ्या पिढीकडे ज्ञान प्रसारीत झाले नसते व मानव आज आहे इतका विकसीत झाला नसता माणूस ही संकल्पना आपण भाषेशिवाय करू शकत नाही.

आत्मप्रकटीकरण हा एक महत्त्वाचा भाग आहे. भाषेमुळे देह आहे. भाषेमुळे विचार आहेत ज्यामुळे आपण आपले विचार संवाद रुपाने व मिळून इतरांना सांगू शकतो किंवा इतरांचे म्हणून ऐकून घेऊ शकतो.

आपण आनंदाचे अनुभव भाषेमुळे घेता
तसेच दुःख ही आपण भाषेमुळेच अनुभवता
भाषा ही मानवी जिवणाचा अविभाज्य भाग
आहे.

भाषेच्या संकल्पना —

भाषेची संकल्पना स्पष्ट करताना काही
अभ्यासकांनी पुढील प्रमाणे व्याख्या सांगितल्या आहेत.

कृ. पा. कुलकर्णी -

"भाषा म्हणजे व्यवहारप्रवृत्त करणाऱ्या
सार्थ व अन्वित ध्वनीचा समुह होय."

गोसावी आणि वैद्य -

"भाषा म्हणजे परस्पर सहकार्य व विनिमया-
साठी मानवी मुखालुनच प्रकटलेल्या या ध्वच्छित
ध्वनी संकेताच्या पद्धतीला भाषा म्हणतात."

श्री. वगराजेद्र. गडकर -

"या यशोचित ध्वनी संकेतावर आधारलेली
समाज व्यवहाराला सहाय्यभूत अशी पद्धती म्हणजे
भाषा होय."

स्वीट -

"एवनीमय बाब्दाद्वारे विचारांचे प्रकटीकरण म्हणजे भाषा होय"

श्री ब्रह्मचारी ज्ञान -

"सार्विक केंद्राद्वारे एवनी समुच्चय म्हणजे भाषा होय"

डॉ. माधुरी

"अपने मन की बात दूसरों तक पहुँचाना और दूसरों की बात समझना भाषा कहलाना है।"

एवनील बाब्दरूप मिळाले आणि त्या बाब्दानून आपल्या विचारांचे प्रकटीकरण झाले की आपण त्याला भाषा म्हणतो. एवनी समुच्चय सार्थ असेल तरच मौखिक अभिव्यक्ती योग्य व स्वच्छ होईल.

तसेच स्वीट हे आपल्या भाषेच्या व्याख्येत भाषातेली सार्थक बाब्दांना खुप महत्त्व आहे निरर्थक बाब्द भाषेत नसतात असे ते म्हणतात.

समाजातील लोकांच्या तोंडून निघणारे प्रत्येक बाब्द भाषा नव्हे तर त्या एवनीचा अर्थ समजणे म्हणजे म्हणजे भाषेची अभिव्यक्ती.

।

भाषेचे दोन रूपे

मौखिक भाषा

लिखित भाषा

भाषेची संकल्पना स्पष्ट करताना असे म्हटले जाते की, भाषा ही एक सामाजिक संस्था आहे. मानवाच्या सांस्कृतिक विकासात व प्रसंगी अद्य. पतनात ही तिने महत्वाचे स्थान निर्माण केले आहे.

भाषेची लक्षणे -

जगातील कोणतीच भाषा ही एकदुसऱ्यासारखी नाही.

प्रत्येक भाषेची स्वतःची ही एक वेगळी ओळख आहे, स्वतंत्र व्यवस्था आहे. व्याकरण आहे.

असे असले तरी सर्व भाषेच्या स्वरूपात आणि कार्यत सारखेपणा अढळतो या सारखेपणाच्या अधारे भाषेची सार्वत्रिक लक्षणे ठरवता येतात.

'हॉकेट' या भाषा वैज्ञानिकाने भाषेची लक्षणे पुढीलप्रमाणे सांगितली आहेत.

भा	→	द्विस्तरीय रचना
व	→	निर्मितीशिलता
ची	→	याद्वाचिच्छकता
	→	आदलाबदल
न	→	विशिष्टता
स	→	स्थलकालतीतता
गे	→	सांस्कृतिक संक्रमण

1) द्विस्तरीय रचना —

उच्चारण दोन पातळीवरून होणे याला द्विस्तरीय रचना असे म्हणतात.

2) निर्मितीशिलता -

पूर्वी कधीही ऐकले नाही किंवा स्वतः उच्चारलीही नाही असे नवे वाक्य, नवी रचना, नवी गाणी करू शकतो याला निर्मितीशिलता म्हणतात.

3) याद्वाचिच्छकता -

याद्वाचिच्छकतेमुळे सर्व भाषा एकमेकांपासून वेगळ्या झाल्या आहेत. भाषेत अर्थविस्तरनाची प्रक्रिया याद्वाचिच्छकतेमुळे शक्य होते.

याद्वाचिच्छकतेमुळे माणूस भोवतालच्या सृष्टीतील कोणत्याही अनुभवाला भाषेच्या मध्यमाने सामोरे जाऊ शकतो.

4] आदला - बदली -

एकमेकांच्या भाषीक स्वना एकमेकांना समजने त्या पुन्हा-पुन्हा वापरणे ते मानवी भाषेतच शक्य होते. भाषेच्या आढान प्रदानातून किंवा आदला बदलीतून मानवाला दोन फायदे झाले.

1] मानवाला अनुकरणातून कोणतीही भाषा शिकणे शक्य झाले.

2] मानवी भाषेतील नवनिर्मितस्वनांच्या सार्वत्रिक वापर होतो.

5] विशिष्टता

प्राण्यांच्या भाषेच्या तुलनेने मानवी भाषेत खुप मोठी विशेषता आहे.

उदा - आईने 'जेवायला चल' म्हणले की आपण लगेच ताटावर येऊन बसतो.

मानवी भाषेतील शब्दांच्या एकच अर्थ निघतो व प्रत्येक शब्दाला वेगळी ध्वनी किंवा वणध्या वापर मानव करतो.

6] स्थलकालतीतता -

सृष्टीतील प्रत्येक गोष्ट ही स्थल काल परते बदलत असते पण भाषेला मात्र स्थल काळाची कसलीही बंधने नसतात ,

भाषा ही नदीच्या प्रवाहा प्रमाणे वाहत जाते आपल्या सोबत इतर भाषेचे नवी अक्षरे व नवे शब्द आपल्या प्रवाहात सामील करते व पुढे चालते.

उदा - इंग्रजी भाषेच्या प्रवाहामुळे मराठी भाषेच्या वर्णमालेत अ ची झालेली वाढ.

डॉक्टर, कॉल, मॉल इत्यादी.

7] सांस्कृतिक संक्रमण -

भाषेचा वारसा, भाषेची संकल्पना एका पिढीकडून दुसऱ्या पिढीकडे संक्रमित केली जाते जेव्हा ती एका पिढीकडून दुसऱ्या पिढीकडे संक्रमित होते तेव्हा तिच्यात त्या पिढीच्या विचारांची भर पडलेली असते.

अशीच अनुभवांची भर पुढील-पुढील पिढी कडे संक्रमित होत असते.

भाषेचे महत्त्व -

जगात अनेक वेगवेगळ्या भाषा बोलल्या जातात. पण या वेगवेगळ्या भाषांमध्ये कुठेतरी साम्य अढळते.

प्रत्येक भाषेचे काही ना काही तरी वैशिष्ट्य आहे. वेगवेगळ्या समुदायाच्या वेगवेगळ्या भाषा आहेत त्याच्या अनेक उपभाषा असल्या तरी अभिव्यक्तीची काही सर्व भाषेत अढळतात.

भाषा एक सामाजिक वस्तु -

कोणतीही भाषा ही कोणा एकाची किंवा एका टोळीची नसून ती सामाजिक संस्था आहे. सर्व समाज एकत्रित रहात असल्यामुळे भाषेचा विस्तार व विकास झाला आहे.

भाषा ही समाजनिर्मित असून समाजाकडून समाजास मिळालेली ही एक देणगी आहे. अमुक एक बाळ अमुक प्रमाणे उच्चारता येत नाही व आपल्या लहरीनुसार भाषा वापरता येत नाही म्हणून भाषेचे काही नियम आहेत हे नियम सर्वांना बंधनकारक आहेत म्हणजे थोडक्यात ही एक सामाजिक म्हणजेच

समाजातील प्रत्येक व्यक्तीचा त्याच्यावर समान अधिकार आहे.

2. अजित संपत्ती -

भाषा ही कोणा एकट्याची नाही तशी ती एका सामाजिक वस्तु आहे. मनुष्याला भाषा जन्मजात प्राप्त होत नाही. मनुष्याला भाषा स्वरूप प्रयत्नांनी अजित करावी लागते.

अजित करणे = मिळवणे किंवा प्राप्त करणे

वारसा हक्काने आई - वडीलांकडून मुलांना जशी संपत्ती लाभते तशी भाषा मुलांना लाभत नाही त्यासाठी त्यांना प्रयत्न करावे लागतात जन्मजात फक्त ध्वनी प्राप्त झालेला आहे. भाषा नाही ती त्याला स्व प्रयत्नातून समाजाकडून व कुटुंबातील सदस्यांकडून अजित करावी लागते.

3. भाषा परिवर्तनशील आहे -

भाषेचा एक महत्त्वपूर्ण गुणधर्म किंवा भाषेचे एक महत्त्वाने वैशिष्ट्य म्हणजे भाषा ही परिवर्तनशील आहे. भाषा ही काळानुसार

परिस्थितिनुसार, स्थळानुसार बदलते. अगदी सुरवातीला ज्या शब्दांच्या वापर भाषेत होत असे त्यातील बरेच शब्द आज हास झाले आहेत. मुख्य ध्वनीत तर बदल होत असतातच पण शब्दातही बदल होत आहेत.

उदा - दंत - दात, चक्र - चाक

मराठी भाषेत जे शब्द पूर्वी होते ते शब्द आज असतील असे नाही. भाषेत इतर भाषेतील शब्द जसे येतात तसेच भाषेतील शब्द जातात किंवा त्यांचा हास होतो. यामुळे भाषेत काही फरक पडत नाही. याने भाषा बदलली असाही अर्थ होत नाही. म्हणजेच भाषेतील नवीन शब्दामुळे भाषेत परिवर्तन होत नाही.

4. भाषा एक संस्कार -

भाषा ही स्वप्रयत्नाने अर्जित करावी लागते. तरीसुद्धा भाषा ही एक संस्कार आहे.

भाषा शिकण्यासाठी मोठे प्रयत्न करावे लागत नाहीत व खूप कष्ट करावे लागत नाहीत तरी ती मानवास आत्मसात होते.

त्यासाठी कारणीभूत असते समाजातील
व घरातील लोकांचे बोलणे ऐकणे व ते
परिचर्या करणे.

भाषा मुलांना घरातून शिकवली
जाते. ती जेव्हा सज्जन होतात तेव्हा त्यांना
भाषेवर सहज प्रभुत्व मिळवता येते.

5. भाषा आणि संस्कृती -

भाषा ही संस्कृती साधनाचे साधे
व सोपे साधन आहे. आपण आपल्या पिढीचे
ज्ञान किंवा घरातील रिती संस्कृती या
मुलांना बोलून म्हणजे आपल्या मातृभाषेतून
शिकवतो. हे केवळ घरातील ज्ञान आहे.

परंतु विविध शास्त्रांनी लावलेले
शोध, भारतातील विविधतेतील एकता, भारतीय
इतिहास, किंवा जगाचा इतिहास, भारताचा व
जगाचा भूगोल, विज्ञान, विविध कथा किंवा
साहित्य हे सर्व भाषेच्या लिखित रूपात
साठवून ठेवता येते. व समजून घेवून त्याप्रमाणे
त्यामधे वाढ होते.

यामुळे भारतीय किंवा जागतिक
संस्कृतीचे रक्षण होण्यास मदत होते.

विचार करण्याचे साधन -

भाषेचे अजून एक महत्वाची गरज म्हणजे विचार करणे. विचार करणे कोणतीही कार्य करण्यासाठी मानव विचार करतो.

विचार करण्यासाठी तो आपल्या मातृभाषेचे सहाय्य घेतो जर मानवास भाष अवगत नसती तर मानव विचार करू शकला नसता व आज मानवाने जेवढी प्रगती केली आहे तेवढी आज तो करू शकला नसता. इतकेच काय आज आपण वेगवेगळ्या शास्त्रांचा अभ्यास करतो तो ही केवळ भाषेमुळेच.

आपण भाषेमुळे अगदी सुरुवातीपासून शेवटपर्यंत सुसंगत विचार करतो व येणाऱ्या अडचणींचा विचार करून निर्णय घेतो.

7. आत्मप्रकटीकरणाचे साधन -

भाषेमुळे जसे आपण विचार करू शकतो तसेच आपण आपले विचार निश्चिपणे भाषेमुळेच मांडू शकतो. आपल्या मनातील विचार इच्छा आकांक्षा आपण इतरांपुढे सुसंगत पणे भाषेमुळेच इतरांसमोर मांडू शकतो.

आपण भाषेमुळे विचारांची देवान घेवाण करू शकतो, व्यपहार करू शकतो, मनवी

विनिमयान्ते एकमेव साधन भाषा आहे.

शोडक्यात भाषा नसेल तर आपण आत्मप्रकटी-
करणा करू शकलो नसतो, व आपले विचार इतरांपर्यंत
पोहचवू शकलो नसतो.

भाषेचे एक स्थिर व मानविद्य स्वरूप -

भाषा ही परिवर्तनशील असली तरी
समाजात ती स्थिर असते. भाषा ही पूर्णतः अस्थिर
किंवा विचलित नसते. काही शब्द बदलत
असतात. त्यास आपण भाषा बदलली असे म्हणू
शकत नाही. ती कायम स्थिर स्वरूपात असते
आणि ती समाजमान्य असते. समाजातील प्रत्येकाची
गरज ही भाषा असते, व भाषा स्थिर राहत
असते काही शब्दांची भाषेत काहीही फरक
पडत नाही.

ज्या प्रमाणे समुद्रात बकेट भरून पाणी टाकले
किंवा काढले तरी समुद्राला काही फरक पडत
नाही त्याप्रमाणे भाषेत काही नवे शब्द आले
किंवा काही शब्दांचा हास झाला तरी
भाषेला काही फरक पडत नाही. भाषा
ही स्थिर राहते.

मानवी प्रगतीचे कारण -

मानवाने आज ज्या अनेक क्षेत्रात प्रगती केली आहे. ती केवळ फक्त आणि फक्त भाषेमुळे. मानव सोडून इतर सर्व प्राणी शानटी ~~अवरूढ~~ आहेत. पण आज केवळ मानव शानटी अवस्था सोडून प्रगतीपद्धावर कार्यरत आहे याचे मुख्य कारण भाषा आहे.

म्हणूनच म्हणतात - जो बोलतो त्याच्या अंबाड्या पण विकल्या जातात व जो शांत रहातो त्याचे गहु पण विकत नाहीत.

समाशेष -

समाजात किंवा जगात वेगवेगळ्या अनेक भाषा बोलल्या जातात भाषा ही त्या समाजाची ओळख बनते भाषा ही मानवाच्या उत्कर्षाचा सर्वात महत्वाचा दुवा आहे. जगाच्या पाठीवर कुठेही जो तुम्हाला भाषा शिकणे व समजणे किती आवश्यक आहे ते समजते.

जिवनात अग्रेसर राहण्यासाठी सर्वात महत्वाची भाषा असते.

Sen
Shrinagar

शालेय नियोजनामध्ये मुख्याध्यापकाची कार्ये सांगून
नेके ची भुमीका स्पष्ट करा :-

कुशल माळी बागेचा तसा

कुशल मुख्याध्यापक शाळेचा

मुख्याध्यापक हा शाळेचा कर्णधार असतो
शालेय जीवनाचे संचलन करताना त्याला अनेक
जबाबदाऱ्या पार पाडाव्या लागतात मुख्याध्यापकाचे
कार्य हे शालेय जबाबदाऱ्यातून दिसून येते.

मुख्याध्यापकाचे शालांतर्गत कार्य/जबाबदाऱ्या -

कार्यालये -

शाळेचे दफ्तर अध्यापक ठेवणे हे
मुख्याध्यापकाचे प्रमुख कार्य आहे. शाळेतील संपूर्ण
रेकॉर्ड कायम जपून ठेवणे हे ही कार्य मुख्याध्यापकाला
पार पाडावे लागते. विद्यार्थ्यांच्या T.C. नोंद आवक-
जावक रजिस्टर शिक्षकांचे नियुक्ती रेकॉर्ड, खेळाचे
साहित्य विद्यार्थ्यांना बसण्यासाठीचे बाळ डेक्स
टेबल, शालेय पोषण आहारासाठी लागणारे
साहित्य, भांडी, प्लेट, गॅस इ.

कार्यलयीन दफ्तर व त्या संबंधीचे
कामे प्रत्यक्षात जशी कार्यलयीन कर्मचारी करत
असले तरी त्याची उत्तम जबाबदारी मुख्याध्याप-
कावर असते. मुख्याध्यापकाच्या मार्गदर्शनाखाली

शालेतील कर्मचारी वर्ग काम करीत असतो. इतकेच नव्हे तर विद्यार्थी शिक्षक उपस्थिती नोंद, बैठक अहवाल निर्गम उतारे इ. दस्तावेज मुख्याध्यापकांना सांभाळून ठेवावे लागतात.

२. सहकारी शिक्षक व विद्यार्थी -

अध्यापन नियोजनानुसार शिक्षक अध्यापन करतात का नाही यावर देखरेख ठेवण्याचे महत्त्वचे कार्य मुख्याध्यापकांचे असते. अधून मधून वर्ग तपासनी करून संबंधी शिक्षकांना व विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन करणे हे पण मुख्याध्यापकांचे कार्य आहे.

तसेच अध्यापन प्रभावी होण्यासाठी आवश्यक ते शैक्षणिक साहित्य उपलब्ध करून देणे तसेच ते योग्य हाताळतात किं नाही हे हीकतपासने, कार्य मुख्याध्यापकांचे असते. शालेय परिसरात शिस्तीचे वातावरण राखणे ही देखील मुख्याध्यापकांची प्रमुख जबाबदारी असते. वेळ प्रसंगी शिक्षकांसमोर आदर्श पाठ हाचण, आदर्श पाठ घेऊन आपल्या शालेतील शिक्षकांसमोर दाखवावे लागते. आदर्श महिन्याच्या शेवटी शिक्षकांच्या वही हाचण वही भागने व त्याच्या पाठासंबंधी वेळोवेळी सुचना देवून आपल्या शालेची गुणवत्ता, कशी जावावतना येईल त्या साठी सतत प्रयत्न मुख्याध्यापकांना करावे लागते.

प्रसंगी विद्यार्थींचे कौतुक करूवे लागते तर कधी कठोर शासनही करावे लागते. त्यांना अभ्यासाची चालना देणे, शाळेच्या शिस्तीचे भान ठेवण्यास शिकवणे किंवा वेळोवेळी सुचना देणे.

आशा प्रकारे सहकारी शिक्षक व विद्यार्थी यांच्याशी सहकार्याचे संबंध ठेवून शाळेच्या गुणवत्त्वासाठी मुख्याध्यापक हा धटक सतत झटत राहता.

३. आर्थिक नियोजन -

शाळेचा विकास व उत्कर्ष करण्याची जबाबदारी मुख्याध्यापकाची असते. शाळेला देण्यात शुल्क, अनुदान इ. मार्गाने मिळणाऱ्या पैशांच्या नियोजनाचे कार्य मुख्याध्यापकांना करावे लागते. शाळेला लागणारे आवश्यक साहित्य, देखभाल दुरुस्त्या उपक्रम इत्यादीचे नियोजन करण्याची जबाबदारी मुख्याध्यापकाची आहे.

संस्थेच्या शाळेच्या बाबतीत पण जिल्हापरिषद शाळेत विद्यार्थ्यांच्या पालकांकडून फी आकारली जात नाही. शाळेला लागणारे साहित्य खरेदी करता येते. लोखवाटा निर्माण करण्यासाठी नेतृत्व करण्यास मुख्याध्यापक असावा लागतो. एखादा उपक्रम द्यायचा असल्यास मुख्याध्यापकाचे कार्य हे

लोकवाटा जमवून ही करता येते.

उदा. वार्षिक स्नेहसंवेदन दीव्यासाठी लोकवाटा गोळा करता येतो या माध्यमातून शाळेला लागणाऱ्या वस्तूंची खरेदी करता येते. एकंदरीत मुख्याध्यापकाला लोकवाटा होवून त्याचा नोंदवही मध्ये योग्य तो उल्लेख करावा लागतो.

जरवर्षी शाळेला शासनाकडून येणारे अनुदान जमा खर्च नोंदवही मध्ये नोंदवल्याचे कार्य मुख्याध्यापकांना करावे लागते. तसेच खर्चाच्या पावत्या सांभाळून त्या रजिस्टर मध्ये व्यवस्थित लावून ठेवण्याचे काम मुख्याध्यापकाला करावे लागते.

4. शालेय वस्तू -

शाळा म्हटल्यावर वर्ग, ग्रंथालय प्रयोगशाळा, लागू मैदान इ. मोठे घटक आवश्यक असते याशिवाय फर्निचर शिक्षण साहित्य याची आवश्यकता असते. या साहित्याची निगा राखणे व त्या साहित्याचा वापर निट होत आहे का नाही हे पाहण्याचे कार्य ही मुख्याध्यापकांचे असते.

1] इमारत -

इमारत अध्ययन अध्यापकांसाठी सुस्थितीत आहे का नाही नसल्यास त्या संबंधी

अहवाल तयार करून शाळा व्यवस्थापनाची मान्यता देवून ती अहवाल पाठवावा लागतो.

2. वर्गबोल्या -

इयत्तानुसार वर्गबोल्या आहेत की नाही याची पाहणी करून अहवाल तयार करून शासनास सादर करावा.

3. क्रिडांगणे -

विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीन विकासासाठी क्रिडांगणे आवश्यक असतात. शालेय स्पर्धा, परिपाठ देण्यासाठी तसेच वेगवेगळ्या खेळांचे नियोजन करण्यासाठी क्रिडांगणाची गरज असते. शाळेला क्रिडांगण आहे व ते व्यवस्थित वापरण्याची जबाबदारी मुख्याध्यापकाची असते.

4. ग्रंथालय -

विद्यार्थ्यांच्या ज्ञानात भर पाडण्यासाठी व विद्यार्थ्यांच्या स्वयं अध्ययन चांगल्या प्रकारे करण्यासाठी ग्रंथालय हे विद्यार्थ्यांसाठी अनमोल ठेवा आहे. ग्रंथालयात कोणती पुस्तके किती आहेत व कोणत्या पुस्तकांची आवश्यकता आहे याचे ज्ञान मुख्याध्यापकांना असते. तसेच विद्यार्थी ग्रंथालयाचा वापर करतो कि नाही याची ही माहिती

मुख्याध्यापकास हवी.

प्रयोगशाळा -

सध्याचे युग हे विज्ञान युग असल्यामुळे विद्यार्थीना प्रयोगशाळा असणे गरजेचे आहे. त्यासाठी लागणाऱ्या साहित्याची माहिती मुख्याध्यापकांना आवश्यक आहे.

6. शैक्षणिक साहित्य -

विद्यार्थ्यांचे अध्ययन व शिक्षकाने अध्यापन योग्य व प्रभावी होण्यासाठी शैक्षणिक साहित्याची आवश्यकता असते.

त्यासाठी लागणारी आर्थिक व वैयक्तिक मदत मुख्याध्यापकाला करावी लागते.

7. शालेय परिसर व पाणी -

शालेय परिसर निरीगी ठेवण्यासाठी तो दहशेज साफ करणे घेणे आवश्यक असते. विद्यार्थ्यांच्या आरोग्याची काळजी घेण्यासाठी, पाण्याची व्यवस्था करणे, तसेच शालेय पोषण आहार तयार करण्यासाठी लागणारे साहित्याची जोड ही मुख्याध्यापकास घालून द्यावी लागते.

७) अंतर्गत उपक्रम -

शाळेतील विविध उपक्रम चालवता येता. याशिवाय विविध बाह्य परिक्षांचे वर्ग चालवणे, परिक्षा प्रमुख म्हणून काम पाहणे, ही कार्ये मुख्याध्यापकास पार पाडावी लागतात.

शिक्षक, कर्मचारी वर्ग, विद्यार्थी यांना मार्गदर्शित करणे ही काम मुख्याध्यापकांना करावे लागते.

✓ विद्यार्थ्यांच्या कलागुणांना वाढ देण्यासाठी विविध उपक्रम राबवणे, शिक्षकांची क्षमता वाढवण्यासाठी कार्यशाळेचे आयोजन करणे यासारखी कामे मुख्याध्यापकांना करावी लागतात.

८) मुख्याध्यापकाच्या शाळाबाह्य जबाबदाऱ्या

१) शासन

शाळा ही शासनाच्या अदेशानुसार व नियमानुसार चालवावी लागते. शासनाकडून शाळेला येणाऱ्या अनुदानाचा योग्य विनिमय करणे शासनाकडून येणाऱ्या वेळापत्रकानुसार योजना आखणे व कार्यवाही करणे ही कार्ये मुख्याध्यापकांची असतात.

शिक्षण विभाग -

नवनवीन प्रयोगा विषयी माहिती मिळवणे व ती आभाळात आणण्यासाठी प्रयत्नशील असणे ही मुख्याध्यापकाची जबाबदारी आहे.

प्रयोगशाळा -

शासनाच्या सूचनेनुसार प्रथम उपयोग शाळा [विज्ञान प्रयोग शाळा, गणित शाळा] शाळेत आयोजन करावे त्यातून योग्य शिक्षक व विद्यार्थी समुहाकडून प्रथम गाव पातळी मग जिल्हा तालुका व जिल्हा पातळी पर्यंत पोहचण्याचे काम ही मुख्याध्यापकाचे असते.

शाळांत परिक्षा -

माध्यमिक शाळा व मंडळाच्या अभ्यासक्रमानुसार विद्यार्थ्यांची तयारी करून घेणे त्यांना परिक्षेस बसवणे मंडळाकडून येणाऱ्या आदेशांची अंमलबजावणी करणे व मंडळाने सांगितलेली माहिती विद्यार्थ्यांना, शिक्षकांना प्रसंगी पालकांना सांगणे ही जबाबदारी मुख्याध्यापकाची असते.

संस्था

बहुतेक माध्यमिक शाळा या खाजगी

संस्थेमार्फत चालवल्या जातात. शालेय संस्था-
चालकाचे निरांतरण असते. शालेय प्रशासन
व समस्या मुख्याध्यापकांना संस्थाचालकांना
करून द्यावी लागते.

शासनाकडून येणारे नियम व उपदेश
विरुद्धीत स्वरूपात संस्थाचालकास सांगावे
लागतात.

भूमिका -

शालेय विकासात मुख्याध्यापकाची
भूमिका एखाद्या सल्लागाराप्रमाणे असते.
परंतु तो कधी-कधी या भुकेच्या बाहेर
येवून सुद्धा कार्य करू शकतो किंवा
तो ते करतो.

जसे कुंटूबात कुंटूब कलसि महत्त्व
असते तसेच शालेत मुख्याध्यापकाच्या
भुमिकेत असणाऱ्या व्यक्तीला महत्त्वाचे स्थान
असते.

कुंटूब कलसिच्या भुकेलील विविध जबाबदाऱ्या
पार पाडण्या लागतात तशाच मुख्याध्यापकालाही
विविध भूमिका पार पाडण्या लागतात. जसेकी
मुख्याध्यापकाला पालक संपर्क ठेवावा लागतो,
विद्यार्थ्यांवर चांगले संस्कार व्हावेत यासाठी
विविध कृतीयुक्त कार्यक्रम द्यावे लागतात.

अध्यापनविषयक कार्य-

मुख्याध्यापक प्रथम शिक्षक असला पाहिजे. मुख्याध्यापक हा सर्व शिक्षकांचा नेता असतो. इतर शिक्षक त्याचे अनुकरण करण्याची शक्यता असते. म्हणून त्याने आपले विचार, विषय प्रभावीपणे मांडले पाहिजेत.

नियोजन विषयक भुमीका-

शालेमध्ये वर्षभराचे कार्य व्यवस्थित होयचे असेल तर त्याचे नियोजन हवे नियोजन करणे हे मुख्याध्यापकाचे कार्य असते. स्थूलमानाने नियोजनाचे (ए) चार टप्पे असतात (२) दोन घटक चाचण्या व दोन सत्र (प्रथम सत्र व द्वितीय सत्र) असे चार टप्पे त्याला आपल्या शालेत पूर्ण करावे लागतात.

समाप्ती-

शाला ही समाजाचे प्रतिरूप आसते. या प्रतिरूपाला सजवण्याचे व घडवण्याचे कार्य मुख्याध्यापक करत असतो. ज्याप्रमाणे एक कुटुंब प्रमुख आपल्या घरातील किंवा कुटुंबातील प्रत्येकाच्या भरजा, व जाबाबदाऱ्या पूर्ण करतो त्याचप्रमाणे.

शाळेच्या वि मुख्याध्यापक आपल्या शाळेच्या सर्व जबाबदाऱ्या पूर्ण करून शाळेला एक आदर्श समाजप्रीति भूमी घडवण्याच प्रयत्न करतो.

त्याच्या या प्रयत्नांना यश हे विद्यार्थी मोठे आल्यावर येते तेव्हा विद्यार्थी सर मला परत लहान होऊन शाळेत यायचे आहे तेव्हा ते साध्य होते.

राष्ट्रीय मूल्यांकन व प्रमानंद मान्यता परिषद
 NAAC या संस्थेची स्थापना 1994 मध्ये करण्यात
 आली. NAAC ही उच्च शिक्षण संस्था UGC
 च्या अंतर्गत असणारी ही एक संस्था आहे.

मुख्यालय - बेंगलुरु [कर्नाटक]

स्थापना वर्ष - इ.स. 1994

प्रमुख व्यक्ती - प्रो. एस सी शर्मा

उद्देश -

शैक्षणिक क्षेत्रातील प्रचलित पारंपारीक
 कालबाह्य भाग काढून टाकून तिथे नव्या संदर्भातील
 आशय संदर्भ, अबाधदात्या निश्चित करणे व प्रत्येक्ष
 करणे.

आर्थिक दृष्ट्या किफायतशीर असणारा व
 जागतिक स्तरावर आपल्या उच्चशिक्षणात गुणवत्ता
 राखणारा व ती टिकवून ठेवणे हा उद्देश
 NAAC या शैक्षणिक संस्थेचा आहे. NAAC ने
 1994 पासून उच्च शिक्षण देणाऱ्या संस्थांची
 मूल्यांकन करण्यास सुरुवात केली. मूल्यांकनासाठी
NAAC कोणतीही शक्ती करत नाही.

UGC कडून शैक्षणिक संस्थांना मिळवणारे भरगोर अनुदान शिक्षण संस्थांना देणार्या, विद्यार्थी, पालक व जनसामान्यांतील शिक्षण संस्थेतील प्रतीमा अशा अनेक गोष्टी नेक कडून होणाऱ्या मूल्यांकनावर आधारीत आहेत.

1. वर्तित 450 उच्च शिक्षण संस्थांचे मूल्यांकन करण (नेक) NAAC ने जगातील अशा संस्थामध्ये जागतीक विक्रम केला आहे.

NAAC चे प्रमुख कार्यालय बेंगलूर येथे आहे संपूर्ण भारतातील उच्च शिक्षण संस्थांना आपले मूल्यांकन करून घेणे सोपे जावे म्हणुन NAAC चे आनखी एक उपकार्यालय **जयपुर** (राजस्थान) येथे सुरु करण्यात आले आहे.

NAAC ची पूर्वीची मूल्यांकनाची पद्धती आज थोडीशी बदली आहे पूर्वी 10 लक्षांच्या मूल्यांकनासाठी निश्चित केल्या जात होत्या त्या सध्यास्यतील 7 किंवा 6 आशा झाल्या आहेत.

पूर्वी एखाद्या संस्थेचे मूल्यांकन केल्या नंतर स्थर देण्याची पद्धती अस्तीत्वात होती मात्र वर्तमान पद्धतीत NAAC ने ग्रेड पद्धती सुरु केली आहे. त्यासाठी S.S.R सुरु करणे आवश्यक

आहे.

SWOT ANALYSIS :-

S - Strength

W - Weakness

O - Opportunities

T - Threats

म्हणजेच आपली बलस्थाने, त्रुटी, उपलब्ध संधी याचा स्वतः शोध घेणे त्याप्रमाणे स्वतःचे मूल्यांकन करणे व ते कितपत खरे आहे व NAAC च्या तसाकडून तपासून घेणे NAAC च्या अधिस्वीकृतीचा दर्जा प्राप्त करून घेणे या मूल्यांकनात अभिप्रेत आहे.

NAAC चे विजन -

गुणवत्तेचे स्वयः मूल्यांकन व बाह्य घटकांद्वारे गुणवत्ता वृद्धि आणि गुणवत्तेचे सातत्य त्याच्या माध्यमातून भारतातील उच्च शिक्षणाचे गुणवत्ता पूर्ण वळकटी करणे व उच्च शिक्षण देणाऱ्या संस्थांना सक्षम करणे हा या संस्थेचा उद्देश आहे.

उच्च शिक्षण संस्था किंवा त्याचे विभाग त्याचे वेबसाईट, अभ्यासक्रम विविध प्रकल्प इ. ठरावीक मुल्यमापण करणे व अशा संस्था विभाग प्रकल्पांना अभिरुचीकृती प्रदान करणे हे ध्येय (नॅक) NAAC चे असते.

उच्च शिक्षण संस्थामध्ये अध्ययन अध्यापन संशोधन याद्वारे गुणवत्ता वाढीसाठी योग्य ते वातावरण निर्माण करणे. उच्च शिक्षणात स्वयंमूल्यमापण जबाबदारी, स्वयत्तता आणि उपक्रम शिलता.

गुणवत्तेची संबंधित संशोधन सुल्ला, प्रशिक्षण कार्यक्रम इत्यादी आयोजन करणे.

गुणवत्तेचे मूल्यांकन गुणवत्ता वृद्धी व सातत्यासाठी शिक्षकांना सहकार्य करणे.

उच्च शिक्षणातील अभ्यासक्रम, पाठ्यक्रम पायाभूत सुविधा यांची पडताळणी करणे.

NAAC ची पहिल्या दशकातील उपलब्धी-

उच्च शिक्षणातील बाह्यमुल्यांकन आणि अभिस्वीकृतीची उपलब्धी राजवली गेली

उच्च शिक्षण संस्थांचे पुनर्मुल्यांकन करण्यात आले. [100 पेक्षा जास्त विद्यापीठे व 1900 पेक्षा अधिक महाविद्यालये]

जगाभरातील नव्या संकल्पना पद्धती याचा भारतीय शिक्षणाच्या संदर्भात समावेश केला गेला.

गुणवत्ता संस्कृतीचा विकास

NAAC ची दुसरे दशक व दिशा-

माहिती तंत्रज्ञानाच्या ICT माध्यमातून शैक्षणिक संस्थांचे मुल्यांकन करण्यास सुरुवात.

एखादी विषय किंवा अभ्यासक्रम यासाठीच्या अभिस्वीकृतीची योजना यशस्वी करणे.

३) इतर व्यावसायिक अभिस्वीकृती प्रदान करणाऱ्या संस्थाना सहकार्य करणे.

४) मूल्यमापन करणाऱ्या तंत्रासाठी व्यावसायिक विकास कार्यक्रमाची सोय करणे.

५) गुणवत्ता हमी नियतकालिक सुरु करणे.

६) सैशोधन व प्रशिक्षण शासाठी कक्षांची स्थापना करणे.

७) उच्चशिक्षणात उत्कृष्ट प्रथांचा प्रचार करणे.

८) गुणवत्ता हमीच्या नवनवीन पद्धतींना विभागाना योग्य ती सल्ला देणे.

९) सिमापार (Cross-border) शिक्षण सुविधांच्या अभिस्वीकृतीची सुविधा उपलब्ध करून देणे.

१०) उच्चशिक्षणातील सर्व घटकांसाठी गुणवत्ता साक्षरता उंचावणे.

NAAC चे पूर्वमूल्यांकन:-

गुणवत्तेच्या सातत्यपूर्ण बदलाचा शोध घेत NAAC ने पुनर्मूल्यांकनासाठी काही बदल केले आहेत

- ① कसोटी
- ② S.S.R. सादरीकरण
- ③ तस समितीची भेट
- ④ NAAC. नेक

मूल्य :- Values:-

① शाल्कीय विळासातील उच्च शिक्षण आणि शिक्षण वाटा

② जागतीक स्पर्धेत टिकाव भर्ती व कौशल्य, ज्ञान विद्यार्थ्यांना देवून त्यांना शिक्षित करणे.

③ विद्यार्थ्यांच्या मूल्यशिक्षणावर भर देणे

④ नवनवीन तंत्रज्ञानाचा अधिकाधिक वापर

⑥ उत्कृष्टतेचा ध्यास घेणे.

NAAC ची गुणवत्ता दर्शक प्रमाणके

कसोटी क्र. 1 :- अभ्यासक्रमाचे स्वरूप

- ① उत्तम प्रबोधन
- ② अभ्यासक्रमाचा विकास
- ③ अभ्यासक्रमाचा पर्याय
- ④ बौद्धिक-संचिळता
- ⑤ प्रत्याचारण यंत्रणा

कसोटी क्र. 2 :- अध्ययन - अध्यापन

- ① प्रवेश क्षमता
- ② विविध प्रकारच्या क्षमतेच्या विद्यार्थ्यांना शोध व त्यांची बौद्धिक गरज
- ③ अध्ययन अध्यापन प्रक्रिया
- ④ शिक्षकांची गुणवत्ता
- ⑤ अध्यापनाचे मूल्यामापन
- ⑥ अध्ययनाचे मूल्यामापन
- ⑦ मूल्यामापनातील सुधारणा

कसोटी क्र. 3 - संशोधन सल्लासेवा व विस्तारकार्य

- (a) संशोधन वृद्धी
- (b) संशोधनाची कलकृती
- (c) ~~वैद्य~~ बौद्धिक प्रकारने
- (d) सल्लासेवा
- (e) विस्तार कार्य
- (f) विस्तार कार्यातील सहभाग.

कसोटी क्र. 4 :- पायाभुत सुविधा व अध्ययन सामग्री / साधने

- (a) भौतिक सुविधा
- (b) पायाभुत सुविधा
- (c) अध्यापनाची साधने या दृष्टीने चांगले व्हायलाय.
- (d) अध्ययनाची साधने या दृष्टीने संधक येताना व सुविधा.

कसोटी क्र. 5 :- विद्यार्थी कल्पना, प्रगती

विद्यार्थ्यांची माहिती
विद्यार्थ्यांची प्रगती

विद्यार्थ्यांचे कल्याण
उपक्रम

कसोटी क्र. 6 :- संस्थेचे संसाधन व व्यवस्थापन

६ उद्दिष्टाभिमुख आणि उद्दिष्टाघटित निर्णय
प्रक्रिया

७

(७) संस्थेची संघटनात्मक संरचना

(८) कार्यकारी अधिकाऱ्याचे अधिकार व कार्य

(९) सम्यक् नियोजन

(१०) मनुष्यबळ नियोजन आणि नोकरभरती

(११) कामाचे मूल्यमापन

(१२) सेवकाच्या विकासाचे उपक्रम

(१३) साधनसंपत्तीचे संघटन

(१४) आर्थिक व्यवस्थापन

कसोटी क्र. 7 :- निकोप कार्यपद्धती व चांगल्या प्रथा

- (a) सर्वांगीण व्यवस्थापूर्ण व्यवस्थापन
- (b) नवनवे उपक्रम
- (c) मूल्याधारित शिक्षणपद्धती सामाजीक जबाबदाय
- (d) नागरिकांचे कार्य
- (e) सर्वसाधारण विकास
- (f) संस्थांचा परिसर
- (g) सर्वसाधारण विकास वातावरण
- (h) संस्थांचा पुढाकार

crition Wise differential

Curricular aspects - 100

Teaching learning & evaluation - 350

Research consultancy - 120

Infrastructure and learning resources - 100

Student progression - 130

Governance leadership management - 100

Innovation architect practices - 100

1000

समाशेप -

NAAC चे कार्य उच्च महाविद्यालयांचे स्थान आत्मस्थीन उंच करण्यास मदत करते.

✓ विद्यार्थ्यांना अधिकाधिक चांगल्या सुविधा चांगली शिक्षण, या गोष्टीवर महाविद्यालयाचे विचार करू लागली व NAAC ला प्राचरण करून आपली वलस्थाने व आपल्या कमजोरी ओळखून त्यामध्यें चांगल्या सुधारना करून आपला दर्जा सुधारण्याचे कार्य NAAC च्या मदतीने महाविद्यालयाचे करत असतात.

✓ म्हणून NAAC चे कार्य खूप महत्त्वपूर्ण आहे.

Bharat Shikshan Prasarak Mandal Latur's

Sitaram Nagar, Latur-413 512 Ph. (02382) 256309

Sem :- 1st

Academic Year : 2021-22

Practicum / Enhancing Professional Capacities /
Practical Courses

Code & Subject : BEDCC 103 — Contemporary Indian Education
BEDCC 103 - Environmental Education
and Disaster management.

Student Name : Suchita Balaji Bansode.

Roll No. : 05

Class : B.Ed. F.Y / S. Y.

Semester : 1st

भारत शिक्षण प्रसारक मंडळ, लातूर द्वारा संचलित

जयक्रांती अध्यापक महाविद्यालय

(बी. एड.)

सिताराम नगर, लातूर

२०२१ - २०२२

प्रमाणपत्र

श्री / श्रीमती / कु. बनसोडे सुचिता बालाजी

वर्ग 1 सत्र I ह. क्र. 05 यांनी शैक्षणिक वर्ष २०२१-२२

मध्ये १०३ ; १०५

समाधानकारक/चांगले/उत्तमरित्या पूर्ण केले.

करिता हे प्रमाणपत्र देण्यात येते.

दिनांक : ०५.०५.२०२२

प्रभारी अधिव्याख्याता
विभाग

प्रचार्य
जयक्रांती अध्यापक
महाविद्यालय (बी.एड.), लातूर

अनुक्रमणिका

अ.क्र.	विवरण	पृष्ठ क्र.	विषय शिक्षक स्वाक्षरी	शेरा
	BEDCC 105 Environmental Education and Disaster M.			
I	प्रदूषणाची संकल्पना स्पष्ट करून प्रदूषणाची सवित्र स्पष्टीकरण			
	(i) प्रस्तावना	2-		
	(ii) प्रदूषणाचा अर्थ	3		
	(iii) वायु प्रदूषण कारणे व उपाय .	4-17		
	(iv) सारांश	18		
II	BEDCC 103 Contemporary India and Education			
	(i) प्रस्तावना, उद्दिष्टे, महत्त्व	20-25		
	(ii) अंबेडकरांचा परिचय व प्राथमिक शिक्षण	24-30		
	(iii) पुरस्कार व पुस्तके, वर्तमानका	30-35		
	(iv) सामाजिक कार्य	35		
	(v) सारांश	40		

105

प्रदूषणाची संकल्पना स्पष्ट करून प्रदूषणाचे प्रकार सांचित आणि सावेस्तर स्पष्ट करा.

प्रस्तावना -

पर्यावरणाचेर प्रदूषणाचा अत्यंत हानिकारक परिनाम होत आहे. आज असंख्य रोग हे दूषित पाणी, दूषित हवा, किंवा दूषित वायुमुळे अधिक घातक बनले आहेत.

जलप्रदूषणामुळे रुपिक होती नष्ट होत आहे. कारखान्यांमुळे ज्यादा कचरा निमर्गित होत आहे. ज्यामुळे पाणी, हवा व दवनी प्रदूषणान वाढ होत आहे.

विज्ञानाच्या या युगात जिथे मानवाला काही वरदान मिळाली आहे. तिथे काही बापही आले आहेत. प्रदूषण हा बाप आहे जो विज्ञानाच्या गर्भातून जन्मला आला आहे. ज्याला जगातील सर्वच लोकाना सहन करावे लागत आहे.

मिडा

प्रदूषणाचा अर्थ

नैसर्गिक संतुलनात दोष निर्माण करणे. शुद्ध हवा मिळत नाही. शुद्ध पाणी मिळत नाही. शुद्ध अन्न मिळत नाही. किंवा शांत वातावरण मिळत नाही.

प्रदूषणाचा शाब्दशाही अर्थ - नाट करणे असा होतो.

प्रदूषणाचे प्रकार —

प्रदूषण सर्वच क्षेत्रात खूप मोठ्या प्रमाणावर वाढले आहे.

1] वायू प्रदूषण

2] जल प्रदूषण

3] ध्वनी प्रदूषण

4] मिट्टी प्रदूषण

5] रेडिओधर्मी प्रदूषण

वायु प्रदूषण -

मानवी हस्तक्षेपामुळे पर्यावरणाचे अपरिमित नुकसान झाले आहे. त्यामुळे जल प्रदूषण, वायू प्रदूषण, ध्वनी प्रदूषण आणि मृदा प्रदूषण आशा प्रदूषणाच्या विविध समस्या निर्माण झाल्या आहेत. त्यापैकी वायू प्रदूषण ही समस्या अत्यंत धोकादायक असते.

जिवंत राहण्यासाठी सजीवांना प्राणवायुची आवश्यकता असते. माणूस आहार किंवा पाण्याशिवाय अनेक दिवस जिवंत राहू शकतो मात्र हवेशिवाय 10 मिनिटेही जिवंत राहू शकत नाही. प्राणवायू म्हणजेच ऑक्सिजन हा हवेतील महत्वाचा घटक होय.

हवेत ऑक्सिजनचे प्रमाण 21% असते ते 10% ते ही कमी झाले तर मानवला मृत्यु अटळ आहे.

ऑक्सिजनच्या कमतरतेमुळे सर्वप्रथम मेंदूवर आघात होतो. यामुळे बौद्धिकलेली अवस्था येणे, मृत्यु येणे असे प्रकार घडतात. विषारी दुषित वायू केवळ आपल्या अस्तित्वाने हेवेतील ऑक्सिजन कमी करते.

alamy

Image ID: A5503G
www.alamy.com

वायु प्रदूषण म्हणजे काय:-

जगाव्यासाठी सर्वच सजीवांना प्राणवायुची गरज असते. हा प्राणवायु हा हवेमध्ये असतो.

वातावरणातील हवेमध्ये दुषित अपायकारक घटक हवा प्रदूषित होते असते. उच्च त्या हवेची गुणवत्ता खालवते. अशी हवा सजीवांच्या आरोग्यासाठी निवडून येते. यालाच वायु प्रदूषण किंवा हवेचे प्रदूषण असे म्हणतात.

हवेची गुणवत्ता ही वायु गुणवत्ता निर्देशांक [हवा गुणवत्ता निर्देशांक] त्यानुसार केली जाते. ज्या हवेचा इंडेक्स 0 ते 0.5 असते ती हवा स्वच्छ व प्रदूषण रहित समजली जाते.

✓ हवेतील प्रमुख घटक व त्याचे प्रमाण-

नायट्रोजन - 78.20 %

ऑक्सिजन - 20.60 %

कार्बन डाय ऑक्साईड - 0.20 %

अन्य घटक - सूक्ष्म घटक आसतात.

वायु प्रदूषण कारणे -

हवेच्या प्रदूषणास मानवच सध्दा जबाबदार आहे. याची काही कारणे पुढीलप्रमाणे आहेत.

लोकसंख्या वृद्धी

शहरीकरण

औद्योगिक विकास

प्लास्टिक ब्रम्बुळे बाहेर पडणारा वायु.

औद्योगिक वीज केंद्राच्या धुस्

रासायनिक उद्योग बाहेर पडणारी रासायनिक धटक

वैशुमार वृक्ष तोड

धूळ

कचरा जाळने व त्याचा होणारा धुस्

टायर जाळने ०५.० १९९८

लाकडाचा जळण म्हणून वापर

अमर्यादित वाहनांचा वापर. वाहनांमुळे होणारे प्रदूषण हे सर्वात जास्त आहे. वाहनांच्या आतून निघणाऱ्या धुशत, कार्बन मीनोक्साईड चे प्रमाण अधिक असते.

फ्रिज, A.C. च्या अतिवापरांमुळेही वायु प्रदूषण होते.

शेतामध्ये कीटकनाशके जंतुनाशके मारली किंवा फवारली जातात त्यातून निघणारे गॅस ही हवेमध्ये पसरतात व त्यातूनही वायुप्रदूषण होते.

याशिवाय जंगलातील वनवा, ज्वालामुख्याचा उद्रेकामुळेही वायुप्रदूषण होते वगैरे याचे प्रमाण खूप कमी असते.

०५
१९/११/२५

वायु प्रदूषणाचे दुष्परिणाम :-

हवे शिवाय मनुष्यप्राणी मानवी जीवन जगू शकत नाही. कारण जगण्यासाठी हवेची क्रिया सतत चालू ठेवावी. मात्र जरूर प्रदूषित असेल तर? याचा निश्चित वाईट परिणाम आपल्या आरोग्यावर परिणाम होतो.

हवा दूषित झाल्याने सर्व सजीवांना घातक परिणाम भोगावे लागतात यामध्ये मानवाला विविध प्रकारच्या आजारांना सामोरे जावे लागते.

हवेतील प्रदूषकामुळे वनस्पतींची वाढ होत नाही रस्त्याच्या कडेला असणाऱ्या गावतामध्ये वाहनांच्या धुरात असणारे शिसांचे सूक्ष्म कण मिसळतात. असे गावत खाणाऱ्या प्राण्यांचे आरोग्य धोक्यात येते. पक्षीनामी कधी कधी प्राण्यांच्या जीवावर येतते.

अनिज तेलाचे उत्पादन करणाऱ्या क्षेत्रांमध्ये वनस्पतींची संख्या कमी असते. याचे कारण म्हणजे अनिज तेलाचे होणारे प्रदूषण वनस्पतींसाठी घातक ठरते.

हवा प्रदूषणाचे परिणाम केवळ सजीवांवर होत नाहीत तर ते परिणाम दगड माती व तेथील वातावरणावरही होतात.

दगडी, वाळडी, मातीची उगळी घालून शिल्पे यावर दूषित होवेली प्रक्रिया होते.

उदा → ताजमहल हा पांढऱ्या शुभ्र संगमरवरापासून बनवला आहे पण आता तेथील हवा प्रदूषणामुळे ताजमहलच्या संगमरवरांच्या रंग पिवळसर काळा होत आहे.

ओझोन वायूचा थर कमी होणे :-

ओझोन वायू सूर्यापासून येणारी अल्ट्राव्हायोलेट किरणोत्सर्गाची हानिकारक किरणे वातावरणाच्या वरच्या बाजूला शेथून घेण्याचे कार्य करत असतात. या वायूच्या थराला पृथ्वीचे कवच असे म्हणतात. पण हवेतील कार्बन डाय ऑक्साइड व कार्बन मोनोऑक्साइडच्या वाढत्या प्रमाणामुळे या ओझोनच्या थराला छिद्र पडत आहेत. त्यामुळे सूर्याची वेळी दिवसेंदिवस वाढत आहे.

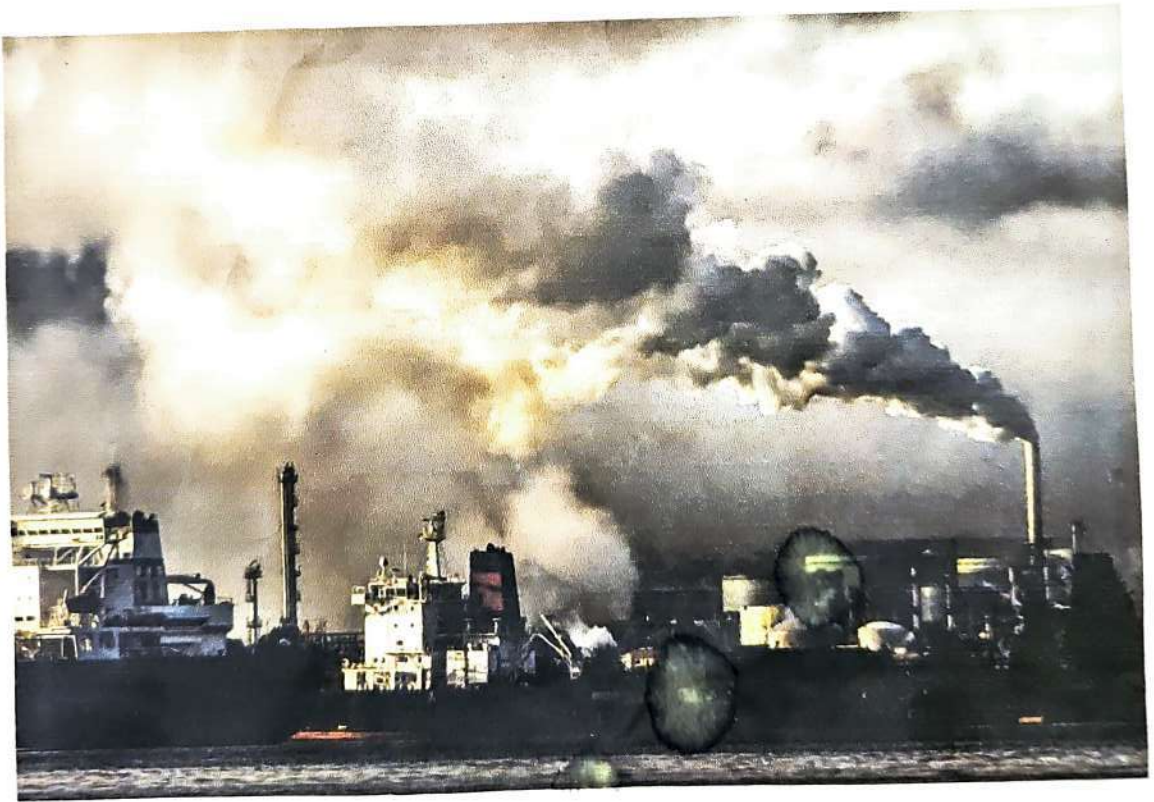
हवेलील क्लोरोफलीरी कार्बन हा प्रदूषक हवेत
मिश्रित होऊन ओझोनच्या घरात पर्यंत
जाऊन पोहोचतो. ओझोनला प्राणवायुचा पट्टा
असेही म्हणतात. याच ओझोनला विघटन
करण्याचे काम क्लोरोफलीरी नामक
रसायन करत आहे.

परिणामी ओझोनचे प्रमाण कमी
होऊन सूर्याची अतिनील किरणे पृथ्वीवर
येत आहेत.

दूषित हवा पावसावर देखील
परिणाम करते. पावसावर परिणाम
झाल्याने शेतीवरही अनिष्ट परिणाम
होण्याची शक्यता असते. यामुळे वाळवंटी-
करण होण्याचा वेग संपादल्याने वाढत आहे.

हवेमुळे राजस्थान च्या सीमालगत असणाऱ्या पंजप
कडे वाळूचे ढिग येत आहेत जे वाटेत झाडे
नाहीत हवेत गरमी आहे. त्यामुळे हवेचे
प्रसरण होऊन हवा दूर पर्यंत पसरते.
आहे. त्यामुळे भारतात वाळवंटी प्रदेश
वाढत आहेत.

પેટ્રોલ આર્થિ ડિઝેલ વામદગે - લાક્ષણિક
પ્રદૂષણોમધ્યે કાર્બન ડાય-ઑક્સાઈડ, કાર્બન
મોનોઑક્સાઈડ, અર્થવટ જલ્લેલ્ય। હાયડ્રોકાર્બન
સલ્ફર ડાય ઑક્સાઈડ, નાયટ્રોજન ઑક્સાઈડ
શિશામ્વી સંયુગે, ઘુર, આર્થિ સુક્ષ્મ કળાંચ।
સમાવેશ હોતો.

वायु प्रदूषण रोखण्यासाठीच्या उपाययोजना

प्रदूषण होण्यासाठी सर्वात महत्वाचा घटक म्हणजे वाढती लोकसंख्या, ही लोकसंख्या आढोकात आणण्यासाठी व्यक्ती समाज आणि शासन यांनी नियोजनपूर्वक कार्य करणे आवश्यक आहे.

रासायनिक कारखाने आणि तेज अद्वैतिकरण कारखाने किंवा खनिज, कागद आणि यंत्र प्रक्रिया कारखाने या ठिकाणी वापरण्यात येणाऱ्या प्रदूषकांची सहनशीलता प्रत्येक उद्योगाने कटाक्षाने पाळली पाहिजे. असे केल्यास हवा प्रदूषणाचे प्रमाण निश्चितच कमी होईल.

सौर ऊर्जा, पवन ऊर्जा, सागरी ऊर्जा
आणि अतिरिक्त ऊर्जा अशा पारंपारिक ऊर्जा स्रोतांचा
वापर करावा

वाहनांची नियमित देखभाल करावी तसेच काही खराबी झाली असेल तर ताकाळ दुस्तरती करून प्रदूषण नियंत्रणास मदत करावी.

एकाच ठिकाणी कारखान्यांची गर्दी झाल्याने त्या परिसरातले सगळेच वातावरण प्रदूषित होऊन जाते त्यासाठी कारखान्यांचे विकेंद्रिकरण करावे. त्यामुळे सर्वच भागाचा विकासही होईल तसेच मिळणाऱ्या सोईवर ताब ही पडणार नाही.

इंधन म्हणून लाकडाचा वापर करू नये त्यासाठी जनजागृती करण्यात यावी.

झाडे लावावी व ती जगवावी असा निर्धार करावा.

लहानपणापासूनच वृक्षावदल न्याी जानीव मुलांमध्ये निर्माण करावी.

आपल्या घरात जीतकी मानसे तितकी झाडे आपण लावावी व ती मोठी करावी.

जेर वेहान पठापासूनच मुलांमध्ये
प्रदूषणाविषयी जागृकता निर्माण केली
तर मुले आपोआप प्रदूषणापासून
होणाऱ्या त्रासापासून दूर राहतील.

सर्वात महत्वाचे म्हणजे आपले
पर्यावरण सार्वजनिक संपत्ती नसून ती
आपली खाजगी संपत्ती आहे असे समजून
तीचा नाश करणे थांबवले पाहिजे. तीचा
योग्य प्रमाणात वापर केला पाहिजे.

समाशेष:-

आजच्या या लेखात मी हवेच्या प्रदूषणाची कारणे, दुष्परिणाम व हवा प्रदूषणाची रोखण्यासाठीच्या काही उपाययोजना सांगितल्या आहेत.

हवा ही नेहमी वाहत असते एका जागेवरून दुसऱ्या जागेत. या हवेत सुगंध दिला तर ती सर्वत्र सुगंध दवरळवत जाते प्रदूषण दिले तर प्रदूषण पसरवत जाते.

तर आता आपणास हवेच्या अहो की सुगंध ह्यांचा अहो की प्रदूषण.

Prashant
11/4/2022

एका भारतीय विचारवंताच्या
शैक्षणिक योगदानाचा
चिकित्सक अभ्यास

प्रस्तावना -

भारताच्या पावन भूमीवर अनेक महापुरुषांनी जन्म घेऊन देशासाठी व समाजासाठी आहीरात कार्य करून सामाजीक बांधिलकी व राष्ट्रनिष्ठा जोपासली त्यांच्या सेवेचा वारसा आजही देशवासियांसाठी आदर्श, मार्गदर्शक व दिशदर्शक ठरलेला आहे.

अशा या शौर पुरुषात डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर यांचे नाव अवस्थानी आहे.

कर गुजर गये वो भीम थे।
दुनिया को जगाने वाले भीम थे।

हमने तो सिर्फ इतिहास पढा है धारो।
इतिहास बनाने वाले हमारे भीम थे।

भीमशावांना असे काही तरी करायचे होते की ते या जगातून गेल्यावरही त्यांना आपले कार्य जिवंत ठेवायचे होते. देशप्रेमाच्या ध्येयाने स्फाटलेली ती त्यागमयी मुर्ती होती. म्हणूनच मला येथे एक बाबासाहेब यांचे ओळख आठवत आहे.

मैं ऐसे धर्म को मानता हूँ
जो स्वतंत्रता, समानता और
भाईचारा सीखता है।

उद्दिष्ट्ये :-

आपण कोणतेही कार्य करताना त्या
संबंधीचे उद्दिष्ट्ये किंवा द्येय निश्चित
करत असतो, व त्या नुसार आपण आपल्या
कार्यात आग्रसर होत असतो.

माझ्या प्रात्यक्षिक कार्याचे उद्दिष्ट
डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या कार्याचा
आढावा घेणे हा आहे. त्याचबरोबर
आंबेडकरांची जीवणशैली कशी होती, त्यांनी
कोणती पुस्तके लिहली या पुस्तकांच्या
द्वारे जन्मोत्सव कार्य परिणाम झाला याची
माहिती देण्याचा प्रयत्न मी करत आहे.

तसेच पहिला आंबेडकरांचे पूर्ण
चरित्र हे अनुकरणीय आहे पण त्यातील
काही पैलूंना मी समजून घेण्याचा प्रयत्न या
प्रात्यक्षिकाद्वारे करण्यात येईल असा आहे.

महत्व -

प्रात्यक्षिक कार्याची महत्त्व खूप आहे. आवण किंवा माणव स्वतः केलेली गोष्ट लवकर विसरत नाही.

त्याचप्रमाणे विद्यार्थी दर्शित केलेले प्रयोग आयुष्यभरसाठी मनावर अधिराज्य करतात.

ब्रह्मचर्या शाळेत प्रयोगशाळा, ग्रंथालय संगणक कक्ष यांची सोय असते. यांच्या मदतीने विद्यार्थी आपले प्रयोग किंवा प्रात्यक्षिक कार्य करतात.

प्रात्यक्षिक कार्य मुळे विद्यार्थ्यांतील कलागुणांची वाढ होते. त्याच्यात सृजनशीलता वाढीस लागते.

विद्यार्थीकिंदी शिक्षकप्रणाली मध्ये प्रात्यक्षिक कार्याला खूप महत्त्व आहे. प्रात्यक्षिक कार्य मुळे विद्यार्थी वेगवेगळी पुस्तके वाचतात संदर्भ ग्रंथ वाचतात व आपले प्रात्यक्षिक कार्य दर्जदार करण्याचा प्रयत्न करतात.

अंबेडकरांचा परिचय -

पूर्ण नाव :- भीमराव रामजी सक्पाळ [अंबेडकर]

वडीलांचे नाव :- रामजी सक्पाळ

आईचे नाव :- भीमाबाई सक्पाळ

पत्नीचे नाव :- ① शैमाबाई सक्पाळ

② सविता

जन्म :- 14 एप्रिल 1891

जन्मठिकाण :- महु मध्यप्रदेश

मुळ गाव :- अंबवडे रत्नागिरी महाराष्ट्र

मृत्यु :- 6 डिसेंबर 1956 [वय वर्ष 65]

समाधीस्थळ :- चैत्यभूमी, मुंबई महाराष्ट्र

प्रारंभिक जीवन -

अंबेडकरांचा जन्म 14 एप्रिल 1891 ला ब्रिटिश भारतातील महाराष्ट्र म्हणजे आताच्या महाराष्ट्र राज्यातील महु या गावी झाला.

त्या काळी महु ही एक लष्करी छावनी होते तेथे त्याचे वडील लष्करात कामास होते.

डॉ. अंबेडकर हे स रामजी सकपल व भीमाबाई यांचे 14 वे व अंतीम आपत्य होते. अंबेडकर कुटुंब कबीर पंथ माननारे होते. त्यामुळे लहानपणा पासूनच अंबेडकरांवर ईश्वरभक्तवादाचा प्रभाव किंवा पंगडा जोस्त होता.

अंबेडकर कुटुंब मुळचे मराठी होते आणि ते रत्नागिरी जिल्ह्यातील आंबवडे गावचे रहिवासी होते.

त्यावेळी भारतात स्पर्श असृश्य भेदभाव खूप मोठ्या प्रमाणात अस्तित्त्वत होता.

लहानपणी चे अंबेडकर
वय - 13.वर्ष

था स्पर्श - अस्पर्शतेच्या इळा अंबेडकरांनाही सोसाव्या लागल्या होत्या. झालेय शिक्षण करायस सक्षम असुनही त्यांना अस्पर्श असल्या कारणांने अनेक अपमान सहन करावे लागले. तसेच अनेक अडचणींना सामोरे जावे लागले.

तरीही हार न मानता त्यांनी आपले शिक्षण चालू ठेवले.

प्राथमिक शिक्षण :-

अंबेडकरांनी ७ नोव्हेंबर 1900 रोजी सातारानगर येथील राजवाडा चौकात असलेल्या शासकीय हायस्कूल येथे इंग्रजीच्या पहिल्या वर्गात प्रवेश घेतला.

था दिवसापासून त्यांची शैक्षणिक कारकीर्द सुरु झाली म्हणुन महाराष्ट्रात ७ नोव्हेंबर हा दिवस विद्यार्थी दिन म्हणुन साजरा केला जातो.

भाईमराव इंग्रजी चौथी इयत्ता पास झाले

बॅरीस्टर अंबेडकर

माध्यमिक शिक्षण :-

1907 :- मॅट्रीकची परीक्षा उत्तीर्ण

1912 :- B.A अर्थशास्त्र, राज्यशास्त्र

1915 ते 1917 :- कॉलंबीया विद्यापिठात
पदवी पदव्युत्तर, शिक्षण

1917 :- M.A. उत्तीर्ण

1918 :- अर्थशास्त्र P.H.D. पूर्ण

1927 :- P.H.D. अधिकृत रीत्या प्राप्त

1916 :- त्यांना बॅरीस्टर ही पदवीका प्राप्त

1952 :- उस्मानिया विद्यापिठाची
मानक पदवी.

अंबेडकरांची ग्रंथसंग्रह

क्रम संख्या	पुस्तकाचे नाव	प्रकाशित वर्ष
१.	भारतातील जातिसंस्था तिची रचना उत्पत्ती आणि विकास	१९१६
२.	ब्रिटिश भारतीय प्रांतिक वित्तानी उत्क्रांती	१९१६
३.	संघराज्य विरुद्ध स्वतंत्र्य	१९३९
४.	रुपायचा प्रश्न उद्भव आणि उपाय	१९२२
५.	पाकिस्तान अथवा भारताची फाळणी	१९४५
६.	जातीचे निर्मूलन	१९३६
७.	रानडे, गांधी आणि जिन्ना	१९४२
८.	बौद्धधर्म आणि साम्यवाद	१९५६

ऐसे नमूने करने महत्वपूर्ण होते की
बाबासाहेबों की वैयक्तिक ग्रंथालय
"राजगृह" मध्ये 50,000 पेक्षा जास्त

पुस्तके होती आणि ती जगातील सर्वात
मोठी खाजगी ग्रंथालय होती डॉ. बाबासाहेब
अंबेडकर हे एकूण 64 विषयांचे
मास्टर होते.

डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर हे
भारतीय संविधानाचे शिल्पकार आणि
स्वतंत्र भारताचे पहिले न्यायाधीश होते.

पुरस्कार -

भारताच्या संविधानाचे शिल्पकार डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांना ३१ मार्च १९९० ला मरणोत्तर भारतरत्न पुरस्कार देण्यात आला त्यांच्या हा पुरस्कार मुलाना देण्यात आला.

सामाजिक कार्य -

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर म्हणजे भारताच्या नव्या उभाऱ्याचे एक महान वैभव बनले होते. लोकशाही आणि राज्याघटना आणि जगातील आदर्श समज निर्माण करण्यासाठी त्यांनी लोकशाही शासनाने स्वीकार केला त्यामध्ये एक व्यक्ती एक मत, एक मुख्य आणि एकच किंमत हा सिद्धांत दिला. ही राजकीय लोकशाही असली तरीही त्याचे रूपांतर सामाजिक व आर्थिक लोकशाहीत व्हावे असे त्यांना व्हावे असे वाटले होते. तरच जगापुढे हा देश टिकेल अन्यथा अडथळा येतील त्यासाठी त्यांनी जगाला शोभेल आणि भारतला आधुनिक काळात सर्व प्रकारच्या सुधारणा व सर्वांगीण विकास करता येईल, अशी शास्त्राला राज्याघटना दिली २९ व्या शतकात देशाला विकासाच्या

विश्वीने जावशायी असेल तर डॉ. बाबासाहेब
अंबेडकरांच्या विचारांशीवाच पयशि नाही.
असे मला वाटते,

अंबेडकरांनी चालु केलेली वृत्तपत्रे -

मूकनायक - १९२०.

वहिल्लूत भारत - १९२६.

जनता - १९३०.

प्रबुद्ध भारत - १९५६.

अंबेडकरांच्या राजकीय कार्यकाळा

मुंबई विधिमंडळाचे सदस्य - इ.स. १९२६ ते १९३७.

मुंबई विधानसभेचे सदस्य - इ.स. १९३६ ते इ.स. १९४२.

ब्रिटीश भारताचे मजुरमंत्री ऊर्जिमंत्री - इ.स. १९४२ ते १९४६.

संविधान सभेचे सदस्य - इ.स. १९४६ ते १९५०.

स्वतंत्र भारताचे पहिले
कारादामंत्री व न्यायमंत्री - १९४७ ते १९५१

राज्यसभेचे सदस्य - १९५२ ते १९५६

भारतीय घटनेचे शिल्पकार
B. R. अंबेडकर

शैक्षणिक कार्य -

अंबेडकर हे उच्चविद्याविभूषित होते ते शिक्षणतज्ञ होते

"शिक्षण हे वाघिणीचे दूध आहे, आणि जो ते प्राशन करेल तो वाघासारखे बुरबुरल्या रहानार नाहीत

असे त्यांनी लिहले आहे.

प्राचीन हिंदू समाजातील जातीच्या नियमानुसार कनिष्ठ जातींना शिक्षण घेण्याचा हक्क नव्हता तर केवळ उच्च जातींना शिक्षणाचा अधिकार होता. त्यामुळे कनिष्ठ जातींची स्थिती जवळपास बुलामासारखी झाली होती.

① शैक्षणिक जागृती -

अंबेडकरांच्या मते हजारो वर्षांपासून शिक्षण माळारलेल्या कनिष्ठ जातींमध्ये अज्ञान व निरक्षरता होती. यामुळे त्याला उच्च जातीच्या लोकांसाठी हलक्या प्रतीची कामे करणे लागत असत.

अंबेडकरांनी कनिष्ठ जातीला व त्याच्या
वा दशनीय शिथिली-ये कारणा शिक्षणाच्या
उत्भाव ह्या आहे. याची जमनीव अंबेडकरांनी
करण दिली. कनिष्ठ जातीतील मुलांना
शालेत पाठवण्याची सक्ती अंबेडकरांनी
केली. त्यांना प्रोत्साहन दिले. या मुलांसाठी
शिक्षकृती, गणवेश, भोजन व निवाऱ्याची
सोय केली.

आपल्या अनुयांता त्यांनी

"शिका संघटित व्हा आणि संघर्ष करा"

असा संदेश दिला.

अंबेडकरांचे कार्य-

अंबेडकरांनी अस्पृश्य व मागासवर्गीय समाजाच्या
उत्थानासाठी ८ मार्च १९२४ रोजी दामोदर हॉल
मध्ये वहिल्लून हिल्लारणी संमेली स्थापना
केली.

या संमेल्या शायी प्रत्येक जिल्ह्यात
सुरू करून तळागाळापर्यंत जाण्याचा प्रयत्न
या संमेल्या सदस्यांकडून करण्यात
आला.

१ जानेवारी १८१८ मध्ये भीमा कोरेगाव येथे ब्रिटिश आणि पेशव्यांमध्ये लढाई झाली होती या लढाईत ब्रिटिशांकडून बहुतांश दलित समाजाचे महार सैनिक लढले होते. याचीच आठवण करण देण्यासाठी २५ डिसेंबर १९२७ रोजी दिलेल्या भाषणात अंबेडकर अस्पृश्यांना उद्देशून म्हणाले की तुम्ही शूर वीरांची संतान आहात. ही गोष्टी काल्पनिक नव्हे.

भीमा कोरेगावला जाऊन बघा तुमच्या पूर्वजांची नावे तेथील विजयस्तंभावर कोरलेली आहेत ती पुरावा आहे, की तुम्ही भेडबळीची संतान नसून सिंहाचे छावे आहेत.

चवदार तळे सत्याग्रह -

२० मार्च १९२७ रोजी अंबेडकरांनी चवदार तळ्याकडे जूचं केली. बाबासाहेबांनी सर्वप्रथम आपल्या ओंजळीने तळातील पाणी हातात घेतले व ते पाणी प्राशन केले आशापूर्वकारे महाड येथील चवदार तळे अस्पृश्यासाठी खुले करण्यात आले.

शिवजयंती व गणेशोत्सव सहभाग -

३ मे १९२६ रोजी बदलापूर येथे शिवजयंती उत्सव अंबेडकरांच्या अध्यक्षतेखाली साजरा केला गेला. बदलापूरच्या गावकऱ्यांनी जातिभेद न ठेवता अंबेडकरांना कार्यक्रमाचे निमंत्रण दिले.

बहिष्कृत भारत च्या २० मे १९२६ च्या अंकात छापलेल्या माहितीनुसार अंबेडकरांनी आपल्या भाषणात विविध देशांच्या व भारताच्या इतिहासाचे दखले देत सांगितले की,

हिंदू समाज तेव्हाच सामर्थ्यवान होऊ शकेल, जेव्हा तो आपल्या अनिष्ट रुढी मूल्ये करून शकले आणि समानतेने व मानुषकांनी वर्तन करून शकेल.

आदर्शांची, व्यक्तिमहत्वांची,
विचारांची खान.

डॉ. B. R. अंबेडकर

समाशेय - अंबेडकर हे व्यक्तिमत्त्व य शब्दात किंवा य वाक्यात संपनारे नाही. अंबेडकरचे हे संपूर्ण जीवनच अनुकरणीय आहे.

त्यानी प्रत्येक भारतीयला भारतीय मानुस म्हणून जगले पाहिजे असे शिकवले.

असंघटीत समाज संघटीत करण्याचे कार्यही अंबेडकरांनी केले.

अंबेडकरांनावर या लोकांनी अनन्वित अत्याचार केले पण सर्व विसरुन अंबेडकरांनी या देशाचे संविधान लिहले. प्रथम कायदामंत्री बनून येथील जनतेला शिरत लावण्याचा प्रयत्न केला

अशा या महामानवाला माझा शिवाय नमस्कार.

जयकान्ती अध्यापक महाविद्यालय, लातूर.
2020-21.

बी. एड. प्रथम वर्ष - IInd sem.

* प्रात्यक्षिक कार्य *

विषय :- लिंग, शाळा आणि समाज. [201]

प्रात्यक्षिक कार्याचे नाव :- "स्त्री विषयक
कार्यांचा चिन्मित्र अभ्यास."

मार्गदर्शक प्राध्यापक :- हिंगणे मंडम.

हस्तक्षेपकर्त्याचे नाव :- गायकवाड यशोमती बाबुराव.

रोल नं. :- 23.

प्रस्तावना :

आधुनिक काळात स्त्री जीवनाला मोठ्या प्रमाणात महत्त्व दिले जाते. स्त्रीयांचे शिक्षण, स्त्रीयांचे अधिकार हे सर्व आजच्या काळात मिळत असलेले आपल्याला पहायला मिळते. भूतकाळाचा विचार केला तर, स्त्रीयांना फारसा सन्मान, अधिकार व शिक्षण चा गर्व गोष्टींची पूर्तता मिळाली नसल्याचे आपल्याला पहायला मिळेल. त्यावेळी फक्त मुलींना कौटुंबिक वातावरण म्हणजेच चूण आणि मूल आणि समाजात चालत असलेली रुढी परंपरा म्हणजे विवाह एवढ्याच गोष्टींची मर्यादा घालून दिलेली होती.

त्यामुळे भूतकाळात स्त्रीयांचा विकास हा होऊ शकला नाही. स्त्रीयांना पारंपारिक कामाव्यतिरिक्त व समाजाला मान्य असणाऱ्या असणाऱ्या गोष्टीव्यतिरिक्त कोणतेही बौद्धिक ज्ञान मिळत नसे. पण आधुनिक काळात म्हणजेच २१वे शतक हे स्त्रीयांना मान, सन्मान, शिक्षण, अधिकार देणारे शतक मानले जाते. २१ व्या शतकात स्त्री शिक्षणाला मोठ्या प्रमाणात चालना मिळाली व रुढी परंपरेचा विचार न करता स्त्री शिक्षणाचे महत्त्व २१ व्या शतकात समजून झाले. २१ व्या स्त्रीयांची मोठ्या प्रमाणात प्रगती झालेली दिसून येत आहे. उद्योग क्षेत्रात, शिक्षण क्षेत्रात, क्रीडा क्षेत्रात स्त्रीयांची मोठ्या प्रमाणात कामगिरी दिसून येते.

प्रात्यक्षिक कार्याचे शिक्षणासाठी महत्त्व :-

संदरीत प्रात्यक्षिक कार्यामुळे विद्यार्थ्यांना स्वतःचा मान, सन्मान, अधिकार, शिक्षण व या सर्वांचे महत्त्व याची जाणीव या प्रात्यक्षिक कार्यामधून मिळेल. एकंदरीत भूतकाळात झालेल्या घटना म्हणजेच त्या काळातील स्त्री जीवन आणि आधुनिक कालीन स्त्री जीवन यांमधील फरक समजण्यास मदत होईल. एकंदरीत भूतकाळात चालणाऱ्या परंपरा या कितपत योग्य होत्या व याचा परिणाम चांगला अथवा वाईट कसा झाला याची पूर्णपणे जाण विद्यार्थ्यांना समजून येईल.

सांस्कृतिक काळाचा विचार केला तर स्त्रीयांचे जीवन कसे दारावे व स्त्रीयांचे शिक्षणामुळे समानात होतारे चांगले बदल व त्या कुटुंबाचा होणारा विकास या सगळ्या गोष्टींची माहिती व गरज विद्यार्थ्यांना काय लागेल. व्यक्ती म्हणून किंवा मानव म्हणून प्रत्येक व्यक्तीला अधिकार मिळावेत पाहिजेत, ते अधिकार मिळव्यास मदत होईल. व स्त्रीयांकडे समानाचा पाहण्याचा दृष्टिकोन हा एकंदरितच चांगला दिसेल. देशाच्या विकासात स्त्रीयांचे शिक्षण किती महत्वाचे आहे याची जाणीव विद्यार्थ्यांना होईल.

स्त्री शिक्षणामुळे स्त्रीच्या कुटुंबातील वातावरण बदल होताना दिसून येत आहे. स्त्रीयांना शिक्षण मिळणे हा त्यांचा हक्क आहे, ते त्यांना मिळालेच पाहिजे अशी सुनवश्क फुडीत पिडीत होताना दिसून येत आहे.

भारतामध्ये स्त्रीचे स्थान व त्याची कारणे

- स्थान :-

भारतामध्ये १४ व्या शतकाचा जर विचार केला तर स्त्रीयांचे स्थान हे समानाला बांधिल म्हणजेच चूल आणि मूल एवढ्या-पुरतेच मर्यादित होते पण २१ व्या शतकात झालेल्या मानवाच्या विकासामध्ये काही गोष्टी बदलत गेल्या व स्त्रीयांकडे केवळ चूल आणि मूल या दृष्टीने न पाहता आज त्यांना त्यांचे अधिकार, शिक्षण हे देण्याची गरज वाटत आहे त्यामुळे आज भारत स्त्री शिक्षणाकडे व प्रगतीकडे वाटचाल करत आहे.

पण विविध राज्यांचा जर विचार केला तर स्त्री शिक्षणामध्ये वेगवेगळेपणा दिसून येतो, विकसीत राज्यांमध्ये म्हणजेच महाराष्ट्र, गुजरात, गोवा, दिल्ली या राज्यांमध्ये स्त्री शिक्षणाचा महत्त्व दिले जाते, तर अद्याप मध्यप्रदेश, बिहार, उत्तरप्रदेश इत्यादी राज्यांमध्ये स्त्रीयांचा विकास झालेला दिसत नाही. त्यामुळे असे सांगता येईल की, भारतामध्ये वेगवेगळ्या राज्यांमध्ये स्त्री शिक्षणाला वेगळेपणा दिसून येतो.

महिला सक्षमीकरण रत्नांमयी रत्नांच्या भूमिका

महिला सक्षमीकरण हा चर्चेचा विषय ठरला आहे. स्त्रिया वाढताना आणि त्यांच्या वास्तविक क्षमतेपर्यंत पोहचताना या कल्पनेने अद्याप बरेच लोक आरामात नसले तरी बहुसंख्या स्त्रिया संघर्ष करणाऱ्या संस्कृती आणि समाजातील निकषांपेक्षा उंच आहेत.

ते समानाने ठरवलेल्या नियमित वारच्या वर जात आहेत आणि आज व्यवसाय जगाच्या कार्यपद्धतीमध्ये बदल करीत आहेत. महिला घरी दोन्ही काम करत आहेत आणि कामाच्या ठिकाणी उत्कृष्ट आहेत. कार्य-जीवन संतुलन राखण्यासाठी ते एक उत्तम उदाहरण आहेत.

-अव्वल यशस्वी भारतीय महिला उद्योजक

① इंद्रा नुई

इंद्रा नुई ही एक व्यावसायिक महिला आहे. जी पेप्सिकोच्या वाहीस आणि विस्तारासाठी मोलाची कामगिरी बजावते, नुई यांनी पेप्सिकोचे मुख्य कार्यकारी अधिकारी आणि अध्यक्ष म्हणून काम पाहिले. आज ती अॅमेझॉन (Amazon) आणि आंतरराष्ट्रीय क्रिकेट परिषद (ICC) च्या बोर्डवर सेवा बजावते.

② किरण मजूमदार-शॉ

किरण मजूमदार-शॉ ही एक भारतीय अभिनेत्री उद्योजक महिला आहे. त्या बंगळुरूमध्ये असलेल्या बायोकेन लिमिटेडच्या अध्यक्ष आणि व्यवस्थापकीय संचालक आहेत. बंगळुरूच्या इंडियन इन्स्टिट्यूट ऑफ मॅनेजमेंटच्या त्या माजी अध्यक्ष आहेत. जैव तंत्रज्ञान क्षेत्रातील योगदानाबद्दल त्यांना 1989 मध्ये भारत सरकार कडून पद्मश्री पुरस्काराने सन्मानित करण्यात आले. 2002 मध्ये त्यांना वर्ल्ड इकॉनॉमिक फोरमने टेक्नॉलॉजी पाथफायर म्हणून मान्यता दिली. त्याच वर्षी त्यांना अर्न्स्ट आणि यंग एंटरप्रेन्योर ऑफ द इयर अवॉर्डही मिळाला.

१) वेदना लढावा

वेदना लढावा ही एक प्रगल्भ भारतीय संस्था आहे. ती व्हिएतनामीसी हेल्थ केअर मिनिस्ट्रीची संस्थापक आहे. ती लुईस ब्रँड वेल्थेस रोकडर स्किल अँड कौन्सिल च्या व्यवस्थापन आगंत.

- भारताच्या विविध भागातील स्त्रियांच्या संघटना

१) आसाम :-

वेदनाच्या विचारांवरती आधारित असलेली 'नारीमुक्ती संस्था' १९७९ मध्ये आसाममध्ये स्थापन झाली. या संस्थेने स्त्रियांची पिढवतूक थांबविणे, स्त्री-पुरुष समान हक्क यासाठी संघर्ष केला. प्रसंगी जनआंदोलनाचा कार्यक्रम चिकारला.

२) बिहार :-

१९७९ मध्ये बिहारमध्ये 'सात युवा संघर्ष वाहिनी' या संघटनेने महत्वपूर्ण कार्य केले. हुंडा विरोधी भूमिका तेथेच दलित स्त्रियांच्या जमिनीविषयक हक्कांचा पुरस्कार या संघटनेने केला. वर्ग व जात विरोधी कार्य करणारी ही एक महत्वाची संघटना होती.

३) गुजरात :-

सन १९७० नंतर स्त्रियांना शेजगार देण्यासाठी गुजरातमध्ये अनेक संघ स्थापन झाले त्यामध्ये महत्वपूर्ण काम करणारी स्त्रियांची संस्था अहमदाबाद येथे स्थापन झाली. ती म्हणजे 'सेल्फ एम्प्लॉईड वुमेन्स असोसिएशन' स्त्रियांना वाळवंटपणाचे फायदे, विद्यवांना विविध सोयी-सवलती, हस्तोद्योगांची निर्मिती याशिवाय भव्य मोर्चे काढून स्त्री प्रश्नांना वाचा फोडण्याचे काम या संघटनेने केले.

४) महाराष्ट्र :-

देशाच्या विविध भागात स्त्री संघटनांनी जोर धरला

उत्सताना महाराष्ट्रामध्ये स्त्रियांच्या विविध संघटना स्थापन झाल्या. आपला न्याय, हक्कांसाठी जासनांनी संघर्ष करून सवलती मिळवून घेण्यामध्ये महाराष्ट्रातील स्त्री संघटना यशस्वी झाल्या. या संघटनांनी फक्त महाराष्ट्राबाहेरील झालेल्या चळवळी - मध्ये महत्त्वपूर्ण योगदान दिले असे नाही. तर 19 व्या शतकापासून महाराष्ट्रात समान सुधारणा चळवळी सुरू झाल्या होत्या. महात्मा फुले, न्यायमूर्ती रानडे, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर, महर्षी दोंडो केशव कर्वे या समान सुधारकांनी स्त्रियांचा प्रश्न ऐरणीवरती मांडला. यातूनच स्वातंत्र्यानंतर महाराष्ट्रामध्ये अनेक महिला मंडळे व संघटना स्थापन झाल्या. पुणे, नाशिक, लातूर, औरंगाबाद, बुलढे या ठिकाणी स्त्री संघटना कार्यरत होत्या.

> स्त्रियांचा इतिहास

पितृसत्ताक कुटुंब व्यवस्थेमुळे केवळ भारतातच नव्हे तर जगाच्या इतिहासात स्त्रिया दीर्घकाळ शोषित व उपेक्षित राहिल्या. पाश्चात्य देशात आठराव्या शतकात स्त्रीवादी विचारसरणीचा उदय झाला. तथापि, विकसित व विकसनशील देशात स्त्री चळवळ व स्त्री अभ्यास वेगवेगळ्या रूपावर आहे.

स्त्रीवादही पाश्चिमात्य देशाकडून आपल्याकडे आलेल्या संकल्पना आहे. असे असले तरी स्त्रीवाद म्हणजे समान हक्क, समान दर्जा व समान संधी होय. सर्व जगभरातील समान व्यवस्थांनी, संस्कृतींनी स्त्रियांना दुय्यम स्थान दिले होते. जवळपास पितृसत्ताक कुटुंब व समान व्यवस्था अस्तित्वात होती. तिला स्वतःचे असे स्वतंत्र व्यक्तिमत्व नव्हते. तिला पिता, पुत्र, पती यांच्या अधिपत्याखाली रहावे लागत होते.

भारतीय महिलांसाठी मध्ययुगीन भारत हे युग ठळक युग मानले जात असे. मध्ययुगीन भारताने अनेक परदेशी विजय पाहिले आहेत, त्यामुळे महिलांचा दर्जा कमी झाला आहे. जेव्हा परदेशी मोघल आणि ब्रिटीससारख्या विजेत्यांनी भारतावर

स्वारी केली. रांस्कृतीच्या काही बाबतीत महिलांच्या स्थितीवर विपरीत परिणाम झाला. काही प्रकारांमध्ये महिलांना मुक्त करण्यात आले. भारतामध्ये मागील अनेक वर्षांपासून महिलांना पुरुषांची मानमता मानले जाऊ लागले. स्त्रीला स्वतःचे स्वातंत्र्य दिले गेले नाही, वडिल, भाऊ, पती यांच्या अधिपत्याखालीच राहणे महिलांसाठी पर्यंत केले. महिलांना शिक्षण देण्यास सुरुवात झाली तेव्हा त्यांच्या वरील निर्बंधांसारख्या काही नवीन गोष्टींना स्थान देण्यात आले.

① सती :- पतीच्या अंत्यसंस्कारा बरोबर पत्नीवरही मरणाची विधी करण्याची पद्धती सती म्हणून ओळखली जाते. सणावर उडी देण्यास हिंदू धर्मग्रंथांनुसार काही स्त्रिया पतीच्या अंत्यसंस्कारावेळी आग पाडले जात असे. त्याकाळी स्त्रियांसाठी सती जाणे बंधनकारक होते, जर महिलांने अशा प्रथेचे पालन केले तर तिचा समाजात आदर करत असे. स्त्रीने पतिव्रता धर्माचे पालन करावे.

② बालविवाह :- लहान वयातच मुलीचे लग्न करणे ही मध्ययुगीन भारतात एक रुढी मानली जात होती. त्यांना ८ वी ते १० वी पर्यंत शिक्षण देण्याची परवानगी नव्हती. त्या ऐवजी घराच्या कामात प्रशिक्षण देण्यात येत होते. बालविवाहामुळे जन्म वाढत्या दर वेगाने वाढत होता. वारंवार बाळंतपणामुळे महिलांचे आणि मुलांचे मृत्यु दर वाढताना दिसून येत होते. मृत्युदर वाढल्यामुळे बालविवाह करण्यात येत असे.

③ विधवा पुनर्विवाह निर्बंध :- मध्ययुगीन भारतातील विधवांची स्थिती खूप गरीब होती, विधवांना बरोबरीची वागणूक दिली जात नव्हती. महिला बऱ्याच निर्बंधांच्या अधीन राहत होत्या. पतीच्या निधनानंतर त्यांना धार्मिक जीवन नग्न ह्यावे लागत होते, कोणत्याही उत्सव उत्सवात त्यांना परवानगी नव्हती, कोणत्याही चांगल्या कामात त्यांची उपस्थिती एक वाईट शक्यता समजली जायची. अनेक विधवांना

शोकचे लतिक म्हणून त्यांना डोक्यावरील केस काढावे लागत असे, काळांतराने विधवांसाठी पुढा विचार करण्यास परवानगी देण्यात आली.

(ii) जौहर :- जौहर ही लष्ठा सतीप्रमाणेच कमी अधिक प्रमाणात होती. त्याला सामुहिक आत्महत्या म्हणत असत.

(5) पडदा प्रणाली :- मध्ययुगीन काळात बुरखा म्हणजेच पडदा प्रणाली मोठ्या प्रमाणात प्रचलित होती. भारतीय समाज हे परदेशी राज्यकर्त्यांच्या तऱ्हेपासून स्त्रियांच्या रक्षणासाठी पडदा प्रणाली वापरली जात होती. मध्ययुगीन काळात भारतावर आक्रमण झाल्यामुळे या व्यवस्थेला महिलांच्या स्वातंत्र्यावर चाळा घालला गेला.

(6) स्त्री शिक्षण :- मध्ययुगीन भारत आणि विशेषतः हिंदू समाजातील मुलींना घरातील कामासंबंधीचे शिक्षण दिले जात होते. मात्र औपचारिक शिक्षण दिले जात नव्हते.

→ स्त्री शिक्षणाचा इतिहास

स्त्री व्यक्तीमत्वाचा सर्वांगीण विकास व परिपोषण करणारे महत्वाचे साधन म्हणजे स्त्री शिक्षण होय. स्त्री शिक्षण हा कोणत्याही समाजजीवनाच्या समृद्धीचा आणि प्रगतीचा मापदंड आहे. कोणत्याही समाजाची सांस्कृतिक पातळी ही त्या समाजातील स्त्रियांची परिस्थिती कशी आहे, त्यावरून ठरते.

→ ऐतिहासिक पार्श्वभूमी : वेदकाळ

भारतात वेदकाळी स्त्रियांना मान होता. त्यांना मुलांच्या वेरोवरीने आवश्यक असे शिक्षण मिळत असे व उपनयनाचा अधिकार होता. उपनयनानंतर त्यांच्या अध्ययनास सुरुवात होई, ब्रम्हवादिनी व सद्योद्वाहा असे विद्यार्थिनींचे दोन प्रकार होते.

ब्रह्मवादिनी मुली आज्ञा ब्रह्मचर्य पाळून वेदविद्येचा व ब्रह्मविद्येचा अभ्यास करीत; पदनाशिवाय स्वतंत्र लेखनेची त्या करीत. लोणावडी, विश्वामरा व घोषा या विदुषींनी रचलेल्या रचना ऋग्वेदात आढळतात. ब्रह्मचर्याच्या वेळी केलेल्या जाग्याच्या तपणात सुलभा, मैत्रेयी, भार्गवी व वचस्व वाचस्वनी या विदुषी स्त्रियांचीही नावे आढळतात.

सह्योदया विद्यार्थिनी सोळाव्या वर्षापर्यंत शिक्षण घेऊन मग अनुरूप पतीशी विवाहीत होत. बृहस्पत्याला पत्नीवाचस्पती याचा अधिकार तसे. यज्ञाचा यज्ञात पत्नीचा फार मोठा वाटा असतो. वैदिक काळात सुरु झालेली स्त्री शिक्षणाची उच्च परंपरा त्यानंतरच्या रामायण महाभारत काळात विळख होती. तसेच बौद्ध-जैन धर्माच्या प्रारंभीच्या काळात सुद्धा स्त्रियांना शिक्षणाच्या क्षेत्रात मानाचे स्थान होते.

स्मृतिकाळ :- (इ.स. 400-1000) स्मृति निरनिराळ्या काळात रचल्या गेल्या आहेत. त्यापैकी काही (गौतम, आपस्तंब, मनु) पहिल्या-दुसऱ्या शतकात रचल्या गेल्या. त्यातील त्यांच्या स्त्रीविषयक दृष्टिकोन पुरुषांच्या भोगेच्छापूर्तीचे एक साधन एवढाच मर्यादित होता. मुलीच्या दृष्टीने ते अंधारचुम होते. या काळात स्त्रियांवर अनेक निर्बंध लादले गेले. मुलींचे उपनयन नाममात्र होई. वेदकाळी यज्ञ करणारी, वेदसुक्त रचणारी व ब्रह्मवादिनी म्हणून गौरविली गेलेली स्त्री स्मृतिकाळात अविद्या ठरली.

आधुनिक काळ :-

माउंट स्टुअर्ट एल्फिन्स्टन (ज. 1819-27) याच्या प्रयत्नांमुळे मुंबई व फुल्यात संस्कृत पाठशाळेची स्थापना झाली (1821) आणि स्त्री शिक्षणाचाही प्रारंभ यांच्याच राजवटीत झाला. 1824 मध्ये अमेरिकन मिशन-यांनी मुंबईतील आयखला येथे एतद्देशीय मुलींकरता एक स्वतंत्र शाळा स्थापन केली होती. मुंबई

→ स्त्री शिक्षणाबद्दल महात्मा फुलेंची प्राज्ञिका

या महात्मा फुले सुधारकांच्या कार्याच्या पार्श्वभूमीवर यांचे क्रांतिकार्य स्त्रियांच्या स्वात्मसन्मान जागृत करणारे आणि तत्कालीन स्त्री साहित्याला प्रेरणा देणारे आहे इ.स. १८५१ मध्ये त्यांनी पुण्यात मुलींसाठी पहिली शाळा सुरू केली पत्नी सावित्रीबाई यांना स्वतः शिकवून शिक्षिका बनवले. स्त्री शिक्षण म्हणजे अनैतिकता व सामाजिक अज्ञाचाराला निमंत्रण आहे, असा दार्शनिक प्रचार सत्तातुगी वस्ती वर्गाने केला. त्यांनी सावित्रीबाईंना दगड व रेंवू फेकून मारले, ज्योतीरावांच्या वडलांवर दडपण आणून त्यांनी ज्योतीबाई व सावित्रीबाईंना घराबाहेर काढल्यास भाग पाडले पण ज्योतीरावांनी सर्व विरोधांवर मात करत मुलींसाठी आणखी शाळा काढल्या.

शिक्षण मिळाल्याने कशी जागृती होते याचे प्रत्यंतर ज्योतीरावांच्या शाळेत शिकणाऱ्या मुक्ता नावाच्या मातंग समाजाच्या मुलीने बघाच्या गाव्या वर्षी लिहिलेल्या (इ.स. १८८८) एका निबंधातून मिळते. हा निबंध अहमदनगर येथून प्रकाशित होणाऱ्या सभो-
-दय पुत्राने छापला होता. त्यात ती म्हणते, 'ब्राम्हण लोक म्हणतात की इतर जातींनी वेद वाचू नयेत याचा अर्थ आम्हास धर्मपुस्तक नाही. इंग्रजी राज्यापूर्वी उच्चवर्गीतील लोकांचा अपराध करणाऱ्या महार-मांगाचे डोके मारीत असत. मुलहेकडीच्या बाजारात फिरव्याची मेकळीक तळती, ती आता मिळाली. या देशातील स्त्री मुक्तीचा हा पहिला उदार होता

महात्मा फुले यांनी इ.स. १८६३ साली बाबलत्या प्रतिबंधक गृहाची स्थापना करून मोरमोठाली पोस्टवे गावभर सर्वत्र लावली. अडचणीत सापडलेल्या विधवांनी तेथे जावे, आपल्या मुलांना जन्म द्यावा त्यांची नावे जाहीर होणार नाहीत नाताना त्यांना मुल घेऊन जावे किंवा ठेवून जावे, अनाथाश्रमात त्यांच्या मुलांचे संगोपन केले जाईल अशी सोय ज्योतीरावांनी केली.

महात्मा फुले यांच्या शिक्षणाचे महत्त्व पटवून देणाऱ्या खालील ओळी प्रसिद्ध आहेत

विलेविना मती गेली ।

मती विना नीती गेली ।

नीतीविना गती गेली ।

गतीविना वित्त गेले ।

वित्ताविना शूद्र खचले ।

इतके सतर्क एका अविद्येने केले ॥

बहुजन समाजाचे असान, दारिद्र्य आणि समाजातील जातीभेद पाहून त्यांनी ही सामाजिक परिस्थिती बुध्दार्थाचा निश्चय केला. त्यांनी इ.स. १८४८ साली पुण्यातील बुध्दार्थ पेढेतील भिडे यांच्या वाझान पहिली मुलींची शाळा काढून तेथील शिक्षिकेची जबाबदारी सावित्रीबाईंवर सोपविली. महाराष्ट्रातील स्त्री शिक्षणाची ही मुहूर्तमेढ ठरली, तसेच अस्पृश्य मुलांसाठी त्यांनी पुण्याच्या वेताळ पेढे इ.स. १८५२ मध्ये शाळा स्थापन केली, त्यांच्या या कार्याला सनातन-त्यांकडून सतत विरोध होत असे. ज्योतीरावांनी पत्नी सावित्रीबाईं-शिक्षण देऊन शिक्षण कार्यास प्रवृत्त केले. शाळेच्या मुख्याध्यापक-पदी आग्रह सावेली भारतातील पहिली महिला म्हणजे सावित्रीबाई. त्याचप्रमाणे स्वतंत्र पुणे फक्त स्त्रियांसाठी शाळा काढणारे महात्मा फुले हे पहिले भारतीय होते.

महात्मा फुले यांचे शिक्षण व अभ्यासक्रमातून प्रकट होणारे विचार - स्वातंत्र्य, समानता आणि बंधुभाव या त्रयीवर नितांत भरवसा देणारे आणि सामाजिक विषमतेच्या विरोधात जावान उदवणारे महात्मा फुले हे महापुरुष होते. त्यांना महाराष्ट्राचे मार्गदर्शक म्हणून ओळखले जाते. ते मानवतावादी विचारांचे होते. त्यांनी मेळलेल्या खलित्यास काढून विरोध 'शिक्षण हे वरदान' या विचारास वर्गीपासून खालच्या वर्गापर्यंत पासरत आले पाहिजे' या विचारास फुलेंचा विरोध होता कारण इंग्रजांचा भर प्रथम वरचा वर्ग शिक्षण पाहिजे व नंतर खालचा वर्ग शिक्षण यावर होता. 'आधी कळस मग पाया असे न होता, आधी पाया मग कळस' अशा पद्धतीने शिक्षण घ्यावी असण्यावर महात्मा फुलेंचा आग्रह होता. प्रथम

उद्योगितांना शिक्षण हे सूत्र अंमलात आणवे, यावर भर देण्यात आला.

महात्मा फुलेंचे शिक्षण विषयक विचार

- ① स्त्री शिक्षणाचा पाठपुरावा
- ② प्राथमिक शिक्षण सक्तीचे व मोफत
- ③ प्रशिक्षित शिक्षकांची नेरतूद करणे
- ④ प्राथमिक शिक्षणाकडे लक्ष देणे
- ⑤ ग्रामीण भागातील मुलामुलींचे शिक्षण
- ⑥ शिक्षण प्रणालीत सामूदायिक बदल विचार
- ⑦ व्यावसायिक व तांत्रिक शिक्षण
- ⑧ त्रिभाषा सूत्राचा अवलंब
- ⑨ शिष्यवृत्ती व वसतिगृहाची सुविधा
- ⑩ शिक्षण विषयक ज्ञान व विचार

→ 21 व्या शतकातील स्त्री शिक्षण :-

आज या 21 व्या शतकात स्त्रियांची मोठ्या प्रमाणात प्रगती केली आहे. इ.स पूर्वच्या काळात स्त्रियांची प्रगती ही अत्यंत हलक्या-खीची होती. राजा राममोहन रॉय व ज्योतीबा फुले यांनी स्त्रियांच्या अडचणी समजून त्यांना त्यातून बाहेर पाडण्यासाठी मार्ग दाखवल्या. आज या 21 व्या शतकात सुद्धा स्त्रिया या पुरुषांच्या बरोबर पाहवल्या. आज या 21 व्या शतकात सुद्धा स्त्रिया या पुरुषांच्या बरोबर आहेत. स्त्रियांच्या बाबतीत आज या 21 व्या शतकात फक्त चूक आणि मूल अशी परिस्थिती राहिलेली नाहीये, स्त्रियांनी अनेक छोटे-मोठे उद्योग घरच्या-घरी करून त्यातून सुद्धा मोठा पैसा मिळवले आहे. आजच्या 21 व्या शतकात मुली किंवा स्त्रिया या स्वतंत्र विचारांच्या नसून असल्या तरी त्यांनी त्यांची मर्यादा ओळखून वागवता हवे, त्यामुळे विनयभंग, बलात्कार अशा समस्या उद्भवणार नाहीत असे वाटते.

स्त्रिया या सर्व कुटुंबाची जबाबदारी खिकारू न नोकरी करताना, त्यावेळी घरच्यांनी सुद्धा पाहिला दिल्यामुळे

त्या कोणत्याही परिस्थितीमुळे स्वतःला खंबीरपणे सिद्ध करू शकतात. शिक्षणामुळे त्यांची प्रगती रूप मोठ्या प्रमाणात झोलेली आपल्याला पहायला मिळते या सर्व गोष्टी खऱ्या दारुणा तरी स्त्रियांना अनेक समस्यांना सामोरे जावे लागते. २१ व्या शतकात देखील समाजात स्त्रीचे स्थान क्वचितच नेके मेरे आहे. आलीकडच्या काळातील उदाहरणे ख्यायची झाल्यास मानी दिवंमत प्रधानमंत्री श्रीमती इंदिरा गांधी, माजी राष्ट्रपती प्रतिभा लाले पारेल सारख्या महिलांनी देशाचे नेतृत्व करून देश चालवला. विज्ञान जगात प्रगती करीत कल्पना चालवा या महिलेने अंतराळात डॅच भरारी घेतली. किशन बेरी, सरोजिनी बायडू, मेधा पाटकर, मृणाल गोरे, पी.टी. उषा, सानिया मिर्झा सारख्या अनेक महिलांनी वेगवेगळ्या क्षेत्रात आपली कामगिरी दाखवून जागतिक व राष्ट्रीय पातळीवर देशाचे नाव कमविले. देशाची प्रतिमा उंचावली.

२१ व्या शतकात झालेल्या विकासामुळे स्त्री शिक्षणाचे महत्व अधिक वाढतच आहे व शासन देखील स्त्री शिक्षणासाठी विविध उपक्रम राबवत आहे.

→ स्त्री शिक्षणासंबंधी कायद्याचे विवेचन -

- ① स्त्री लैंगिकते संबंधी कायदे

मुलांच्या लुप्ततेत मुलींची संख्या घटताना दिसत आहे. याच्या प्रतिबंध घालण्यासाठी अच गर्भलिंग चिकित्सा प्रतिबंधक कायद्याची अंमलबजावणी प्रभावीपणे सुरू आहे. या कायद्यावरून गर्भातील लिंग तपासणी करणाऱ्या व्यक्तीला आणि अशी तपासणी करणाऱ्या वैद्यकीय व्यावसायिकाला दंड आणि सजेची तरतूद करण्यात आली आहे.

लैंगिक गुन्यासंबंधाने भारतीय दंड संहिता क्वम ३७५ व ३७३ अनुसार कडक शिक्षा देण्यात येतात, या प्रकरणाची

सुनावणी कार्यच्या वंद खोलीत होणे.

- ② स्त्री शिक्षणासंबंधी कायदे

महिल्या महिल्यांच्या शिक्षणाची पातळी जमूनही पुरुषांपेक्षा कमी आहे. आधुनिक युगात ग्रामीण भागात महिला निरक्षरतेचे प्रमाण अधिक आहे. तेथे 63 टक्के किंवा त्यापेक्षा अधिक अक्षरक्षित आहेत.

● ③ स्त्री अत्याचार संबंधी कायदे

केंद्र सरकारने कोटुंबीक हिंसाचारामध्ये महिलांचे संरक्षण करण्यासाठी 2005 मध्ये एक कायदा संमत केला.

① शारीरिक छळ :- स्त्रीला मारहाण करणे, तिचा थोबाडीत मारणे, जाळणे इत्यादी प्रकारांच्या शारीरिक दुखापत सामोरे.

② तोंडी किंवा भावनिक अत्याचार :- वरिष्ठ बोलणे, वरिष्ठ नावाने हाक मारणे, चारित्र्याबद्दल संशय घेणे, हुंडा आला नाही किंवा मुलगा झाला नाही म्हणून त्रास देणे, स्त्रियांना तिच्या मनाविषयी गोष्टी करवयास लावणे, जबरदस्ती करणे, आत्महत्येची धमकी देणे इ.

③ आर्थिक अत्याचार - हुंड्याची मागणी करणे, स्त्री व तिच्या मुलाबाळांना पालन पोषणासाठी पैसे न देणे, नोकरी करण्यास मनाई करणे, घरातून लाकतून देणे, स्वतःचे घर वापरण्यास मनाई करणे इ.

- ④ स्त्री-बाल विवाहासंबंधी कायदे :-

बालविवाहाची प्रथा वंद करण्यासाठी बालविवाह प्रतिबंधक कायदा 1987 मध्ये सुधारणा झाल्या आहेत. बालविवाह वेळी मुलीचे वय किमान 18 आणि मुलाचे वय 21 वर्षांहून कमी असल्यास शिक्षेची तरतूद आहे. हा कायदा सर्व जाती वर्गाच्या लोकांना

विवाहबाबत जाणू आहे.

- हिंदू विवाहसंबंधी कायदे :-

भारतातील लोक स्वतःच्या कुटुंबातील विवाह निश्चित करतात. खेड्यामधील परिस्थिती खूप वाईट आहे. विवाहासाठी मुली-बरोबर सत्त्या मसलत केली जात नाही. मुलीला आपल्या पतीच्या लहरी व कल्पनेचे पालन करण्यास शिकविले जाते.

● विवाह नोंदणी - हे दुष्परिणाम सोडविण्यासाठी विवाहाची अनिवार्य नोंदणी देखील सूचविली आहे. नोंदणीच्या वेळी वधू आणि होद्यांचेही पालक वराच्या शपथ घेण्यास सांगितले पाहिजे.

● पुनर्विवाहशी संबंधित कायदा - जोडीदाराच्या मृत्यूनंतर किंवा विवाहित जोडीदारास योग्य कायदेशीर कारणावरून घटस्फोट देऊन पुन्हा लग्न करण्यास परवानगी देतो. हिंदू विधवा पुनर्विवाह कायदा 1856 तसेच (XII) 1856 कायदा २९ जुलै 1856 च्या अधिनियमानुसार ईस्ट इंडिया कंपनीच्या नियमांतर्गत हिंदू विधवाच्या पुनर्विवाहांना कायदेशीर मान्यता देण्यात आली.

अशा तरतुदीच्या व्यतिरिक्त, हिंदू अनुक्रम अधिनियम 1956 आणि हिंदू विवाह कायदा 1956 मध्ये विधवा पुनर्विवाहशी संबंधित तरतुदी देखील केलेल्या आहेत.

- ६ स्त्री वारसा संबंधी कायदे :-

वारसा आणि वारशा संदर्भातील कायदा सहजपणे भारतीय अनुच्छेद कायदा 1925 मध्ये संदर्भित करण्यात आला आहे. भारतामध्ये कोट्यवधिक मालमत्ता अचल आणि जंगम अशा दोन्ही संपत्तीवर महिलांचा मालकी हक्क आहे. हिंदू कायदानुसार 1932 च्या अगोदर लष्मान् एखाद्या महिलेला तिच्या आईवडिलांकडून लग्नाच्या वेळी मिळालेल्या पेशाशिवाय इतर कोणत्याही मालमत्तेचा हक्क नव्हता.

नंतर हिंदू उत्तराधिकार कायदा 1956 हा हिंदू महिलांना आपल्या पत्नीच्या संपत्तीचा पूर्ण आणि समान वाटा मिळवून देण्याच्या दृष्टीने एक महत्वपूर्ण बाब करण्यात आली. 2005 मध्ये कायद्यात सुद्धती करून प्रगतीशील पाऊल उचलले आहे.

- (७) महिला नागरीक संबंधिता संबंधीत कायदा :-

एकूण संख्येच्या एक तृतीयांश पेक्षा कमी महिलांक-रिता राखीव असलेल्या प्रत्येक पंचायतीत चेट निवडणुकांदे जोगा भरावयाच्या आहेत. अशा जोगा पंचायतीतील वेगवेगळ्या मतदारांच्या संधामधून फिरविण्यात येतील. (कलम 243 (डी-3)).

महिलांसाठी राखीव असलेल्या प्रत्येक स्तरावर पंचायतीच्या अध्यक्षाच्या एकूण संख्येच्या एक तृतीयांश कमी नाही. महिलांसाठी राखीव असलेल्या प्रत्येक नगरपालिकेत चेट निवडणुकीचे जोगा भरावयाच्या आहेत आणि अशा जोगा नगरपालिकेत वेगवेगळ्या मतदारसंघांना फिरविणे आवश्यक आहे.

- (८) महिला रोजगार संबंधी कायदे :-

जे महिलांच्या कामाच्या दिकाणी होणाऱ्या वैगिकतेपासून संरक्षण देण्याचा प्रयत्न करतो. हा कायदा लोकसभेत 3 सप्टेंबर 2012 रोजी संमत करण्यात आला आहे. 23 एप्रिल 2013 रोजी राष्ट्रपतीची संमती मिळाली आणि हा कायदा 1 डिसेंबर 2013 रोजी भारतभर लागू झाला.

(i) सन्मान आणि समतेचा हक्क

(ii) समान वेतनाचा हक्क

(iii) प्रसूती संबंधीत कायदे विषयक हक्क

- (9) महिला कौटुंबिक हिंसाचारा संबंधी कायदे

घरगुती हिंसाचार कायदा 2005 चे संरक्षण महिला दंड संहिता भारतीय दंड संहितेच्या कलम 498 (अ) च्या तरतुदी

पेक्षा वेगळा आहे कारण त्यात घरगुती हिंसाचाराची व्यापक व्याख्या देण्यात आली आहे.

- (10) महिलांवर कामाच्या ठिकाणी होणाऱ्या अत्याचारासंबंधी कायदे :-

लैंगिक छळाचे कार्यस्थळ अधिनियम २०१३ हा भारतातील एक वैधानिक कायदा आहे. जो महिलांना त्यांच्या कामाच्या ठिकाणी होणाऱ्या छळ लैंगिकतेपासून संरक्षण देण्याचा प्रयत्न करतो, हा कायदा ३ सप्टेंबर रोजी संमत करण्यात आला आहे. राज्यसभेमध्ये २६ फेब्रुवारी २०१३ रोजी संमत करण्यात आला आहे. या विधेयकाला २३ एप्रिल २०१३ रोजी राष्ट्रपतींची संमती मिळाली आहे. आणि हा ७ डिसेंबर २०१३ रोजी भारतभर लागू झाला.

- महिलांवर होणाऱ्या अत्याचाराची कारणे :-

- (1) सामाजिक कारणे :-

समाजातील वातावरण वैचारिकदृष्ट्या अधिक दुर्बल होत आहे. मुलींना कपडे कसे घावावे हे सांगण्यापेक्षा पुरुषांनी आपले विचार बघावे असे नेहमी सांगितले जाते.

① शिक्षणात असमानता - महिलांच्या शिक्षणाची पातळी अजूनही पुरुषांपेक्षा कमी आहे. आधुनिक युगात ग्रामीण भागात महिला निरक्षरतेचे प्रमाण अधिक आहे. जेथे ६३% किंवा त्यापेक्षा अधिक स्त्रिया अधिक अशिक्षित आहेत. अव्यवस्थित मुलींपासून ते वृद्ध महिलांपर्यंत समाजातील या सर्व घरातील स्त्री ही तिच्यावरील अत्याचाराने पिळली जात आहे.

- (2) कौटुंबिक कारणे :-

① पुरुषप्रधान संस्कृती :- पितृसत्ताक व्यवस्था किंवा पुरुष श्रेष्ठ हे कौटुंबिक हिंसाचारास व स्त्रियांच्या सर्वच समस्यांसाठी कारणीभूत झालेले आहेत. स्त्रींपावर व जलजल मुलांवर अत्याच व

अत्याचार करतो, या व्यवस्थेने पुरुष स्तेष्ट व स्त्री कनिष्ठ मानली जाते.

② आर्थिक स्वावलंबन :- बहुसंख्य कुटुंबांमध्ये पुरुष हाच कमवता असतो. स्त्री व मुले गरजा पूर्ण करण्यासाठी त्या कुटुंबावर अवलंबून असतात.

③ पुरुषाची व्यसनाधिनता :- आपल्या व्यसनाच्या पूर्तिसाठी ते पत्नी व मुले यांच्याकडे ते पैसे मागवतात त्यांचे कामाचे पैसे आपण घेऊन गरजा पूर्ण करतो.

④ हुंडा प्रथा :- हुंड्याची मागणी तेव्हा वधू पित्याकडून पूर्ण केली जात नाही, तेव्हा तिचा पती व स्तर नातेवाईक तिचा छळ करतात.

⑤ मानसिक कारणे :- स्त्रीला मूल होत नसेल तर पती व कुटुंबातील व्यक्ती मानसिक दृष्ट्या त्रास देण्याचे प्रमाण अधिक असते.

- ③ विवाह विषयक कारणे :-

① हुंडा :- आधुनिक भारतात आणखी एक गंभीर समस्या म्हणजे हुंडा होय. जर एखादी मुलगी लग्नात मोठ्या प्रमाणात हुंडा आणते तर तिला मान देण्यात येतो. आता तिला कुटुंबात चांगली वागणूकही दिली जाते. नवीन घर असेल तर तिला त्रास सहन करावा लागतो.

② घरगुती हिंसा :- कुटुंबातील एक किंवा घरातील एका व्यक्तीने दुसऱ्या व्यक्तीस शारीरिक दुखापत किंवा इजा करणे.

③ शारीरिक छळ

④ जाती व्यवस्थेचे कारण :- जाती व्यवस्थेमध्ये व्यक्तीने विवाहाचा जोडीदार हा स्वतःचा जातीतून व उपजातीतून निवडून घ्याचा निर्बंध केला.

- ④ शैक्षणिक कारणे :-

① स्त्रीला समाजाला दुय्यम स्थान असल्यामुळे घरातील मुलापेक्षा

मुलींच्या शिक्षणाचा दुय्यम स्थान दिले जाते.

- ७) बऱ्याच वेळा मुलींनी लव्हे, शिक्षण पूर्ण करण्याचा आग्रह केली जाताना, त्यामुळे मुलींना शाळा सोडाव्या लागतात
- ८) मुलींच्यासाठी वेगळ्या वसतिगृहाची सोय नसणे
- ९) शाळात स्त्री शिक्षिका नसल्यामुळे बरेच पाठक मुलींना शिकवत नाहीत.

- (६) इतर कारणे :-

- १) समाजाची सनातनी प्रवृत्ती :- कन्या परक्याचे दान आहे अशी बाह्यसंख्या आदिविड्यांची धारणा आहे.
- २) दारिद्र्य :- भारतातील जनतेचा बराचसा भाग हिंसा वारिध्या-खावी जगत आहे.
- ३) गळती :- स्त्री शिक्षणात गळतीचे प्रमाण जास्त आहे.
- ४) स्त्री शिक्षणाचा अभाव :- ग्रामीण भागातील शाळांत स्त्री शिक्षकांचा अभाव असतो.

> 21 व्या शतकातील महिलांचे स्थान व चर

पूर्वी पार पारला पूर्वी पसूनच भारतीय संस्कृतीमध्ये स्त्रीचा मानाचे स्थान आहे. परंतु तत्कालीन समाज रचनेप्रमाणे काही मानमर्यादेपर्यंत सिमीत होते. आज या २१ व्या शतकात स्त्रियांनी मोठ्या प्रमाणात प्रगती केली आहे. इ.स पूर्वच्या काळात स्त्रियांची परिस्थिती ही अत्यंत वातावरणीची होती, राजा राममोहन रॉय व ज्योतीबा फुलेंनी स्त्रियांच्या अडचणी समजून त्यांना त्यातून बाहेर पडण्यासाठी मार्ग दाखवला.

महात्मा फुले यांनी स्वतःच्या बायकोला सावित्रीबाई फुले यांना शिकवून पुण्यात मुलींसाठी पहिली मुलींची शाळा काढली. यामुळे शिक्षणाचे महत्त्व मुलींना कळले व त्यामुळे आज २१ व्या शतकात सुद्धा स्त्रिया या पुरुषांच्या बरोबरीने शिकून मोठमोठ्या अधिकारी पदांवर काम करताना दिसत आहेत.

राजा राममोहन रॉय यांनी विधवा पुनर्विवाह याचा पांढरा पाडो दिल्यामुळे आजच्या काळात सुद्धा स्त्रियांचे पुनर्विवाह होत आहेत. इ.स पूर्व मध्ये हुंडाबळी ही समस्या सुद्धा होतीच पण आजसुद्धा हा त्या शतकात स्त्रियांची हुंडाबळी या समस्येला सामोरे जावे लागते.

स्त्रियांच्या बाबतीत आज हा त्या शतकात फक्त चूल आणि मूल अशी परिस्थिती राहिलेली नाले. स्त्रियांनी अनेक छोटे-मोठे उद्योग घरच्या घरी करून त्यातूनसुद्धा मानाचे स्थान मिळविले आहे. स्त्रिया या सर्व कुटुंबाची जबाबदारी स्विकारून नेकरी करतात. त्यावेळी घरच्यांनीसुद्धा पाडो द्या-मुळे त्या कोणत्याही परिस्थितीमध्ये स्वताचा खंबीरपणे सिद्ध करू शकतात. आज हा त्या शतकात देखील समानातही स्त्रीचे स्थान तेवढेच मोठे आहे व मोठेच राहिले.

अलीकडच्या काळातील उदाहरणे ब्याचची साव्यास म्मदिवंगत माजी प्रधानमंत्री श्रीमती इंदिरा गांधी, राष्ट्रपती पदापर्यंत पोहचलेल्या प्रतिभा नई पाटील सारख्या महिलांनी देशाचे नेतृत्व करून देश चालविला. विज्ञान जगतात प्रगती करीत कल्पना चोवला या महिलेने अंतराळात उंच भरारी घेतली. किरण बेदी, सरोजिनी नायडू, मेधा पाटेकर, पी.टी. उषा, सानिया मिर्जा, इ. सारख्या अनेक महिलांनी वेगवेगळ्या क्षेत्रात आपली कामगिरी दाखवून जागतिक व राष्ट्रीय पातळीवर देशाचे नाव कमविले आहे. व देशाची प्रतिमा उंचावली.

हल्ली देखील अनेक स्त्रिया उच्च शिक्षण प्राप्त करून डॉक्टर, वकिली चा व्यवसाय करीत आहेत. तसेच इंजिनिअरींग व माहिती तंत्रज्ञान क्षेत्रात उच्च पदावर कार्यरत आहेत. एवढेच नव्हे तर पदवी प्राप्त केलेल्या साधारण महिला पण विविध बँका, सहकारी संस्था, व इतर शासकीय, खाजगी कार्यालयांमध्ये सेवा करून कुटुंबाला आर्थिक हातभार लावत आहेत.

शिक्षकेचा पेशा धारण करून शासकीय व खाजगी शाळा, महाविद्यालयांमध्ये जनार्जनाचे महान कार्य करित आहेत.

आजकाल आशिक्षित महिला पण काही मागे नाहीत त्या शेती, बांधकाम, लघु उद्योग क्षेत्रासारख्या शिकविकाणी पुरुषांच्या बरोबरीने खांद्याला खांदा लावून अंग मेहनतीची व कष्टाची कामे करीत आहेत. सर्वोत्तम महत्वाचे म्हणजे हे सर्व करताना ते कुटुंबाची पण तेवढीच काळजी घेत आहेत. अशा सर्व कर्तबगार कर्तुत्ववान स्त्रियांचे कौतुक करावे तेवढेच थोडेच आहे.

● - महिलांवरील अव्याय अत्याचार कमी करण्यासाठी उपाय योजना

- ① राजाराम मोहन रॉय आणि ब्राम्हो समाज :-

धर्मशास्त्राचा चिकीत्सकपणे अभ्यास करून आधुनिक विचारसरणी निर्माण करणे व त्या पद्धतीने वर्तन-व्यवहार झाले पाहिजेत अशी म्हणवारी पहिली प्रबुद्ध व्यक्ती म्हणजे राजाराम मोहन रॉय, त्यांनी स्त्री विषयक समानतेचा पुरस्कार केला आणि त्यासाठी आद्युष्य वेचले.

● - सती बंदी :-

सन १८१५ साली राजाराम मोहन रॉय यांनी सती प्रथेवर हल्ला चढवणारे पहिले पुस्तक लिहीले. आधुनिक भारताचे जनक म्हणून ज्यांना ओळखले जाते त्यांनी सनातनांच्या विरोधाच्या न जुमानता स्त्री सुधारणेचा पाया बंगालमध्ये रचला. यासाठी त्यांनी इंग्रजी, फ्रेंच, लॅटीन, ग्रीक, पार्शियन, अरेबिक, इ. भाषा शिकल्या आणि १८२८ साली ब्राम्हो समाजाची स्थापना केली.

भा. ज. लॉर्ड बेंटिंज यांनी इ. स. १८२९ साली सतीबंदीचा कायदा मंजूर केला. या कायद्याच्या द्वारे सती जाणे अथवा सती जाण्यास भाग पाडणे किंवा जिवंत जाळणे, पुरवणे

हे बेकायदेशीर हरविष्यात आले. आणि तो मनुष्यवधाचा मुला समजून फौजदारी शिष्टेची तरतूद केली, राजाराम मोहन रॉय यांनी हिंदू धर्मातील ही प्रत्येक कर चाल कायद्याने बंद करून स्त्री सुधारणेचा पाया घातला.

③ भ्रूलया विरोध :-

मुलगी जन्माला येणे हे 19 व्या शतकात पाप समजले जात होते किंवा शाप समजले जाई, त्यामुळे मुलीचा जन्म होताच त्यांना मारून टाकले जात असे. यासाठी मुलींना अफ सोरळे पदार्थ देऊन मारले जात. या बारीत प्रथेविरुद्ध बंगालमध्ये राजाराम मोहन रॉय यांनी आवाज उठविला. परिणामी कायद्याद्वारे बाललया, भ्रूलया बेकायदेशीर घोषित करण्यात आली.

④ बालविवाह व विधवा विवाह प्रतिबंध पद्धतीस विरोध :-

दैवेदनाथ यांनी याबाबत पुढाकार घेतला आणि 1872 साली मुलींच्या विवाहाची वयोमर्यादा 14 वर्षे असावी असा 'नेटिव्ह सिव्हिल मॅरेज अॅक्ट' आणि 'ब्राह्मो मॅरेज अॅक्ट' मंजूर करून घेतला. तर केशवचंद्र सेन यांनी स्त्री सुधारणा व सामाजिक सुधारणांचा कार्यक्रम राती घेतला. स्वतःच्या पत्नीला पडदा पद्धतीतून बाहेर काढले. ईश्वरचंद्र विद्यासागर यांनी विधवा पुनर्विवाहावरील बंदी हरविण्यासाठी मोहिम सुरू केली. 1855 मध्ये ब्रिटीश सरकारकडे विनंतीपत्र सादर करून विधवा पुनर्विवाहाचा कायदा संमत करण्याची विनंती केली.

⑤ विवाह वय :-

इ.स. 1954 च्या विवाह कायद्याद्वारे मुला मुलींचे विवाहासाठीचे किमान वय 21 वर्षे व 18 वर्षे निश्चित करण्यात आले असून या इ.स. 1954 च्या खास विवाह नोंदणी अर्ज दाखल करणे आवश्यक आहे. या कायद्याने विवाह या मूलभूत

प्रश्नाला कार्यक्षेत्रीर संरक्षण प्राप्त करून दिले गेले.

- ⑥ हुंडा :-

इ.स. १९६१ च्या हुंडाप्रतिबंधक कायद्यानुसार हुंडा घेणाऱ्याला ६ महिन्यांची शिक्षा व ५००० रुपयांचे दंड द्यावे लागतो. भारतीय स्नाक्षी पुरावा कायदा कलम ११३ नुसार सात वर्षांच्या आत जर स्त्रिया घनैसर्गिक मृत्यू झाल्या तर पती व त्याचे नातेवाईकांना आत्महत्येला जबाबदार धरून गुन्हा दाखल केला जाऊ शकतो.

> शिक्षक म्हणून समाजातील महिलांचे महत्त्व विशद करा.

स्त्रीयांबद्दल सकारात्मक विचार व दृष्टिकोन ही स्त्रीयांच्या प्रगतीची कारणे आहेत. अशी शिकवण आपण त्यांना विद्यार्थ्यांना दिली पाहिजे. त्यांच्यामध्ये स्त्रीयांबद्दल आदर व सन्मानाची वृत्ती निर्माण होवयास हवी असा दृष्टिकोन समाजात रुजला पाहिजे. हे रोन्हीरी दृष्टिकोन असलेला माणूसच स्त्रीयांच्या प्रगतीसाठी उपयुक्त ठरू शकतो.

स्त्रीयांचे कुटुंबातील स्थान खूप महत्त्वाचे आहे. तीच जर शिकली तर समाजात आणि कुटुंबात परिवर्तन घडवून आणू शकते. स्त्रीयां ह्या पुरुषांपेक्षा कमी नसून त्यांच्या बरोबरीने काम करण्याची ताकद स्त्री मध्ये निर्माण होऊ शकते.

समाजातील स्त्री व पुरुष आंतरक्रिया या समान श्रद्धा, परंपरा, चालीरीती, रुढी, मूल्ये, वर्तवणूक यांवर अवलंबून असतात. त्यांच्या आंतरक्रियांवर प्रभाव पाडणाऱ्या समान (वर्तन) पद्धतींनी त्यांच्या समाजाची संस्कृती बनलेली असते.

Final

जायकौती अध्यापक महाविद्यालय, लातूर.

2020-2021.

बी. एड. प्रथम वर्ष - IInd Sem.

* प्रात्यक्षिक कार्य *

विषय :- समावेक्षित शिक्षण. [203].

प्रात्यक्षिक कार्याचे नाव :- एका विशेष शिक्षण देणाऱ्या
बालेला घेत देवून अवगल तयार करणे.

मागदर्शक प्राध्यापक :- सुरवेस सर.

हस्ताध्यापकाचे नाव :- गायकवाड यशोमती.

शेल् नं :- 23.

नोंदणी क्र. एफ ३९३, लातूर

जीवन विकास प्रतिष्ठान, लातूर द्वारा संचलित
सौ. सुशिलादेवी देशमुख निवासी
मुलींचे मूक-बधीर विद्यालय, लातूर.

अपंग शाळा मान्यता नोंदणी क्रमांक ०२४७

कार्यालय : विवेकानंद हॉस्पिटल रोड, सिग्नल कॅम्प, लातूर - ४१३ ५१२.

☎: २५२५१४

: अध्यक्ष :

: मुख्याध्यापिका :
श्रीमती सुनिता के. कुलकर्णी

जयसिंहराव आनंदराव देशमुख

दिनांक : 13/07/2021

जा.क्र.

प्रती,

प्राचार्य

जयक्रांती अध्यापक महाविद्यालय

लातूर

विषय- विद्यार्थीनी शाळेस भेट देल्याबाबत

मा.माहेदया,

उपरोक्त विषयी आपणास कळविण्यात येतो की, आपल्या महाविद्यालयातील विद्यार्थी हे विशेष शाळा भेटी अंतर्गत आपल्या शाळेला भेटी दिली आहे हजर विद्यार्थीनींची यादी सोबत जोडत आहोत

आपला विश्वासू

मुख्याध्यापिका

सौ. सुशिलादेवी देशमुख निवासी
मुलींचे मुकबधीर विद्यालय, लातूर.

छात्राध्यापकाचे नाव :-
गायकावाड यशोमती बाबुराव.

एका विशेष शिक्षण देणाऱ्या शाळेला बेट देऊन अहवाल तयार करणे :-

प्रस्तावना :-

सामान्य बाळकांपेक्षा सिन्न असतात क्षमता व गरजा असलेल्या बाळकास विशेष बाळक म्हणतात. अशा बाळकांची वाढ व विकास सामान्य बाळकांपेक्षा सिन्न असल्यामुळे त्यांच्या शैक्षणिक गरजा सिन्न असतात. विशेष गरजा असणाऱ्या मुलांच्या विचार करून विविध तंत्र-साधने, सुविधा व उपकरणे यांच्या साहाय्याने जी शिक्षण प्रणाली आणि अध्यापन पद्धती ठरविली जाते, त्यास 'विशेष शिक्षण' म्हणतात.

जेव्हा शिक्षक सर्व साधारण विद्यार्थ्यांना डोक्यासमोर ठेवून शिकवतो, तेव्हा त्याचे शिकवणे विशेष मुलांना उपयोगी पडलेच असे नाही. त्यामुळे सर्व साधारण विद्यार्थ्यांपेक्षा वेगळ्या विद्यार्थ्यांना त्यांच्या भतीनुसार विशेष शिक्षण मिळावे, याकरीता शासनाकडून सोय केली जाते. तेच विशेष शिक्षण होय. विशेष शिक्षणांमुळे विशेष बाळकांना परिणामकारक जीवन जगण्याचे बळ प्राप्त होते. त्यांच्या गरजांची पूर्ती विशेष शिक्षणाने केल्यास हीच मुले पुढे राष्ट्रशक्ती सह ठरून राष्ट्रविकास साधू शकतात.

P. T. O.

विशेष शिक्षण म्हणजे काय?

विशेष शिक्षण म्हणजे दुर्बल किंवा अपंग बाळकांसाठी शिक्षणाची वेगळी व्यवस्था करणे होय. अशा बाळकांसाठी विशेष शाळाची सोय असते. यांच्या अभ्यासक्रम इतर सामान्य शाळेतील अभ्यासक्रमापेक्षा वेगळा असतो. सामान्य शाळेत पारंपारिक अभ्यासक्रम असतो. तर विशेष शाळेत अंध, मूक - बधिर, अस्थिव्याघ, स्पर्शदोष, वाचनदोष अशा मुलांसाठी स्वतंत्र अभ्यासक्रम असतो. त्यांची शैक्षणिक साधने वेगळी असतात. अशा शाळेतील शिक्षकांना स्वतंत्र प्रशिक्षण दिले जाते. या शाळेमध्ये सामान्य विद्यार्थ्यांना प्रवेश नसतो.

उद्दिष्टे :-

- १) विशेष बाळकांना ओळखून त्यांना शिक्षणाच्या मुख्य प्रवाहात आणण्यासाठी शैक्षणिक संधी उपलब्ध करून देणे.
- २) विशेष बाळकांच्या गरजा, क्षमता व अडचणी ओळखून त्यांच्याकडे व्यक्तीगत लक्ष देणे आणि साधन सुविधा पुरवून त्यांना मदत करणे.
- ३) विशेष गरजा असलेल्या बाळकांसाठी विशेष अभ्यासक्रम, विशेष अध्यापनपद्धती, विशेष तंत्र साधनांचे विकासता व अंमलबजावणी करणे.
- ४) विशेष गरजा असलेल्या बाळकांसाठी स्वतंत्र मूल्यमापन पद्धतीने विकसन करून अंमलबजावणी करणे.
- ५) विशेष बाळकांना जीवन जगण्यास समर्थ बनविणे.

P.T.O.

प्रात्यक्षिक कार्याची शिक्षकांसाठी माहत्त्व :-

शालेचा दर्जा हा शिक्षकांच्या दर्जावर अवलंबून असतो. कोणताही शिक्षण योजनेच्या ठिकाणी केंद्रस्थानी शिक्षकच असतो. त्यामुळे शिक्षकाने स्वतःच्या स्वतः शिकवण्याची तयारी ठेवली पाहिजे. शिक्षकांनी आयुष्याच्या आतापर्यंत विद्यार्थी सहजूनच जगायला हवे. त्यांनी शिकवण्याची इच्छा कधीही मरु देता कामा नये.

या प्रात्यक्षिक कार्यामुळे शिक्षकांना विशेष गरजा असणाऱ्या मुलांच्या अध्ययन-अध्यापनाच्या अनुभव मिळेल. त्यांच्या शालेतील परिस्थितीची माहिती मिळेल. त्यांना बांगणाच्या सोयीसुविधा, अध्ययन-अध्यापनाचे साहित्य, आरोग्यसेवा इ. गोष्टींची माहिती मिळेल.

विशेष बाबकांना अध्ययन करताना येणाऱ्या अडचणी, त्याकरीता उपाय योजना इ. गोष्टींची प्रत्यक्ष अनुभूती मिळेल. त्यांच्यासाठी असणाऱ्या अस्थासक्रमाची ओळख होईल. त्यांच्यासाठी वासनाने राबवलेल्या विविध योजनांची, त्यांना मिळणाऱ्या सद्गतीची माहिती मिळेल.

या प्रात्यक्षिक कार्यामुळे शिक्षकांना त्यांच्या नैतिक जबाबदाऱ्या, कर्तव्ये यांची जाणीव होईल.

P.T.O.

अपंग शिक्षणाचा इतिहास :-

पूर्वी शारीरिक व मानसिक दोष असणाऱ्या मुलांना मागील जन्माचे फळ समजून त्यांच्याकडे लक्ष दिले जात नव्हते. मात्र सध्याच्यात हार्मिक दृष्टिकोनातून विशेषतः ख्रिस्ती धर्मातून दयेच्या भावनेने कार्यन्वयित झालून दिव्यांगांची सेवा केली जाऊ लागली. पुढे आधुनिक काळात वैचारिक प्रवाहाने होऊन तत्त्वज्ञान, विचारवंत यांनी सर्वसामान्यांची मानसिकता बदलण्याचा प्रयत्न केला होऊ लागला. शिक्षण तज्ज्ञांनी दिव्यांग बाळकांना सामान्य मुलांवरिवरून विशेष शिक्षण देण्यात यावे, यासाठी एकात्मिक शिक्षणाची शिफारस केली.

विशेष बाळकांना विशेष शिक्षण देण्यासाठी सॅम्बुएल हेनरिक (Johann), थॉमस ब्रिडवूड (England), अमेनोउट (America), फ्रेडरिक हेनरी (France), पी. पी. स्प्रीन (Spain), आरिया सॉटेसरी (Italy), सेगर्डन व इटॉर्ड इ. शिक्षणतज्ज्ञांचा सोबतचा वाटा आहे. दुसऱ्या महायुद्धानंतर विशेष गरजा असणाऱ्या मुलांवाकत कायदा, सुविधा, उपचार इ. पद्धतींच्या नियोजनाची सुरुवात करण्यात आली.

२०१५ नंतर भारतामध्ये कोणत्याही प्रकारची शारीरिक, मानसिक अक्षमता असलेल्या व्यक्तींना अपंगाऐवजी दिव्यांग असे संबोधले जाऊ लागले. अपंग विद्यार्थ्यांमध्ये असलेली न्यूनगंडाची भावना दूर करून त्यांना सामान्य विद्यार्थ्यांसारखे समजून घेऊन शिक्षणाची संधी उपलब्ध करून देण्याच्या हेतूने अपंग एकात्मिक शिक्षण योजना सुरू करण्यात आली.

P.T.O.

अपंग शिक्षणाचे प्रकार :-

अपंग बाळकांना मुख्यतः तीन प्रकारे शिक्षण देण्याचा प्रयत्न केला आहे.

- 1) विशेष शिक्षण
- 2) एकात्मिक शिक्षण
- 3) समावेशित शिक्षण

1) विशेष शिक्षण :-

“विशेष शिक्षण म्हणजे दुर्बल किंवा अपंग बाळकांसाठी शिक्षणाची वेगळी व्यवस्था करणे होय. अशा बाळकांसाठी विशिष्ट शाळांची शोध असते. याचा अभ्यासक्रमही इतर सामान्य शाळेत सामान्य शाळेत पारंपारिक अभ्यासक्रम असतो. तर विशेष शाळेत अंध-सूक्ष्म-बहिर, अस्थिव्यांग, प्रवणदोष, वाचनदोष अशा मुलांसाठी स्वतंत्र अभ्यासक्रम असतो. त्यांची वैयक्तिक साधने वेगळी असतात. अशा शाळेतील शिक्षकांना स्वतंत्र प्रशिक्षण दिले जाते. या शाळांमध्ये सामान्य विद्यार्थ्यांना प्रवेश नसतो.

2) एकात्मिक शिक्षण :-

एकात्मिक शिक्षण व्यवस्थेत अपंग मुलांना सामान्य शाळेतच सामान्य विद्यार्थ्यांविरोबर प्रवेश दिला जातो. परंतु येथेही विशिष्ट शिक्षण हे सामान्य शिक्षणाचा एक भाग आहे. म्हणजे अशा मुलांचा प्रवेश सामान्य शाळेत असला तरीही त्यांना अशा शाळेत विशेष प्रकारचे शिक्षण दिले जाते.

3) समावेशित शिक्षण :-

समावेशित शिक्षण पद्धती ही विशेष पद्धती व एकात्मिक शिक्षण यांच्याही पुढचे पाऊल होय. समावेशित शिक्षण हे सामान्य शिक्षण प्रक्रियेचा एक भाग आहे. दुर्बल बाळकांना काही आवश्यकतेनुसार साधारण विद्यालयात शिकवणे समावेशित शिक्षण नसून बाळकांना त्यांच्या आवश्यकतेनुसार साधारण विद्यालयात शिक्षण नसून त्यांच्या आवश्यकतेनुसार सामान्य बाळकांशीवत शिक्षण देणे यात साधारण व दुर्बल मुलांना सर्व शाळेत सर्वांसाठी शिक्षणाची तरतूद आहे. हे शिक्षण देत असताना दुर्बल बाळकांच्या विशिष्ट शैक्षणिक आवश्यकताही ध्यानात घेतल्या जातात.

भारतात 6 ते 14 वर्षांच्या बाळकांची संख्या 22 कोटी असून दुर्बल व्यक्तींची संख्या 2 कोटी 30 लाखापर्यंत आहे. समावेशित शिक्षण अशा सर्व बाळकांना एकत्रित शिक्षणाची संधी देते. अशा शाळांमध्ये अभ्यासक्रम हा लवचीक असतो. त्यामध्ये विद्यार्थ्यांच्या वैयक्तिक गरजांकडे विशेष लक्ष दिले जाते.

P. T. O.

मलिनंद शिक्षण :-

“ज्या बाळकांची बुद्धिमत्ता सामान्य बुद्धिमत्तेपेक्षा कमी आहे. जो मानसिक दृष्ट्या मागास आहे आणि ज्याला समाप्ति किंवा पाठशक्तिीय कार्यक्रमांशी समाशोर्जन साधणे अवघड जाले. अशा बाळकास मलिनंद बाळके म्हणतात.”

मलिनंद बाळके आपल्या संवेदनावर नियंत्रण ठेवू शकत नाहीत. शिक्षणाच्या दृष्टीने विचार करता 60 ते 85 बुद्ध्यांक असणाऱ्या बाळकांना शिक्षण देणे शक्य असते. 81 ते 60 बुद्ध्यांक असणाऱ्या बाळकांना वैदधिक शिक्षण देणे शक्य नसते त्यांना काही ना काही व्यावसायिक शिक्षण देता येते.

वर्तनच्या म्हणण्यानुसार मलिनंद विद्यार्थ्यांसाठी स्वतंत्र शाळेची सोय करणे आवश्यक आहे. कारण या विद्यार्थ्यांची सामान्य विद्यार्थ्यांशी किंवा त्याच पातळीवर लुबना होऊ शकत नाही. त्यांना त्यांच्या कुवतीनुसार वेगळा पाठ्यक्रम ह्या, शिक्षकांने त्यांना अधिक प्रेमाने व सहानुभूतीने शिकवावे.

मलिनंदांची शिकण्याची गती सावकाश असते. म्हणून व्यक्तिगत निर्देशनाची गरज असते. अशावेळी छोटे वर्ग हवेत. वर्गात 20 पेक्षा जास्त मुले नसावीत. मलिनंदांना शिकविणारा शिक्षक कुत्राव असावा, त्याने आपल्या अध्यापनात सोप्या, मनोरंजक पद्धती वापराव्यात, त्याने स्नेह व सहानुभूतीने अपहास न करता बाळकांना शिकवावे.

P.T.O

अंध शिक्षण :-

शाश्विक अपंगत्वपिकी दृष्टीशेप हे एक अपंगत्व गानले गेले आहे. 90 से.मी. अंतशवरुन त्या काकनीला हाताची बरे मोजता येत नाहीत. अशांना अंधव्यवला म्हणतात. काही मुले अंध असतात. त्यांना काहीही दिसत नाही. त्यांना हे अंधत्व जन्मतः अपघातामुळे किंवा आजारामुळे आलेले असते. काही मुले अंशतः अंध असतात. त्यामुळे त्यांच्यात दृष्टीदोष निर्मणि होतो.

शैक्षणिक उपाययोजना :-

दृष्टीदोष / अंध मुलांसाठी पुढीलप्रमाणे उपाययोजना केल्या जातात :

- 1) अंध मुलांना विशेष शक्ति दाखव केले जाते.
- 2) अशा शाळांमधून ब्रेल लिपीतून शिक्षण दिले जाते.
- 3) अंशतः दृष्टीदोष असणाऱ्या अक्षयनाथ्यांना शक्यतो अंकगणिताचे अध्यापन केले जाते.
- 4) लिखित किंवा मुद्रित साहित्य ठळकपणे हापून दिले जाते.
- 5) दृष्टीदोष असणाऱ्या विद्यार्थ्यांविरू वचनामुळे पडणारा ताण कमी व्हावा, म्हणून श्रवणाफेतीचा उपयोग केला जातो.
- 6) आकर्शवाणीवरुन प्रसारित होणारे विविध शैक्षणिक कार्यक्रम मुलांना एकवले जातात.

अशा प्रकारे, अंधांना शिक्षण देण्याचा प्रयत्न केला जातो.

मुकुबधिर शिक्षण :-

काही मुले मुके असतात. त्यांना काहीही बोलता येत नाही. त्यांना हे अपंगत्व जन्मतः असते किंवा अपघातामुळे, आजारपणामुळे आलेले असते. काही मुले अंशतः मुके, तोतर, कुठंबाधिर व्यक्तींपेक्षा ऐकू कमी येणाऱ्या व्यक्तींची संख्या जास्त आढळून येते. काही वेळेला अनुवंशाने दोषयुक्त वातावरणामुळे, दुर्घटनेमुळे, वांसीर आजारपणामुळे कमी ऐकू येणाऱ्या दोष निर्माण होतात.

‘ ज्या बाळकांना ऐकू येत नाही आणि बोलताही येत नाही. अशा बाळकांना मुकुबधिर बाळक असे म्हणतात’ अशा बाळकांसाठी मुकुबधिर आलेली व्यवस्था आहे.

अशा बाळकांसाठी शैक्षणिक उपाययोजना :-

- १) ओठांच्या सावकाश हालचालीकरून म्हणजे ओष्ठ्य वचनमुळे अशा मुलांना उच्चारण समजून देणे.
- २) अस्थापनात विविध दृक्श्राव्य साधनांचा वापर करवा.
- ३) शारीरिक शिक्षणावरील त्यांना हस्तकला, चित्रकला, शिक्षणवह्या विविध कला शिकवल्या जातात.
- ४) मुकुबधिरांना उत्तेजन मिळावे, म्हणून विविध स्पर्धा घेतल्या जातात.
- ५) शैक्षणिक कार्यक्रमातून अशा बाळकांसाठी आवश्यक पदव्यत, स्वयं पदव्यतीचे नकाशे, चार्ट यांचा उपयोग केला जातो.

अशा प्रकारे मुकुबधिर बाळकांना वेगवेगळ्या प्रकारे शिक्षण दिले जाते.

शालितील काम करणाऱ्या कर्मचाऱ्यांची माहिती :-

शालित काम करणाऱ्या शिक्षक आणि कर्मचाऱ्यांची संख्या : 50

मु.अ.चे नाव :- सौ. सुनिता मनोज कुलकर्णी

कोरोना काळातील शिक्षकांची उपस्थिती : 50%

शालित व्यवस्थापन समितीतील सदस्य संख्या : 11
[पदसिद्ध चेअरमन, पदसिद्ध सचिव, पदसिद्ध अध्यापक, 4 सदस्य, शालित समिती सचिव, शिक्षक प्रतिनिधी, शिक्षकितर प्रतिनिधी, पालक प्रतिनिधी इ.]

शालिची वेळ :-

सोमवार ते शुक्रवार : 11 ते 05
शनिवार : 08 ते 11

शालितील एकूण वर्ग लुकी व विद्यार्थ्यांसंबंधित माहिती :

इयत्ता : पाचरी ते 10 वी पर्यंत

वर्गसंख्या : 20

वर्गव्यवस्था :

या शालितील विद्यार्थी आसन व्यवस्था ही ठोबाकार आहे. प्रत्येक वर्गात किमान 8 विद्यार्थी असल्यास वर्ग मान्यता मिळते.

प्रत्येक वर्गात विद्यार्थ्यांची पूर्ण क्षमता किती आहे ? हे दर्शवणारा स्वतंत्र तपता आहे.

विद्यार्थ्याविषयक माहिती :-

या शाळेमध्ये सूक्त आणि बघीर विद्यार्थ्यांचा समावेश आहे.

1) या विद्यार्थ्यांना स्वतःचे मत किंवा अडचणी व्यक्त करताना अनेक अडचणी येतात.

2) हे विद्यार्थी हस्तकला व्यवसाय निपूण आहेत.

3) तसेच चित्रकला, फिडा स्पर्धेमध्ये जिल्हास्तरीय, राज्यस्तरीय स्पर्धेत उत्तम कामगिरी करून आपले नाव / ओळख निर्माण करताना दिसतात.

4) विद्यालयातील सांस्कृतिक कार्यक्रमात सहभाग नोंदवून आपल्यामधील गुप्त क्षमता विकसित करताना दिसतात.

5) परंतु, सध्या कीरेना काळामध्ये त्यांच्या आर्थिक परिस्थितीमुळे ऑनलाईन शिक्षणाचा सहभाग कमी आहे.

6) हे विद्यार्थी भुणांचा वापर करून संसाधन करतात.

अशा प्रकारे हे विद्यार्थी जरी विशेष असले तरी, त्यांच्या विशेष कौशल्यामुळे ते दुसऱ्यांना प्रेरणा देतात.

P.T.O.

झर माहिती :-

शक्तिमंथीत विद्यार्थ्यांची उपक्रम :-

1) चित्रकला, फ्रीडा यांच्या जिल्हास्तरीय, राज्यस्तरीय स्पर्धेत सहभाग घेतात. त्यासाठी विशेष प्रशिक्षण दिले जाते.

2) विद्यालयात सांस्कृतिक कार्यक्रम आयोजित केले जातात.

अस्थासूक्ष्म :-

विशेष गरजा शक्तिचा अस्थासूक्ष्म, त्यांच्या परिक्षा स्वतंत्र असतात. अस्थासूक्ष्मांमध्ये शिवणकाम, चित्रकला, हस्तकला, गृहशास्त्र, शरीर आरोग्यशास्त्र, विज्ञान अशा विषयांचा समावेश असतो.

या शक्तिचा आदर्श शक्तिचा पुरस्कार वेगवेगळ्या संस्थामार्फत सेटलेला आहे.

दक्षूचीचा स्वतंत्र बोर्ड असणारी महाराष्ट्रातील एकमेव शाळा आहे.

P.T.O.

मेट. देगाऱ्या शाळेचे नाव, संस्था, गाव याबद्दल सविस्तर माहिती :-

शाळेचे नाव :- सौ. सुश्रीबादेवी सुर्गेचे मुकुषधीर विद्यालय,
बातूर.
ता. बातूर, जि. बातूर

संस्थेचे नाव :- जीवन विकास प्रतिष्ठान द्वारा, संचालित.

शाळेचे स्थापना वर्ष :- सन 1989-90

शाळेचा पत्ता :- सिमनल कॅम्प, बातूर

शाळेचा परिसर :-

शाळेचा परिसर स्वच्छ आणि सुंदर आहे. शाळेच्या भिंती बोलक्या आहेत. भिंतीवर भौगोलिक, वैज्ञानिक, सांस्कृतिक, शैक्षणिक दृष्टीकोन विकसित करणारे वेगवेगळ्या प्रकारचे सुंदर चित्रे लावून ठेवण्यात आले आहे. शाळेच्या परिसरात वाहनांच्या पार्किंगची व्यवस्था आहे. शाळेच्या परिसरात वातावरण निसर्गरम्य सुविधा आहे. अशा प्रकारे शाळेचे परिसर विद्यार्थी-शिक्षकांच्या सोयीनीयुक्त आहे.

P.T.O.

विद्यार्थ्यांना अध्ययन करताना येणाऱ्या अडचणी :-

- १) मुकुबधीर असल्यामुळे स्वतःच्या सावना व्यवल करता येत नाहीत.
- २) अध्ययनातील अंका विचारता येत नाहीत.
- ३) त्यांना सतत शारीरिक त्रास होतो.

शिक्षकाचा अस्थापन करताना येणारा अनुभव :-

विद्यार्थी स्वतः अभिव्यक्त होऊ शकत नाहीत. त्यामुळे शिक्षकांना प्रत्येक विद्यार्थ्यांच्या हलचालींचे वैयक्तिक निरीक्षण करून अध्यापन करण्याच्या अडचणी सोडवण्याचा प्रयत्न करावा लागतो. विद्यार्थ्यांशी सतत खुणांच्या साध्याने संभाषण करण्याचा प्रयत्न करावा लागतो. विद्यार्थ्यांना प्रत्येक वागवक द्यावी लागते.

विद्यार्थ्यांसिध्ये कुसल्याही तक्रारचा न्युनगंड निर्माण होणार नाही, याची काळजी घ्यावी लागते. प्रत्येक विद्यार्थ्यांना त्यांच्या कौशल्याप्रमाणे, त्यांच्या कुवतीप्रमाणे मार्गदर्शन करावे लागते.

कोरोना काळातील अध्यापन पद्धती :-

या कोरोनाच्या संसर्गामुळे विद्यार्थी प्रत्यक्ष वर्गात हजर राहू शकत नाहीत. त्यामुळे ऑनलाईन शिक्षणाची सुविधा केली आहे. ऑनलाईन वर्गात विद्यार्थ्यांना व्हिडिओ तयार करून पाठवले जातात.

P.T.O.

Bharat Shikshan Prasarak Mandal Latur's

Sitaram Nagar, Latur-413 512 Ph. (02382) 256309

Academic Year : 2021 - 2022

Practicum / Enhancing Professional Capacities /
Practical Courses

Code & Subject : BEDCC - 301 , BEDCC - 302

Student Name : Gulbilepatil Priyanka Kalyan.

Roll No. : _____

Class : **B.Ed. F.Y / S. Y.**

Semester : III

भारत शिक्षण प्रसारक मंडळ, लातूर द्वारा संचलित

जयक्रांती अध्यापक महाविद्यालय (बी. एड.)

सिताराम नगर, लातूर

२० - २०

प्रमाणपत्र

श्री / श्रीमती / कु. कुलबिले पाटील प्रियंका उल्हास

वर्ग B.E. सत्र III ह. क्र. _____ यांनी शैक्षणिक वर्ष २०२२-२३

मध्ये कुमार व वैयक्तिक एका तालिका अध्याय

समाधानकारक/चांगले/उत्तमरित्या पूर्ण केले.

करिता हे प्रमाणपत्र देण्यात येते.

दिनांक :

प्रभारी अधिव्याख्याता
०९/११/२२ विभाग

प्राचार्य
जयक्रांती अध्यापक
महाविद्यालय (बी.एड.), लातूर

अनुक्रमणिका

[illegible]

बाल्यावस्था आणि वाढले वय

Childhood & Growing up

BEDCC - 301.

प्रा. : - श्रीमती दिगणे एस्. एस्. भैरव.

* कुमारवस्थेतील एका बालकाचा अभ्यास -

→ प्रस्तावना : "मानवी जीवनातील पुर्नजन्माची आवस्था किंवा बाळ्यातून तरुणापणाकडे नेणारी संक्रमणाची आवस्था म्हणजे कुमारवस्था होय."

कुमारवस्थेतील बालकांचे वय 12 ते 18 वा वयानील असते. या अवस्थेतील बालकात शारीरिक, मानसिक, समाजिक या स्थितीत फार जलद गतीने बदल घडून येत असतात. त्यामुळे जीवनाशी सामाईक जाताना प्रश्न उभे राहतात. म्हणून या अवस्थेला समस्यांची आवस्था असेही म्हणतात.

वाढती उश्मातलेचा काळ *period of storm & stress* असेही म्हणतात.

कुमारवस्थेत बदल अत्यंत वेगाने होताना त्यामुळे मुले आवांठून जातात. योग्य मार्गदर्शनाच्या अभावाने याची स्फोटक रूपे घेत नाही. चुकित्या पद्धतीने माहिती मिळवण्याच्या प्रयत्न करतात. मासिक पॉर्न, वेबसाइट इ. विवृत माहिती विद्यार्थ्यांसमोर येऊ शकते योग्य मार्गदर्शन करून यांच्या दमनना विद्यार्थक वळण लावता येते.

गरजे व महत्त्व - १

कुमारांच्या अवस्था ही अनेक समस्यां संघर्ष देवद आनुन जाणारी असते. प्रत्येक व्यक्तीच्या जीवनाला योग्य वळण लावणे गरजेचे आहे. आनुनच योग्य व्यक्तिमत्त्व आकारास येईल. ही भुमिका कुटुंब, शाळा, पीरसर माध्यम, यांनी तर होणे गरजेचे आहे. पण त्यान बरे बरे शक्तींनी प्रकटितपणे यांचा विचार करून समन्वयाने भुमिका बजावणे गरजेचे आहे.

कुमारांच्या समस्यांचा विकास करण्यासाठी त्यांना संघर्षांना तोंड द्यावे. देव्यास समर्थ बनवण्यासाठी कुटुंब, शाळा, प्रसार माध्यम यांनी सतर्क राहणे गरजेचे आहे.

बालक हा समाजाचा एक आविर्भाव द्यायला आहे. त्याचा मानसिक, नैतिक, शारीरिक विकास सामाजिक विकास होणे खूप गरजेचे आहे. बालक शिकला तर तो समाजाला चांगले ज्ञान देऊ शकतो. होऊ शकतो. बालकानुनच समाजाची निर्मिती होऊ शकते. म्हणून प्रत्येक बालक हा शुशिक्षित व सद्गुण होणे खूप गरजेचे आहे. त्याचा केवळ शारीरिक विकास महत्वाचा नसून त्याचा मानसिक विकास होणे नितकच महत्वाचा आहे. याबाबतच आपण व आपले सतत बालकाचा विकास होण्यासाठी प्रयत्न करणे गरजेचे आहे.

अनुक्रमिका (Index)

अ.क्र.

घटक / उपधर्क

पृ. नं.

A	बालकाची सर्वसामान्य माहिती	1
B	बालकाचा शारीरिक विकास	2
C	बालकाचा मानसिक विकास	3
D	बालकाचा भाषात्मिक विकास	4
E	बालकाच्या आवडी-निवडी	5
F	बालकाचा सामाजिक विकास	6
G	बालकाचा नैतिक विकास	7
H	बालकाचे गुणवैशिष्ट्ये व दोष	8
I	बालकाचे व्यावसायिक आवडी	9
J	बालकाविषयी प्रतिक्रिया	10
K	बालकाची उपयुक्तता	11
L	स्वतःचा भावनात्मिक विकास	12
M	समाशेप	13

बालकाची अर्कसामान्य माहिती

- १) बालकाचे नाव : अक्षरा महेश पवार
- २) पत्ता - दहगुळ (बु.) ता. बी. लातूर
- ३) शाळेचे नाव - स्वामी विवेकानंद विद्यालय, लातूर
- ४) इयत्ता : ७th
- ५) मुकडी : 'अ'
- ६) बालकाची जन्मतारीख - १६-११-२०१२
- ७) वय - १६-११-२०१२ ०९ वर्ष
- ८) आईचे नाव - सुचिता
- ९) पालकाचे शिक्षण - B. Com.
- १०) पालकाचा व्यवसाय - Job.

अशा प्रकारे बालकाची म्हणजे प्रगती अक्षरा महेश पवार विलासिनी विचारपूस करून घेता प्रश्न पद्धतीचा वापर करून त्या बालकाची अर्कसामान्य माहिती मिळाली.

ब) बालकाचा शारीरिक विकस -

या अवस्थेमध्ये मुलामुलीमध्ये जैविक शारीरिक बदल घडून येतात ते म्हणजे

- i) जेवण व्यवस्थित करत नाहीत
- ii) हातापायांची वाढी वाढल्याने ती वेगवेगळी दिसत आहे.
- iii) शारीरिक रचना व बांधा यामध्ये बदल होत आहे.
- iv) उंचीच्या मानाने वजन वाढत नाही.

घ) बालकाचा मानसिक विकस

बालकाचा मानसिक विकस घडून आणायचा असेल तर त्याच्या सर्वांगीण विकासाच्या अभ्यास करणे गरजेचे ते म्हणजे त्याची निरीक्षण क्षमता.

- i) निरीक्षण क्षमता
- ii) अनुकरण क्षमता
- iii) लक्ष व अनुमान
- iv) सृजनशिलता

i) निरीक्षण क्षमता :

एखाद्या आवडीच्या विषयात तासून-तासून ती शिकते. तीला एखाद्या गोष्टीचे निरीक्षण करायला खुप आवडते. ती जर निरीक्षण करायला लागली तर ती त्यात श्रमून जाते ते कसे दिसते.

काय झाले ? कशामुळे झाले ? त्याला असे करता येईल का ? व ती त्याला पुढे घ्यांनपुढे पाहते. ती सतत वर्तमानपत्रे, मॉसेट, कथा, कांदवत्या यांचे नियमित वाचन करते. तीला सतत मानसिक संघर्शाचा सतत संघारे जावे लागते.

ii) अनुकरण दमता :

अनुप मायाळु आहे. ती सर्वांसोबत मागेने प्रेमाने राहते. तीला अंदाकारपणा, नव्हा ती घरामध्ये सर्वांसोबत प्रेमाने राहते. तीला लहान मुलं व तिच्या बरोबरच्या मुला यांच्या सोबत खेळायला आवडते. ती मोठे जसे बोलतात ती राहायला बघते.

iii) स्मरणशक्ती :

अनुप हुशार आहे. ती काही पोटबेले अनुप लवकर लक्षात ठेवते. तिच्या विचार शक्ती अनुप चांगली आहे. ती शाळेमध्ये वर्गात ती अनुप हुशार आहे. अशा प्रकारे तीची स्मरणशक्ती अनुप चांगली आहे.

iv) तर्क व अनुमान :

मुलांचा मानसिक विकास कसाय होतो असे तर त्याला तर्क व अनुमान बरोबर लावावा लागेल.

- निची तरु व अनुमान शक्ती रुप चांगली आहे.
- ती तरु न अनुमान यशस्वर लागते.

ग) सृजनशीलता :

- सृजनशीलता ही प्रत्येक विषयामध्ये अभ्यासका पाहिजे.
- ती शाळेत, घरी किंवा समाजात अज्ञातकारक विद्यार्थीनी म्हणून ओळखली जाते.
- असा प्रकार एखाद्या मुलाच्या विकास कुरायाचा असेल तर त्याचा मानसिक विकास होणे रुप वारलेच आहे. पण त्या विषयामध्ये निरीक्षण क्षमता, स्मरणशक्ती लक्ष व अनुमान व सृजनशीलता गुण अभ्यासकाच्या पाहिजे.

बालकाचा भावनेक विकास :

बालकाच्या भावनेक विकासाच्या संदर्भात काही गोष्टी महत्वाच्या आहेत. त्यामध्ये वेगवेगळ्या आविष्कार दाखवण्याचा प्रयत्न केला जातो. त्यामध्ये भिन्नता, कष्ट, चिंता, प्रेम, सामाजिक विकास सहनशुक्ती यांचा समावेश होतो. या भावना खालीलप्रमाणे :

प्रेम :

प्रेम अतिशय व्यापक संकल्पना आहे. लहानपणापासूनच म्हणजे जन्मापासूनच प्रेळ अवस्थेपर्यंत

पुढेच व्हावलीला इतरांच्या प्रेमाच्या गरज आहेत. इतरांवर प्रेम केवळ नाही मर्यादित पण आपल्यावर सगळे प्रेम करतील असा वाटतो.

ii) राग क्रोध :

→ भिती आणि चिंता या दोन बाबेरीही निवडीत क्रोध राग ही भावना आहे.

→ नीला खोट बोलायला आवडत नाही नीला कोणा नीला खेड बोल तर नीला बगेच राग येतो.

iii) चिंता :

→ ती अतः आपल्या कुटुंबाची चिंता करत असते.
→ तिची लवयेत चिंता करून करून खुप खराब झालेली आहे.

iv) भिती :

→ ती अंधारात जायला खुप भिती.

→ मोठ्याने आवाज आवाज, कर्कष आवाज असल्या शिश्तुंणी दरजवल्यास, आईने मारण्यासाठी हात उगारल्यास व ती एकटी असल्यासही खुप भिती.

६] बालकांच्या आवडी-निवडी :

या वयातील बालकांना वेगवेगळे छंद निर्माण होतात. बालकांच्या वेगवेगळ्या आवडी-निवडी असतात. त्यांना वेगवेगळ्या पाहिलेल्या कुराव वाटते. त्यांच्या कुल जास्त प्रमाणात शिक्षणाकडून नसून खेळाकडे असतो. तुर उडी मुलांच्या नसतो. अशा प्रकारे जो्या मो अप्रत्यक्ष करत आहे तीच्या आवडी-निवडी खालीलप्रमाणे :

i] कुला :

- कुला ही जन्मातच तिच्या अंगी आली आहे.
- तिचा विनकाम करायला शुप आवडते.
- तिच्या मिळुन-मिळवुन राहायला आवडते.
- तिचा खालेल जायला शुप आवडते.

ii] आभिश्चयी :

- तीला वेगवेगळ्या ठिकाणी जाऊन तेथील माहेली मिळव.
- यला शुप आवडते.
- विविध भाषा शिकव्यास शुप आभिश्चयी आहे.
- गृहजिवन शास्त्राच्या विषयी शुप रुची आहे.

iii] खेल :

- किडा क्षेत्राची रुप आवड आहे.
- तिवा विविध खेल खेळावेस वाटतात.
- तिवा सामुहिक खेल खेळायला आवडते.

iv] छंद :

- या वयातील बाळकांना वेगवेगळे छंद निर्माण होतात तसेच वेगवेगळे छंद निर्माण होतात.
- तिवा वेगवेगळ्या शेंबोळ्या काढायचा छंद आहे.
 - तिवा सर्वांसोबत बोलण्याचा छंद आहे.
 - तिवा खेळायचा छंद आहे.

F] बाळकांच्या सामाजिक विकास :

मुलांच्या विकासासाठी सामाजिक वातावरणात होतो. सामाजिक वातावरणामध्ये अभोलातल्या परिस्थितीचा विचार होतो. जन्मासत्र मुल हे कुटुंबात वाढते परंतु हळुहळु सामाजिक जिवनाच्या उपाखाद होऊ लागते. म्हणजेच सामाजिक वातावरणात मुलाच्या जिवनावर परिणाम होतो. या वयातील बाळकांचे सामाजिक वर्तन खालीलप्रमाणे :

i] मनमिळावुपणा :

- अक्षराचा स्वभाव खुप हून व मनामिळावु आहे, ती सर्वांसोबत खुप प्रेमान शहते.
- अक्षराला गट कखन राहीवासी वाटते व त्यामुळे ती सर्वांना आवडते.

ii) सहकार्य :

- अक्षरा घरातील, बाहेरील, समानांतील, कुडबतील सर्वांना मदत करते.
- अक्षरा सांगात्यांना मदत करणे पण ती प्राण्यांची मदत करते.

iii) पुशकार :

ती सामाजिक कार्यात तर पुशकार घेते पण ती कोणत्याही कार्यात सतत सहभागी होत खेळ, घरकाम, सामाजिक कार्य इत्यादी.

बालकाचा नैतिक विकास :

शहणारे वर्तन म्हणजे नैतिक वर्तन होय. दुसऱ्या शब्दाने समुदायाच्या आचार्यादीतशी. सुसंगत वर्तन म्हणजे नैतिक विकास होय. नैतिक मुख्य भौतिक विकसावर अवलंबून असतात.

बालकाचा नैतिक विकास पुढीलप्रमाणे :

i) निरीमुल्याचे ज्ञान :

- अधरावा निरीमुल्याचे ज्ञान आजुन नेवढे प्राप्त झाले नाही.
- तिचे प्रचार माध्यम, अनुचीत साहित्य कुसंगतीतुन अनेक वरतन घडुन येत आहे.

ii) वक्तशिरपणा :

- तिच्यामध्य वक्तशिरपणा वाढत चालेला आहे.
- वक्तशिरपणामुळे तिचा आत्मविश्वास वाढत आहे.
- तिची आदर्शपूर्ण वर्तवणूक आहे.
- ती वेळेवर सर्व कामे करते.

iii) स्वालेखन :

- या वयात मुलांचा मुलींचा मानासक विकास व शारीरिक विकास होतो. आपली स्वतःची कामे स्वतःच करवी वाटतात.
- तिचा तिच्या आवडी निवडीत पावलांचा सहवास नको वाटते.
 - पावलांचा नेहमी उपदेशा आकत नाही.
 - स्वतःच्या जीवनाचे तल्लान मांडते.

iv) स्वच्छता :

- तिचा आजुन नेवढी समज आलेली नाही.

- तीच्या शारीरातील बदल व त्याविषयी स्वच्छता सामुळे ती गोंधळून गेली आहे.
- ती घरकाम स्वच्छ करते.

१) निटनिटकेपणा :- तिची आदर्शपणे वागवणूक आहे व तिच्यामध्य निटनिटकेपणा व्यागव्याचा ती प्रयत्न करत आहे.

बालकासंबंधी प्रकृिया : मुलामुलीचे बालपण संपूर्ण तारुण्य वृद्ध होईपर्यंतच्या काळ हा कुमारवस्था म्हणून ओळखला जातो. वयात येत असताना मुला-मुलींच्या जीवनातील हा काळ त्यांच्या भावी जीवन-शाही अत्यंत महत्वाचा असतो.

१) या वयातील बालकांना मानसिक मनमिळावु असताना मैत्री करतात. गट करून शहतातून खेळ प्रमाणे असला हा मनमिळावु स्वभावार्थी आहे. ती मैत्रीणीसोबत इतरांसोबत मनमिळावु राहते.

२) तिच्यात निरीक्षण क्षमता जास्त आहे. निटनिटकेपणा वक्तारी

16) स्वतःचे मत :

कुमारवस्था म्हणजे मोठे होणे होय. पोरपक्ष मुलाचे (कुमारचे) पुढील (development) वाढ झालेल्या प्रगत तखणात स्थापित होणाऱ्या प्रक्रियेचा कालखंड होय. या कालात मुलामध्ये शारीरिक, वैज्ञानिक, मानसिक आणि सामाजिक बदल होत असतात. या कालात शुश्रूवातीस शरारातील अंतःस्तरांमध्ये बदल होण्यास शुश्रूवात होत.

17) समारोप :

कुमारवस्था हा कालखंड मुला-मुलींच्या जीवनात अज्ञानाच्या अश्वेतारणाचा व संघर्षाचा कालखंड समजला जातो. हे वय संस्कारशून्य असल्यामुळे सांख्यिकरीने संस्कार होणे गरजेचे आहे. कारण हा मुलामुलांची भावी जीवनासाठी उत्तम महत्वाचा आहे. या कालावधीत आलेल्या बदलाचे परिणाम कायमस्वरूपी असतात.

या प्राथमिकीकालाद्वारे कुमारवस्था म्हणजे काय? ती कोणत्या वयात असते? हे कालात कुमारवस्थेत बालकांमध्ये होणारे शारीरिक, मानसिक, भावनात्मक बदल व त्याचा विकास याबद्दल माहिती मिळाली.

Signature
नाम
समाप्त

अध्ययनासाठीचे मूल्यांकन - पेज नं.

(Assessment for Learning)

प्रात्यक्षिक कार्याचा विषय

अंविधान सक्ता, उत्तर शुचि गुण विव्हा-
गणीच्या आधारे. अंपादनुक चाचणी सयार
करणे.

1000

09/11/2022

प्रस्तावना -

आम्ही शम्भानंद सिंह मराठवाडा विद्यापीठ नोंदेड अंतर्गत बी. एड. द्वितीय वर्ष अभ्यासक्रमात अध्यायनासाठीचे मुल्यांकन या विषयाच्या अंतर्गत एक चाचणीच्या स्थूल आशयक्यानुसार संविधान तक्ता कसा तयार करायचा याचा सविस्तर उदाहरण यात घेतला आहे. सदर प्रात्यक्षिक कार्य करताना संपादकाला चाचणी तयार करतानाच महत्वाच्या बाबी लक्षात आल्या.

आपण कोणतेही कार्य करण्यापूर्वी त्याची पूर्व तयारी याचा पूर्व आशय असूनच कार्य करतो अगदी सत्य प्रमाण प्रवाही संपादकाला चाचणी तयार करताना गुणविभागणी आराखडे, संविधान तक्ता प्रश्नयुक्त नमुना उत्तर पत्रिका या सेवांचा समावेश असतो.

गरल आवश्यकता -

सर्व सामान्यपणे शिक्षण प्रक्रियेतील महत्वाचा घटक म्हणजे विद्यार्थी हेच. विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीण विकास करणे हे शिक्षणाचे मुख्य उद्देश्ये हेच आणि हा विचार औपचारिक अवस्थेमधून सान्त्त्याने शिक्षकाच्या सान्त्त्याने घडवून येत असतो. हा विकास अध्ययन अध्यापन प्रक्रिया विविध अध्यापन अनुभव इ. मार्फत होत असतो.

विद्यार्थ्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाचा विकास होत असताना वेळोवेळी मुख्यमापनाद्वारे यांच्या अध्ययनातील त्रुटी दूर सोडून, यांची उत्तम प्रगती करण्यासाठी सान्त्त्याने शिक्षकाकडून शाळेमध्ये विविध मुख्यमापनाचा साधनाचा अवलंब केला जातो यात संपादक च्याचीचे महत्त्व आपणास आधारेखित करावे लागते,

संपादनक चाचणीचे नियोजन

मराठी
उद्दीवठानुसार गुणविभागाणी तक्ता

अ.क्र.	उद्दीवठे	गुण	शे. गुण
०१	ज्ञान	२	८१.
०२	आकलन	६	२५१.
०३	उपयोजन	११	५५१.
०४	कौशल्य	६	२५१.
	एकुण	२५	१००१.

* प्रश्नानुसार गुण विभागाणी तक्ता

अ.क्र.	प्रश्न प्रकार	गुण	शे. गुण.
०१	दिद्यौत्तरी	०६	२५१.
०२	लद्युत्तरी	१५	६०१.
०३	वस्तुनिष्ठ	०५	१६१.
	एकुण	२५	१००१.

अपघटकानुसार गुण विभागणी तक्ता

अ. क्र.	अपघटक	गुण	शे. गुण
०१	मायत कुविता	०२	४१.
०२	कुवितेची पार्श्वभूमी	०२	४१.
०३	कुवितेचे गाभा	०८	३२१.
०४	कुवितेचे रिक्त जागा	०७	२८१.
०५	कुवितेचे दिर्घ प्रश्न	१६	५५१.
	एकुण	२५	१००१.

संपादक चतुर्वी

द्वितीय चतुर्वी (प्रश्नपत्रिका)

विषय - मराठी
वर्ग - 6 वा

प्रश्न गुण - 25
वेळ - 35 मी

प्र. 1. रिक्तस्थानांना लागा अशा 4 गुण

① हंवरून वासरावे — जवळ गाय.

② — जसे वाहान साधो हिडे अनवानी.

③ कस नको वार्ड भणे — खाय

④ — कुठ मोठा साहेब होणार नाय.

प्र. 2. एका वाक्यात उत्तरे द्या. 6 गुण.

① 'माय' कवितेचे कवी कोण आहेत?

② कवितेमध्ये कोणाचे वर्णन केले आहे?

③ गाथीमध्ये कवीला कोण दिसतो?

प्र३. चार ते पाच वाक्यात उत्तरे लिहा व गुण.

① कवितेतील आईची अवस्था कशी आहे?

② कवी सुट्टीत घरी आल्यानंतर आई त्याच्या साथी करत असते?

③ कवीच्या आईचे डोळे का अखन येतात?

प्र४. कवितेचा चार गुप्तचा शब्दात लिहा? गुण-६

प्र. 1 आठ चुचि व गुणदान खेजना - 4 गुण

प्र. 1) चाटने — ① गुण

② पायात — ①

③ पोदभर — ①

④ शिकुणशानी — ①

प्र. 2 — ? (एकुण गुण - 6 प्रत्येकी 2 गुण)

① माय कवितेच कवी स. ग. पाचपोळ आले.

② कवितेमध्ये कविने त्याच्या आईचे वर्णन केले आहे.

③ आईमध्ये कविना त्याची माय म्हणजेच आई दिसत आहे.

प्र. 3 — ? (एकुण गुण 9 प्रत्येकी 3 गुण)

① स. ग. पाचपोळ यांनी आपल्या आईचे वर्णन केले आहे या कवितेमध्ये आईची विकट आहे आई पायात हालवण्यासाठी चप्पल नाही.

ती हुनवांनी पायांने जकनाच्या काट्या
वेवण्यासाठी फिरत असते. पोटभर खाण्यासाठी
अन्न मिळत नाही कुविले वडील आईला
सतत दूर पिऊन मारझोड करताना अशी
अवस्था आहे.

② कुवी सुट्टीमध्ये वरी आल्यावर त्यांच्या
आईला फार कुळगुळ वाटा असत हुपला
मुलगा शिक्षण घेत आहे. त्यांच्यासाठी
चोगले अन्न खावु घालावे म्हणून ती
जेवारी पावारी त्यांच्याकडून असत पायन
आणुन खावु घालत असते.

③ कुविले वडील ल्यावेळेस त्यांच्या शिक्षणासाठी
विरोध करतात ल्यावेळेस आई म्हणजे ती
असे वाईट सांगुन त्याचे अन्न घेत
नये.

५५.

६ गुण.

श. ग. पचपोळ यांनी आपल्या मायेचे
कुविलेत आपल्या आईचे वर्णन केले आहे
आपल्या घरी अह्रा विश्व दारिद्र्य
असताना पण आपले आई आपल्यासाठी
आपल्या शिक्षणासाठी ने प्रयत्न करत ते
वर्णन केले आहे.

अनवानी पावाने फिरन जेवना-या
 वेतुन त्या शिकुन आपल्या मुलाच्या शिक्ष-
 नासाठी पैसे देत फिरत हुसताना नीला
 कुशाचे पण भिती वाहत नाही धरत खाण्या-
 साठी अन्न मिळत नाही तरी पण नीला
 त्रमल रूप आहे ती आपल्या मुलाने
 शिकुन मोठा चाहेल व्हावा.

ઉદ્દેશ્યાનુસાર ગુણ વિભાગી તકતા

અ.ક્ર.	ઉદ્દેશ્યો	ગુણ	શે. ગુણ
૦૧	જ્ઞાન	૦૫	૨૦%.
૦૨	આકુલન	૦૬	૨૪%.
૦૩	ઉપયોગન	૧૦	૪૦%.
૦૪	કૌશલ્ય	૦૪	૧૬%.
	પ્રકુળ	૨૫	૧૦૦%.

પ્રશ્ન પ્રકારાનુસાર ગુણ વિભાગી તકતા

અ.ક્ર.	પ્રશ્ન પ્રકાર	ગુણ	શે. ગુણ
૦૧	દિર્ઘોલ્લરી	૦૬	૨૪%.
૦૨	લઘુજરી	૧૪	૫૬%.
૦૩	વસ્તુનિવૃટ	૫	૨૦%.
	પ્રકુળ	૨૫	૧૦૦%.

उपधटकानुसार गुणविभागणी सक्ता :

अ.क्र.	उपधटक	गुण	शे. गुण
०१	भारताची संसद	०२	४१.
०२	लोकसभा	०५	१६१.
०३	राज्यसभा	०६	२०१.
०४	संसदेचे कार्य	०५	१२१.
०५	राज्यसभेचा सभापती	०३	१६१.
०६	लोकसभेचे अध्यक्ष	०५	१२१.
०७	मंत्रीमंडळ एकुण	०३ २५	१००१.

संपादनक चाचणी

पेज नं.

दालक चाचणी
विषय - नागरीकुशास्त्र
वर्ग - 8 वी

प्रश्न पत्रिका
प्रकुण गुण - 25
वेळ - 35 मी

प्रा. योग्य लोज्या जुळवा

① लोकसभा	अ	वरीष्ठ
② राज्यसभा	ब	कुनिष्ठ
③ पंतप्रधान	क	48 जागा
④ महाराष्ट्र लोकसभाजागा	ड	मंत्रिमंडळाचे नेता
⑤ संसद भवन	इ	नवी दिल्ली.

प्रश्. एकुन वाक्यात उत्तरे लिहा. 10 गुण.

- ① लोकसभा हे संसदेचे कोणते सभागृह आते.
- ② लोकसभेच्या सदस्यांना या नावाने संबोधले जाते?
- ③ आपल्या देशात आपल्या संसदेला काय कुरव्याच्या हक्क देव्यात आला आते.
- ④ राज्यसभा हे संसदेचे कोणते सभागृह आते?
- ⑤ लोकसभेची सदस्य संख्या किती आते;

प्र.३. रिक्तस्थाना जागा भरा.

① भारताने — हे राज्यसभेचे पदासिद्ध स्वभाषी असतात.

② राज्यसभेची एकूण सदस्यसंख्या — आहे.

③ लोकसभेची सदस्यसंख्या — आहे.

④ महाराष्ट्रात लोकसभेचे सदस्य — आहेत.

प्र.४. खोडक्यात उत्तर द्या.

०६ गुण

① लोकसभेचे सदस्य कसे निवडले जातात?

② लोकसभेच्या अध्यक्षाची कार्ये सांगा.

③ कायद्याची निर्मिती खोडक्यात स्पष्ट करा.

उत्तर सुची व गुणदान योजना.

1 1 — व

2 2 — अ

3 3 — इ

५ ५ — ७

५ ५ — ६

५२. — (१५ गुण - १० गुण प्रत्येकी दोन) १० गुण.

- ① कुनिवठ सभागृह आहे.
- ② लोकसभेच्या सदस्यांना खासदार या नावाने संबोधले जाते.
- ③ आपल्या देशात आपल्या संसदेला कायदे करण्याचा अधिकार देण्यात आला आहे.
- ④ राज्यसभा हे संसदेचे वरीवठ सभागृह आहे.

५३. — प्रत्येकी एक गुण.

- ① उपराष्ट्रपती
- ② एकुन सदस्य संख्या - २५०
- ③ ५५२
- ④ ५४

५४. — प्रत्येकी (३ गुण)

- ① लोकसभेची सदस्य हे भौगोलिक मतदार संख्या निर्माण केले जातील व हे सदस्य येत जनतेतून निवडले जातील

शाची मुदत पाच वर्षासाठी ठाखने
 शार्वीरिक निवडणुके सोळा माध्यमानुन
 हे सदस्य निवडले जातात.

२) शार्वीरिक निवडणुकीच्या पहिल्या बैठकीत अध्यक्ष-
 शाची निवड होत सभागृहाचे कामकाज
 निपट्यापत्तीपणे पहाणे लोकसभेच्या सभासदांना
 लोकप्रतिनिधी या नात्या हक्क देण सभागृहाचे
 कामकाज चुरूकीतपणे चालवणे सभागृहाच्या
 प्रतिवठा राखणे कायकाजाविषय नियमांचा
 अर्थ लावणे व त्यानुसार हे चालवणे
 काय करावे लागतात.

३) संसदेचे दोन सभागृह म्हणजे एक राज्यसभा
 व दुसरे लोकसभा या दोन सभागृहामध्ये
 कायद्याचा निर्मिती होवे.

Bharat Shikshan Prasarak Mandal Latur's

Sitaram Nagar, Latur-413 512 Ph. (02382) 256309

Academic Year : 2021-2022

Practicum / Enhancing Professional Capacities /
Practical Courses

Code & Subject : BEDCC-303 BEDCC-304

Student Name : Gulbiter priyanka Katyam

Roll No. : 32

Class : **B.Ed. F.Y / S. Y.**

Semester : IIIrd

भारत शिक्षण प्रसारक मंडळ, लातूर द्वारा संचलित

जयक्रांती अध्यापक महाविद्यालय

(बी. एड.)

सिताराम नगर, लातूर

२० - २०

श्री / श्रीमती / कु. मुळविले प्रियंका कल्याण

वर्ग 8th सत्र III ह. क्र. _____ यांनी शैक्षणिक वर्ष २०२२-२३

मध्ये मुख्यभाषनाची साधने स्पष्ट करा एका समुपेक्षा केदाले

समाधानकारक/चांगले/उत्तमरित्या पूर्ण केले.

करिता हे प्रमाणपत्र देण्यात येते.

दिनांक :

प्रभारी अध्यापिका
विभाग

प्राचार्य
जयक्रांती अध्यापक
महाविद्यालय (बी.एड.), लातूर

अनुक्रमणिका

[illegible]

* मुख्यमापनाचे साधने स्पष्ट करा

शिक्षकाचे अध्यापन किती प्रमाणाने योग्यी झाले, अभ्यासक किती योग्य आहे, हे परिक्षेतून समजणे व त्यामधून आढळून आलेल्या उणिवा दुर करता येतात. त्यामुळे परिक्षेचे शिक्षणातून समुक्त उच्चांक करणे अयोग्य आहे.

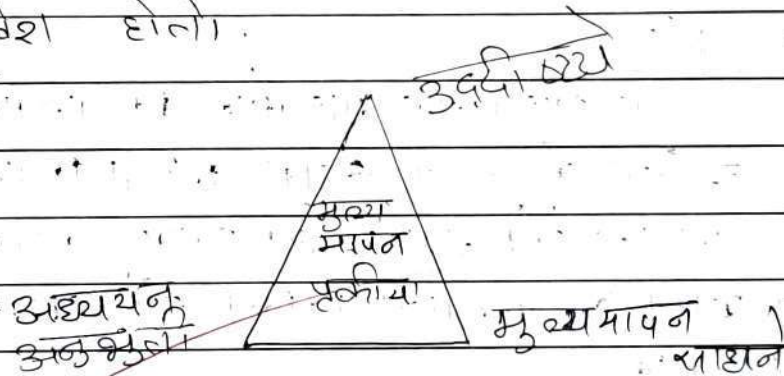
- शिक्षणाची जर सुधारणा करण्याची असेल तर परिक्षा पद्धतीतही सुधारणा करणे हेच योग्य आहे.

इ.स. 1948 मध्ये अमेरिकेत या तंत्राचा उदय झाला.

डॉ. बेजमीन ब्ल्ये हे मुख्यमापन तंत्राचे जनक होते.

- मुख्यमापन तंत्र हे केवळ परिक्षेचे तंत्र नसून शिक्षण प्रक्रियेश्च गावसणी घालणारे तंत्र आहे.

मुख्यमापन प्रक्रीयेत पुढील तीन घटकांचा समावेश होतो.

अशा तऱ्हेने उद्दीष्टानुसार व दिलेल्या

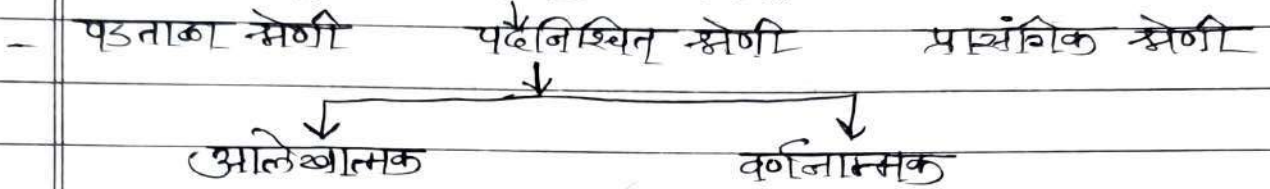
अनुभूतीनुसार मुख्यामापनाची साधने वापरली जातात. योग्य अनुभूतीद्वारे जी उद्दीष्टे साध्य करण्याचा प्रयत्न झालेला असतो ती स्वरोस्वरच साध्य झाली आहे का हे पाहण्यासाठी मुख्यमापनाची साधने.

★ मुख्यमापनाचे गुणात्मक शाधने

- ① निरीक्षणात्मक
- ② आत्मनिरीक्षणात्मक
- ③ अभिकाशत्मक
- ④ समाजमिती

— तर आन् आपण निरीक्षणात्मक शाधनाचा विचार करणार आहोत.

★ निरीक्षणात्मक शाधने ★

① पडताळा सुची :-

— या शाधनाच्या माध्यमांने विद्यार्थ्यांच्या ठिकाणी विशिष्ट गुणांच्या कौशल्याचा अधवा वृत्तीचा कितपत विकास झाला आहे ते पडताळा येते ज्या गुणांचे आपण करावयाचे त्या गुणांचे प्रयत्न करून त्याची विविध अंगे प्रथम निश्चिती ठरविली पाहिजे.

★ उपयोग :-

- ① वक्तृ, नाट्य, खेळ, गायन इ, विषयांमध्ये जेथे कौशल्य अपेक्षित आहे तेथे पडताळा सुचीचा उपयोग करता येतो.

② विद्यार्थ्यांनी स्वतःचे मुख्यमापन स्वतः करणे या दृष्टीने पडताळण सुचिचा चांगला उपयोग होतो.

③ पडताळण सुचिच्या सहाय्याने शाळेतील उत्कृष्ट विद्यार्थ्यांची वक्षिःसाठी निवड करणे सुलभ ठरते.

★ मर्यादा :-

- पडताळण सुचिच्या सहाय्याने एखाद्या गुणाचे किंवा कौशल्याचे अस्तित्व विद्यार्थ्यांमध्ये आहे किंवा नाही एवढाच बोध होतो. एखादे कौशल्य विद्यार्थ्यांच्या ठिकाणी असल्यास ते किती प्रमाणात आहे याचा बोध होत नाही.

② पदेनिश्चयन श्रेणी :-

- एखाद्या व्यक्तीच्या ठिकाणी असलेल्या गुणाचे मुख्यमापन करण्यासाठी या साधनाचा वापर केला जातो.

- आपल्या हाताखाली काम करणाऱ्या शिक्षकांमध्ये आत्म-विश्वास, छडछी, कल्पकता, सहकार्याची वृत्ती, भावनात्मक समतोल इ. गुण आहेत / नाहीत, हे पाहून त्या शिक्षकाचे मुख्यमापन मुख्याध्यापक नेहमी करत असतो, अशा पदेनिश्चयन श्रेणीचे दोन प्रकार पडतात.

① अलेखनात्मक पदनिश्चयन श्रेणी :-

हा विद्यार्थी चर्येमध्ये किती प्रमाणात भाग घेतो.

काहीही नाही क्वचित कधी-कधी बरेच वेळा नेहमी

अशा तऱ्हेने श्रेणी दर्शविणारा अलेख करायचा त्यावर विद्यार्थ्यांचे स्थान दाखवायचे.

② वर्णनात्मक पदनिश्चयन श्रेणी :-

विद्यार्थ्यांचे स्थान नेहमी निश्चित करण्यासाठी नेहमी कधी-कधी क्वचित असे संबद्ध शब्द न वापरता वर्णनात्मक शब्द योजना केली जाते.

हा विद्यार्थी चर्येमध्ये किती प्रमाणात भाग घेतो.

इतरापेक्षा	घेत नाही	मुद्दामांसांगितले	इतराइतकंच	बऱ्याच
जास्त	केवळ	तसेच भाग	भाग	वेळा भाग
भाग घेतो	लेकतो	घेतो	घेतो	घेतो.

★ उपयोग :-

① विद्यार्थ्यांच्या काम करण्याच्या पद्धतीचे मुख्यमापन पदनिश्चयन श्रेणीने करता येते.

② काही वेळेला विद्यार्थ्यांना तयार केलेल्या वस्तुची श्रेणी ठरवून मुख्यमापन करता येते.

★ पढनिश्चयन मेणी वापरताना ह्यावयाची काळजी :-

- ① एखाद्या विद्यार्थ्याबद्दल पुर्वग्रह असेल तर त्याचे योग्य स्थान शिक्षक दाखवणार नाही.
- ② निरीक्षण करणाऱ्याला निरीक्षणाची पुरेशी संधी मिळाली नसेल तर त्या वरीष्ठ बाबतीत त्याने मात्र व्यक्त करू नये.
- ③ ज्या गुणांची मेणी ठरवायची असेल त्या गुणांचा निश्चित अर्थ शिक्षकांना सांगितला पाहिजे.
- ④ निश्चिन्ना शिक्षकांना विद्यार्थ्यांना दिलेल्या मेणीचे संकलन करावे म्हणून ते विव्सनोय ठरेल.

② प्रासंगिक नेटि :-

- शाळेतील नेटि नित्याचे कार्यक्रम चालू असताना विद्यार्थ्यांच्या वागणुकीतील वैशिष्ट्ये शिक्षकाला दिसू शकतात, मात्र ती दृष्टी शिक्षकाजवळ पाहिजे अशा प्रासंगिक घटना विद्यार्थ्यांच्या स्वभावावर प्रकाश टाकतात.

★ उदा :-

विद्यार्थी - संजय
इयत्ता - ९वी

स्थळ - शाळेचे मैदान
दि - २१-०१-२१

* प्रासंगिक नोंद :-

आज मेळनावर दोन वर्गांची मॅच चालू असताना
भांडव्याचा प्रसंग आला त्यावेळी संजयने आपल्या वर्गाची समजूत
घालुन भांडव्याचा प्रसंग टाळव्याचा प्रयत्न केला.
मॅचमध्ये शेवटी संजयच्या वर्गाला जय मिळाला.

* शिक्षकाचे भाव्य :-

कठीण प्रसंग आला असताना आपल्या वर्गाचे नेतृत्व करणे
मुलाच्या वर्तनाला योग्य ते वळण संजय घेऊ शकतो त्याच्या
मनाला इतर मुले ही मान देतात.

* उपयोग :-

- ① नैसर्गिक घटनाद्वारे विद्यार्थ्यांच्या वर्तनावरून माहिती
मिळते. इतर साधनांची मिळालेल्या माहितीची सत्यसत्यता
अशा नोंदीमुळे पाहता येते.
- ② व्यक्तीची ऊर्जा व कृती यामध्ये जर तफावत असेल
तर अशा प्रासंगिक नोंदीचा उपयोग होतो.
- ③ अशा लहान मुलांच्या बाबतीत या नोंदी फार
उपयुक्त ठरतात.

* मर्यादा

① या साधनाचा उपयोग करण्यामध्ये शिक्षकांचा बराच वेळ जातो.

② या मॉडेलमध्ये व्यक्ती निष्ठता येव्याची शक्यता नास्त असते ज्या विद्यार्थ्याबद्दल शिक्षकाचे अनुकूल मत आहे. अशा विद्यार्थ्याच्या बाबतीत चांगले प्रसंगच तेवढे ठेवले जाते तर चांगले मत आहे.

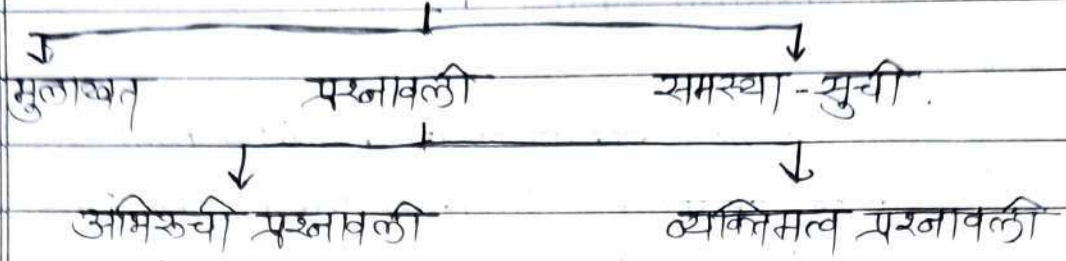
③ विद्यार्थ्यांचे वर्गन प्रसंगानुसार निरनिराळे असू शकते त्यामुळे निष्कर्ष काढण्यापूर्वी अनेक प्रसंग वर्गन पाहणे आवश्यक आहे.

② आत्मनिरीक्षणात्मक साधने :-

शिक्षकाने निरीक्षण करून विद्यार्थ्याबद्दल ती माहिती गोळा केली असेल तर त्या माहितीमध्ये विद्यार्थ्याचे प्रतिबिंब पूर्णपणे उमटू शकत नाही. विद्यार्थ्याचे स्वतः बद्दलचे विचार त्याला निरनिराळ्या प्रसंगी काढ पाटते, त्याला कोणाबरोबर खेळवताला आकडेन. इ. माहिती विद्यार्थी स्वतः चांगल्या प्रकारे येवू शकेल या गटातील प्रमुख साधनांचा विचार करा.

*

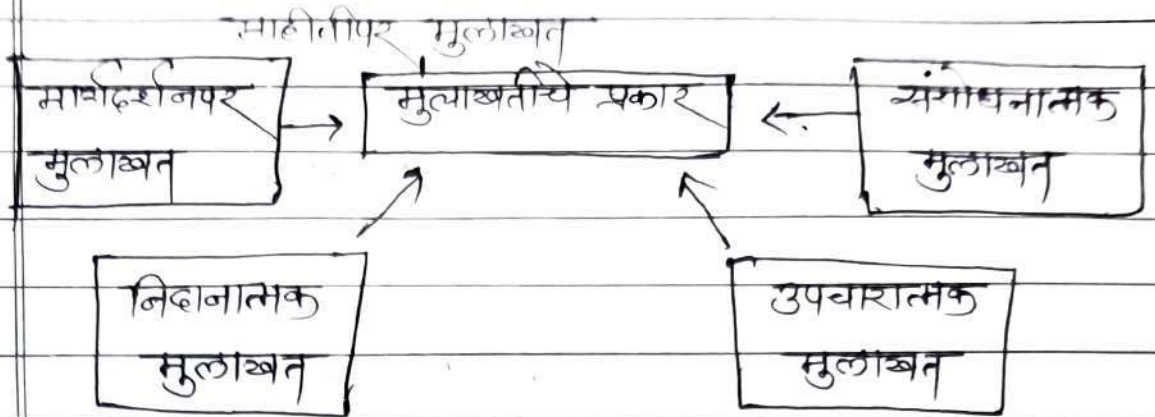
(आत्मनिरीक्षणात्मक साधने)

*

① मुलाखत —

- ① एखाद्या व्यक्तीबद्दल माहिती मिळवण्याचा प्रकार म्हणजे मुलाखत.
- ② समोर समोर बसून केलेले संभाषण म्हणजे मुलाखत होय.
- ③ मुलाखतीमध्ये विद्यार्थ्यांच्या मत स्वतः बद्दलचे माहिती जाणून घेण्यासाठी त्यांना प्रश्न विचारून उत्तर देण्यास प्रवृत्त केले जाते.
- ④ मुलाखतीद्वारे विद्यार्थ्यांना जाणून घेतले जाते, तेथेच विद्यार्थ्यांची मते त्यांचे विचार दृष्टीकोन इ. जाणून घेण्यासाठी शिक्षक विद्यार्थ्यांना योग्य प्रकारच्या वातावरणाची निर्मिती करून प्रश्न विचारतात त्यालाच मुलाखत म्हणतात.

* मुलाखतीचे गुण :-

१) मुलाखतीतील गरजेनुसार प्रत्येक योग्य उत्तर काढण्यासाठी वापर करता येतो.

२) विद्यार्थ्यांना नेमक्या कोणत्या अडचणी आहेत याचा बोध होतो.

३) मुलाखतीद्वारे विद्यार्थ्यांमधील गुणदोष, वर्तन विशेष वैशिष्ट्ये समजून घेतात.

४) विद्यार्थ्यांचे आवृत्ती त्यांचे बोलणे याचे निरीक्षण करता येते.

५) विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन करण्यासाठी मुलाखतीचा उपयोग होतो.

* मुलाखतीचे दोष

- ① एकाच वेळी एकाचवेळी मुलाखत घ्यावी लागते त्यामुळे वेळ बराच लागतो.
- ② मुलाखत घेणाऱ्याच्या व्यक्ती निष्ठेचा परिणाम होतो.
- ③ विद्यार्थ्यांना अशी उत्तरे दिली नाही तर मुलाखतीचा उद्देश साध्य होत नाही.

* प्रश्नावली

- ① शिक्षकांनी विद्यार्थ्यांचा वयोगट लक्षात घेवून त्यानुसार प्रश्नावली तयार करावी.
- ② प्रश्नावलीमध्ये अनेक प्रश्नांचा उपयोग असतो.
- ③ प्रश्नावली ही छापिलेले स्वरूपात असणे आणि त्यातील प्रश्नांची उत्तरेही लिखित स्वरूपात घेतली जाते.
- ④ मुलाखतीद्वारे संख्यात्मक आणि गुणात्मक अशी दोन्ही प्रकारची माहिती गोळा करता येते.

प्रश्नावलीचे प्रकार

अभिरुची प्रश्नावली

व्यक्तिमत्त्व प्रश्नावली

- ① अभिरुची प्रश्नावली

- विद्यार्थ्यांना कोणत्या विषयात गोडी आहे त्याला कोणता छंद आहे तो आपल्या रिकामा वेळ कसा घालविता या संबंधीचा माहिती अशा प्रश्नांमधील मिळते.

- अभिरुची प्रश्नावली वापरताना एक गोष्ट लक्षात ठेवली पाहिजे की, प्राथमिक व माध्यमिक शाळातील मुलांची अभिरुची परिस्थितीनुसार बदलत असते. त्यामुळे या प्रश्नावलीवरून दुरुगामी स्वरूपाचे निष्कर्ष काढू नयेत.

- ② व्यक्तिमत्त्वाच्या प्रश्नावली :-

- व्यक्ती स्वभाव वैशिष्ट्ये जाणून घेव्याकरिता या प्रश्नावलीचा उपयोग केला जातो. निरनिराळे प्रश्ने व्हावि-
गाशि विधाने केली जाऊन त्या विधान बदलली आपली प्रतिक्रिया व्यक्त करावयाची असते.

- विद्यार्थ्यांचे स्वभावक्षेत्र त्यांच्या घरचे वातावरण त्यांची प्रकृती समाजात मिशळवण्यासाठी त्यांची क्षमता स्वभावातील समतेतून इ. गोष्टी समजण्यासाठी अशा प्रश्नावलीचा उपयोग होतो.

* प्रश्नावलीचे गुण

- ① विद्यार्थ्याची समायोजन क्षमता प्रश्नावलीद्वारे मोजता येते.
- ② विद्यार्थ्याची व्यक्तिमत्त्वाची गुणवैशिष्ट्ये समजतात.
- ③ प्रश्नावलीद्वारे विद्यार्थ्याची अभिरुची जाणुन घेतली जाते.
- ④ वैयक्तिक संशोधनासाठी प्रश्नावली उपयोगी पडते.

* प्रश्नावलीचे दोष:

- ① प्रश्नांची मालिका तयार करणे कठीण काम आहे.
- ② प्रश्नाची उल्लेख विद्यार्थी करे देतीलच असे नाही.
- ③ चुकांच्या उत्तरांपरून निष्कर्ष काढता येत नाही.
- ④ प्रश्न संबंधित असतील तर त्याचे योग्य उत्तर येत नाही.

③ समस्या सुची -

विद्यार्थ्यांच्या जीवनात ज्या अडचणी येतात त्यामुळे त्यांच्या अडचण निर्माण होते. हा अडसुर दुर करावयाचा असेल तर विद्यार्थ्यांच्या अडचणी प्रथम समजल्या पाहिजेत. समस्या सुची हा प्रश्नावलीचाच एक प्रकार आहे.

* उपयोग :-

- समस्या सुचीच्या साहाय्याने कोणत्या विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शनाची आवश्यकता आहे, हे ठरविता येते.
- वर्गातील सर्व मुलांच्या काही समान अडचणी असतील तर मार्गदर्शन करण्यासाठी त्याचा उपयोग होतो.
- अभ्यासक्रम जाळतील निश्चिक्के उपक्रम विद्यार्थ्यांच्या अध्ययनाच्या सक्ती वर्गातील अध्यापन या सर्वांचा सुधारणेच्या दृष्टीने फेरिवार करण्यास या सुची मदत करतात.
- अशा सुचीमुळे विद्यार्थ्यांच्या निश्चित अडचणी कोणत्या आहेत त्याचा उपयोग होतो.
- ज्या विद्यार्थ्यांना समायोजना करण्यात अडचणी येतात, त्यांना मदत करता येईल.

★ प्रश्नावलीच्या मर्यादा

- ① स्वतः बळकट चांगले मत ठेवून म्हणून व्यक्ती चुकीची उत्तरे देण्याचा प्रयत्न करतो.
- ② काही सज्ञाचा अर्थ निश्चित करणे. उत्तरे लिहिणाऱ्या व्यक्तींना कळत नाही.
- ③ प्रश्नामध्ये वारंवार नेहमी काही कधी असे शब्द येतात त्यांना अर्थ निरनिशक्या व्यक्ती भिन्न तरेने लक्षात.

★ अविष्कारात्मक साधने

- मुले काही वेळ आत्म-निरीक्षण करून आपली माहिती व्यवस्थित देऊ शकत नाहीत अगदी लहान मुलांच्या बाबतीत आत्मनिरीक्षणात्मक साधने कारणे उपयुक्त ठरत नाहीत. अशा वेळी अविष्कार या तंत्राचा उपयोग होतो.

- निरनिशक्या प्रसंगी विद्यार्थी कशा वागता काय बोलतो, काय लिहितो यावरून त्याचा व्यक्तीमत्त्वाची ओळख देऊ शकेल.

- पडल्यावर असे चित्र उमटले तसे विद्यार्थ्यांच्या लेखन त्याने काढलेले चित्र लिहितेली कविता यामध्ये त्याच्या आशा-आकांक्षा प्रक्षेपित होतात.

अविकारात्मक साधने.

↓

नंदीनी वाक्यपुर्ती शोष्टी पूर्ण करणे बाहुल्यांचा चित्र
येवळ काढणे.

- ① वाक्यपुर्ती :-

काही अपूर्ण वाक्य देवून विद्यार्थ्याला ती पूर्ण करावयाला सांगतो तो वाक्यपुर्ती कशा प्रकारे करतो हे पाहून त्याच्या मनातील खळबळ विचार संघर्ष इच्छा बोध होतो.

उदा :- ① माझे आईकडील खुप

② माझी शाळा

- ② शोष्टी पूर्ण करणे :-

एकाद्या शोष्टीमध्ये निरनिशब्दा व्यक्तीचे चित्रण असेल अशी शोष्ट अर्धवट सांगून त्या शोष्टीतील पोट्टे कशी बनली असतील ते विद्यार्थ्यांना सांगण्याचे व शोष्ट पूर्ण करावयाची शोष्ट पूर्ण करताना बहुदा आपल्या जीवनातील प्रसंगा ओळखासेल आणुन शोष्टीतील घटकांचा अर्थ लावण्याचा प्रयत्न त्या व्यक्तीकडून केला जातो.

उदा :- वासंती परिक्षेन नापास झाली होती.

तिचे वडील तिला खुप टाकुन बोलले.

- चारंती त्या द्विती शायंकाळी नवेली नाही; तिच्या आहोने तिची समजुत घालव्यावा पयलून केला.

③ बाहुल्यांचा खेळ :-

- मुलाला काही बाहुल्या व इतर साहित्य देवून त्यामधून एखादी ब्रोष्टी रंग, मैचावर चित्रित करावयाला सांगतात त्या बाहुल्या म्हणजे आपल्या घरातील निरनिराळ्या व्यक्ती आहेत. असे समजून मुले बहुतेक वेळ कथानक तयार करतात.

④ चित्र काढणे :-

- चित्रकला प्रदर्शनातील चित्रे पाहिल्यावर काही चित्रांचा आपल्याला चटकन बोध होतो; तर काही चित्रांचा अलंबा होत नाही. चित्रकाराला विचारले तर तो त्याचा अर्थ सांगू शकतो.

⑤ दैनंदिनी :-

- मुलांना जर दैनंदिनी लिहावयाला सांगितले तर त्या दैनंदिनीमध्ये मुलांच्या मनातील विचार उमटलेले दिसतील. दैनंदिनीमध्ये केवळ शेजराचा दिनक्रम लिहू नये काही विशेष कार्यक्रम यातील घटना लिहाव्या.

* अविष्कार तंत्राचे कायदे :-

- ① अविष्कार तंत्रामध्ये जी साधने आपण पाहिली त्यामध्ये काहीना काही नाविष्य आहे. व्यक्तीकडून ठराविक यामध्ये उत्तर यामध्ये अपेक्षित नाही.
- ② या साधनांचा उपयोग करण्याकरिता केल्या जात आहे याची निश्चित कल्पना विद्यार्थ्याला नसेल. व्यक्तीच्या समस्या तिची विविधता या संबंधी मूल्यक्ष स्वरूपाचे प्रश्न विचारले जात नाहीत, त्यामुळे उत्तर देताना कोणतेही दडपण शहत नाही. व्यक्तीच्या कल्पना विकासाला भरपूर वाव मिळते.
- ③ थॉर्पेकी बहुतेक साधनांमध्ये विद्यार्थ्याच्या भावेवर प्रभुत्व नसले तरी चालते.
- ④ विद्यार्थ्याच्या सर्वांगीण व्यक्तिमत्त्वाचे प्रतिबिंब पहावयाला मिळते. एखाद्या व्यक्तीचे केवळ आस्थातील प्रतिबिंब पहावयाला मिळते. व त्यावरून आपणाला कल्पना येऊ शकते. एखादी व्यक्ती व पाहता ही वरील साधनांच्या द्वारे या व्यक्तीचे प्रतिबिंब पहावयाला मिळते.

अविष्कार तंत्राचे तोटे:

① या साधनांपैकी वरिष्ठी साधने ज्ञानकाशनाथ वापरता येतील. वाक्यपूर्ण देनंदिनी गोष्ट पूर्ण करणे यासारखी साधने शिकायलाही वापरता येतील.

② या साधनांचा वापर करण्यात जास्त वेळ लागतो.

④ समानातील तंत्रे :-

विल्याधी ज्या गटामध्ये वावरो त्या गटाची काही वर्तने मुख्य असतात.

या गटामध्ये प्रत्येक मुख्य आपली भुमिका ठरवीत असते.

या गटामध्ये प्रत्येक मुलाचे स्थान कोणते आहे, याची कल्पना वीहेरुन निरीक्षण करणाऱ्या या शिक्षकाला येणार नाही. मुलांमध्ये पाहत असताना शिक्षकाचा दृष्टिकोन

हा प्रौढ दृष्टिकोन नसतो म्हणून मुख्यमापनामध्ये

एकेमेकांमधील दृष्टिकोन समजून घेणे आवश्यक असते.

समानमिती तंत्रे

ओळखावरे

नामानिर्देशित तंत्रे

- ① ओळखावरे -

या तंत्रामध्ये काही विधाने दिली असतात वर्गातील मुलाला लागू पडेल असे वर्ण प्रत्येक विधानामध्ये केलेले असते या वर्णप्रमाणे जी मुल असतील त्याचे नाव त्या विधानांपुढे लिहावयाची असतात.

- ② नामानिर्देशित तंत्रे -

एखाद्या विद्यार्थ्या-बद्दल त्याच्या मित्रांना काय वाटते ते 'ओळखा वर' या तंत्राच्या साहाय्याने समजु शकते पण एखाद्या वर्गास मिन्न गट निर्माण झालेले असतात त्या गटांचे नेतृत्व काही मुले करताना दिसतात.

- उदा : - मला पुढील मुलाबरोबर काम करायला आवडेल,

①

②

③

④

Seen

4/11/22

9-11-22

०. जयक्रांती अध्यापक महाविद्यालय, लतूर

* मार्गदर्शक आणि समुपदेश.

* नाव :- गुळविले मिथका कल्याण

* मार्गदर्शक :- प्रा. वसुदेव पांडे सर

* समुपदेश केंद्राला मेट देवुन त्याचा अहवाल तयार करा.

IIIrd Sem.

* प्रात्यक्षिक कार्य *

BEDCC - 304

अनुक्रमानिका

अ.क्र.	घटकाचे नाव	पेज क्र.
①	प्रस्तावना	1
②	समुपदेशन केंद्राची वैशिष्ट्ये	2
③	समुपदेशन केंद्राचे महत्त्व	४
④	समुपदेशन केंद्राची निवड	
⑤	समुपदेशन केंद्राची कार्यकारी पद्धत	
⑥	समुपदेशन केंद्रात केलेल्या कार्याचा समानासही कायदा	5
⑦	निकडलेल्या समुपदेशन केंद्राने केलेल्या प्रकल्पेचे प्रश्न	6
⑧	समुपदेशन केंद्रातील सदस्यां- साही प्रस्तावली	7
⑨	समुपदेशन केंद्राकडून मिळालेली शिकवण	8
⑩	समाप्ति	15
		16

★ प्रस्तावना :-

जीवनातील व्यक्तीला अनेक छोट्या मोठ्या समस्यांना सामोरे जावे लागते या समस्यातून मार्ग काढताना जेव्हा व्यक्ती स्वतःच्या समस्यांविषयी योग्य निर्णय घेऊ शकत नाही, तेव्हा त्या व्यक्तीच्या तिची बदल स्थाने कमतरता याची जाणीव करून देण्यासाठी समुपदेक्षनाची आवश्यकता असते.

- समुपदेक्षा म्हणजे समुपदेक्षक व समुपदेक्ष्य यांच्यातील आंतरक्रियातून निर्माण होणारे तात्पुरत्या अवस्थेतील जातेसंबंध होय.

शोधलेल्या स्थितीत किंवा तागतगावावर मात करून व्यक्तीने स्वतःचे निर्णय घ्यावेत यासाठी समुपदेक्षातून सहकार्य केले जाते.

- समुपदेक्षण म्हणजे लाभार्थीची समस्या सोडविण्यासाठी समुपदेक्षक व लाभार्थी या दोघांमध्ये मैत्रीपूर्ण वातावरण व आमंजस्थाने होणारे हेतुपूर्वक संभाषण होय.

- समुपदेक्षण ही एक मानसशास्त्रीय प्रक्रिया असून त्याचा लाभार्थी आणि समुपदेक्षक या दोघांच्याही मानसिकतेवर तो स्वतःच्या समस्या सोडविण्यास समर्थ होतो.

समुपदेशन केंद्राची वैशिष्ट्ये

- ① समानाचा विकास साधण्यासाठी सहकार्य मिळते, केंद्राने समानाचे पक्षे सुटतात, त्यामुळे समाजातील विविध घटकांचा विकास साधण्यास मदत होते.
- ② वैशेषिक्या कल्पना उद्‌घास येतात.
- समुपदेशन केंद्राने विविध समस्यांना जवळून पाहण्याचा अनुभव मिळतो आणि या अनुभवातून समस्यांचे उपाय शोधण्यासाठी विविध कल्पनांचा विकास होतो.
- ③ समानापुढे एक नवीन संस्था निर्माण करता येतो. समानाचे धटक ओढत या समाजासाठी आपलेही देणे आहे. समुपदेशन केंद्राच्या माध्यमातून असे संस्था देता येतात.
- ④ समुपदेशन केंद्र म्हणजे जीवनदानाचे अनमोल दान.
- नेत्रदान व्यसनमुक्ती असे अनेक कार्यक्रम समुपदेशक संस्थेच्या मार्फत राबविले जातात आणि यापुढे समाजातील व्यक्तींना जीवनदान मिळते.
- ⑤ समुपदेशन केंद्र म्हणजे माणुसकीचे मंदिर. समुपदेशन केंद्राच्या विविध कार्यक्रमातून माणुसकीचे धडे मिळतात. यापुढे समुपदेशन केंद्र हे माणुसकीचे मंदिर म्हणता येईल.

⑥ प्रेम, अक्षर वाढविषयाचे प्रतिक म्हणजे समुपदेशन केंद्र
 - समुपदेशन केंद्रात केलेल्या वेगवेगळ्या उपक्रमापुढे समाजातील लोकांमधील प्रेम-आदर आपुलकी वाढते, तसेच एकमेकां-
 मधील सद्भावना निर्माण होते.

⑦ - एकोपा वाढविषयाचे मंत्र म्हणजे समुपदेशन केंद्र
 - समुपदेशन केंद्रात ज्ञान, धर्म, पैतृ, या गोष्टीपेक्षा सेवा देणे हाच प्राथमिक मंत्र होय.

★ समुपदेशन केंद्राने महत्त्व

- ① समुपदेशन केंद्राने समानासाठी सहकार्य करण्यास मदत होते.
- ② समान सेवासाठी पुढाकार घेता येतो.
- ③ आपल्या कल्पनांना नवीन पेशणा मिळते.
- ④ पुस्तकाच्या चढ्यावर हाथ्य निर्माण करता येते.

समुपदेशनातील शुद्धम कांशल्य

- ① तदनमुती
- ② ऐकणे
- ③ माहिती देणे
- ④ प्रश्न विचारणे
- ⑤ सुचविणे
- ⑥ काढून देणे, बोलते करणे
- ⑦ आठवण देणे
- ⑧ पुढे नेणे

★ समस्येन प्रक्रिया

- लाभार्थ्यांच्या समस्यांनुसार आणि त्यांच्या व्यक्ति-मत्वा-
नुसार प्रत्येक टप्प्यातील तपाशील बदलेल पण या टप्प्याचा
ठरलेला क्रम बदलणार नाही.

- ① पहिला टप्पा -

- लाभार्थ्यांशी संबंध प्रस्थापित करणे लाभार्थ्याला ओळखणे
त्यांना समस्या विचारणे.

- ② दुसरा टप्पा -

- समस्येचे निदान व विश्लेषण करणे समस्या समजून
घेवून त्या समस्येचे उपाय शोधणे.

- ③ तिसरा टप्पा -

- लाभार्थ्यांना योग्य तो बदल करणे लाभार्थ्यांना काय हवे?
लाभार्थ्यांना कशाची गरज आहे. याची पूर्तता करणे.

समुपेक्षान प्रक्रियेतील नितीमुल्य

↓
गुणता

↓
लाभार्थित भेदभेद न करणे

↓
कायमस्वरुपी मत न बनवणे

↓
नैतिकतेच्या बंधनाचे पालन करणे

↓
नोंदो ठेवणे.

मी निकलेले समुपेक्षान केंद्र

* रोटरी क्लब, लातूर - (Dist - 3152 / Club - 15520)

रोटरी क्लबचा इतिहास

- 15 सप्टें 1970 साली या रोटरी क्लबची स्थापना झाली. प्रथम चार्टर प्रेसिडेंट हे स्वतः रा. श्री. बासायण लातूजी त्राहोळी हे होते.

या क्लबसाठी सर्वप्रथम उरिंगावाडचे रा. म्हेत्रे यांनी स्पॉन्सर केले. रोटरी क्लब हे तीन व्यक्ती मत्वानी संपन्न आहे.

प्रथम	- D.G., P.D.G., Rtn	विनायकाड, यादी
द्वितीय	- late P.D.G., Rtn	डॉ. शिवदास मोसले
तृतीय	- P.D.G., Rtn	हरिप्रसाद रोमानी

शेव्ही क्लब लातूर यांनी सहा क्लब बनवले आहेत ते पुढीलप्रमाणे -

- ① उदागिर
- ② बीड
- ③ परळी
- ④ कळष
- ⑤ लातूर बीड टाऊन
- ⑥ शॅम्प्ट क्लब

① शेव्ही क्लबची वैशिष्ट्ये -

- सर्व क्षेत्रांमध्ये कार्य केले जाते.
- शेव्ही क्लब अस क्लब आहे जेथे सामाजिक, पर्यावरण, वैयक्तिक, आरोग्य, या सर्व क्षेत्रांमध्ये उपक्रम केले जातात.

② - दख्खी कार्याचा आढावा घेतला जातो.

- दख्खी वेगवेगळ्या सदस्य कार्यकारी मंडळ अध्यक्ष उपाध्यक्ष असतात.

③ सर्वजन एकोप्याने कार्य करतात.

शेडरी क्लबमध्ये सर्वजाती धर्माचे व्यक्ती एकत्र येवून एकोप्याने कार्य करतात.

④ प्रकल्प समाजाच्या उपयोगाचे तसेच नव्या पिढीला प्रेरणा देणारे असतात.

शेडरी क्लबमध्ये वेगवेगळे प्रकल्प वेगवेगळ्या कल्पनेने राबवले जातात.

⑤ प्रकल्पात नाविन्य पद्धतीने कार्य केले जाते.

शेडरी क्लबचे व्यवस्थापन छान असते. त्यामुळे प्रत्येक उपक्रमात नाविन्यता असते.

* शेडरी क्लब लतूर (Rotary Club Latur)

Board of Directors (2020-21)

- शेडरी क्लबची कार्यकारी पद्धती जाणून घेण्यासाठी शेडरी क्लबचे मानी अध्यक्ष यांची मुलाखत मी घेतली.

मानी अध्यक्षांचे नाव - Rtn purushottam Kalia.

विविध अध्यक्ष कार्यक्रमाची आवणी करतात या शिवाय व्यवस्थापनासाठी देतात.

★ माननी छात्रसंघांची कार्यकारी सदस्यांची यादी

① Rtn Rajgopal Rathi (Secretary)

सचिव सर्व प्रकल्पांचे व्यवस्थापनाचे कामकाज पहातात.

② Rtn Ramnias Dhoot (Club Trainer)

क्लब ट्रेनर प्रकल्पासाठी मार्गदर्शन करतात.

③ Rtn Suresh penstewar (Indicate past president)

अनुभवानुसार ते Ipp क्लब ला मार्गदर्शन करतात.

④ Rtn ADX Balwant deshpande (president elect)

हे पुढचे प्रेसिडेंट असतात यासाठी हे कामाचा अनुभव व्यवस्थापनाचा आढावा घेतात.

⑤ jr secretary Rtn Naik Jadhawan.

सचिवांना सहाय्य करतात.

⑥ Treasure - Rtn Mahesh Koshniwal C.A

आर्थिक खर्च मोजमाप.

⑦ Sergeant at arms - Rtn Ramchandra Rathi

शेडरी कलवक्या साहित्याचा हे सौभाग्य करतात,

⑧ Club administration - Rtn Pinku Shah.

मुकल्याची अवलवनावणी होते की नाही याची माहिती देतात, देखरेख करतात.

⑨ Membership development - Rtn Sheikant Kachwa

शेडरी संस्थेत जास्तीत जास्त सदस्यांचा सहभाग.

⑩ Community development - editor Rtn - Poo Gopal Rathi

चालु वर्षाचे मासिक काढण्यास सहकार्य करतात.

रोटरी क्लबमध्ये होणाऱ्या प्रकल्पाच्या समाजासाठी कायदा

- Youth service - Rtn Kishankumar Kalkar

- युवकांच्या विकासासाठी प्रकल्प राबविले जातात.

TRF - Sangmeshwar Bane

- आर्थिक सहाय्य सर्वांनी वाढवणे यासाठी प्रेरित करतात.

public image - Rtn Sudhakar Katgier

- सैश्वेयी प्रकल्प समाजात प्रभावी असावी यासाठी प्रयत्न करतात.

literacy - Rtn Beah Kumar Swarn Kumar

- वैश्वविक दृष्ट्या युवा प्रौढी मर्याद व्हावी यासाठी प्रयत्न करतात.

शेडरी कलबच्चा प्रकल्पाचे व्यवस्थापन

↓
प्रकल्प समानाची समस्या निवडतात.

↓
त्या समस्येवर कार्य करतात (प्रकल्प)

↓
प्रकल्पासाठी आर्थिक खर्च ठरवतात.

↓
अध्याक्षाकडून आणि अचिवामार्फत कार्य वाटप.

↓
कार्यवाटप नंतर जाबदिवस ठरवणे.

↓
विशिष्ट वेळेनुसार दिवसानुसार सहस्य एकर.

↓
प्रकल्पाची प्रत्यक्षरित्या अंमलबजावणी करणे.

↓
वर्षभराच्या प्रत्यक्षरित्या अंमलबजावणी करतात.
एका मासिकात वर्तमान पत्रात ठेवतात; सर्व जनतेपर्यंत पोहचतात.

★ शेदरी क्लबचे एकत्व

① शेदरी क्लबचे वृक्षारोपन :-

शेदरी क्लबच्या वतीने अक्की शहाकृष्ण गौबादा व आदर्श कालनीत शेदरीच्या पदाधिकाऱ्यांनी वृक्षारोपन केले.

② पोलिओ रॅली :-

24 ऑक्टोबर 2020 रोजी शेदरी इंटरनॅशनल महत्वाकांक्षी पोलिओ निर्मुलन संदर्भात end polio now या थीमखाली लातूर येथे पोलिओ रॅली काढण्यात आली.

③ मोफत अन्नसेवा उपक्रम :-

लातूर आसकीय रुग्णालयात येणारा रुग्ण हा सर्वसाधारण कुटुंबातील असतो, त्यात ग्रामीण भागातील रुग्ण अधिक असतात. या रुग्णाच्या नोटेवर्डिकासाठी शेदरी क्लबच्या वतीने मोफत अन्नसेवा उपक्रम शरविला.

④ सफई कर्मचारी भगिनींना साडी-चाळी वाटप :-

9 नोव्हेंबर 2021 रोजी दिपावली सणानंतर मा. - प्रांतपाल विष्णु मोडे यांच्या संकल्पनेनुसार त्यांनी महानगर पालिका अंतर्गत सफई भगिनींना वाटप.

⑤ झेंडावेदन कार्यक्रम व खाऊचे वाटप :-

26 जाने क्लबच्या नागेमध्ये सकाळी 9 वाजता एनासलाक दिनानिमित्त झेंडावेदन संपन्न झाले ज्यामध्ये शेदरी क्लबच्या सहस्थावा सहभागी तसेच शाळेतील विद्यार्थ्यांना खाऊचे वाटप केले.

⑥ चार्टर डे सानरा :-

- 30 सप्टें 2020 रोजी भालचंद्र कलड बॅक येशे चार्टर डे सानरा करव्यात आला. या प्रसंगी दल शिक्षक शिक्षिकांना आमदारया हस्ते National Builders Award प्रदान केला.

★ शेडरी क्लब या समुपेक्षण केंद्रकडून मला मिळालेली शिक्षण.

① समानासाठी सहकार्याची भावना ठेवणे.

शेडरी संस्थेच्या प्रकल्पाना शडून मला अशी शिक्षण मिळते की आपल्या जीवनात काहीतरी सहकार्य समानासाठी करेव.

② एकोप्याने कार्य करणे:-

शेडरी क्लबमध्ये विविध पेढे आहेत, परंतु सर्वजण एकोप्याने कार्य करतात.

③ निःस्वार्थ भावनेने कार्य करणे.

शेडरी क्लब निस्वार्थ भावनेने सेवाभाव करत असतो, आणि हाच सेवाभाव मला खूप आवडला.

④ केलेल्या कामासाठी संस्थेच्या सदस्यांना प्रोत्साहन देणे.

जे कार्य सर्वजण मिळून करतात त्यासाठी सर्वांची प्रशंसा म्हणून बक्षिस देतात.

⑤ समानातील सर्व क्षेत्रांमध्ये कार्य करणे.

⑥ व्यवस्थापन योग्य ठेवणे.

★ सामंशप :-

शेदरी कलष ललतुर या संशेया अध्याप करताना मला
 क्लेश आनंहे झाला, तसेच समानातील विविध समस्या
 लक्षात आल्या त्या समस्येवर कसे उपाय करायचे याची
 कल्पना मिळाली.

या केवला भेट देताना मला माजी अध्यक्ष
 प्रा. शे पुरुषोत्तम कालिया यांनी माहिती दिली. तसेच
 शेदरी कलषची कार्यवाही व प्रक्रिया समजावून सांगितली
 त्यावेळची त्यांचे विशेष आभार मानते.

(Signature)

(Signature)
 9/11/22

JAIKRANTI COLLEGE OF EDUCATION, LATUR

Practical Assignment of 401

Educational Technology and ICT

Name- Mulla Alimunnisa Husain

Roll.NO- 58

Class- B.Ed forth semester

Year- 2020-2021

**JAI KARANTI COLLEGE OF EDUCATION,
LATUR**

NAME :- MULLA ALIMUNNISA HUSAIN

SUBJECT :- ICT

LESSON PLAN :- HINDI

ROLL NO. :- 58

CLASS :- 9th

2020

वाक्य के प्रकार

रचना की दृष्टि से

१. साधारण
२. मिश्र
३. संयुक्त

अर्थ की दृष्टि से

१. विधानार्थक
२. निषेधार्थक
३. प्रश्नार्थक
४. आज्ञार्थक
५. विस्मयादिबोधक
६. संदेशसूचक

विधानार्थक/विधानवाचक वाक्य

जिस वाक्य में किसी

क्रिया के होने या करने की सूचना हो, उसे विधानार्थक /विधानवाचक वाक्य कहते हैं। जैसे -

(1) सिरचन को लोग चटोर भी समझते हैं। (2) करामत झूठी पर जाने की तैयारी में था। (3) मैं भीतर तक काँप गया।

निषेधार्थक / निषेधवाचक वाक्य

जिस वाक्य में किसी

बात के न होने या न करने का बोध होता हो, उसे निषेधार्थक / निषेधवाचक वाक्य कहते हैं। जैसे -

- (1) हम अपना विस्तार नहीं करते।
- (2) मेरी गली में एक भी पेड़ नहीं है।
- (3) लक्ष्मी ने आज भी दूध नहीं दिया।

प्रश्नार्थक/प्रश्नवाचक वाक्य

: जिस वाक्य में किसी

प्रकार का प्रश्न किया गया हो, उसे प्रश्नार्थक/प्रश्नवाचक वाक्य कहते हैं। जैसे -

(1) आपका कोर्स खत्म होने में कितना वक्त बचा है?

आज्ञार्थक / आज्ञावाचक वाक्य

जिस वाक्य में किसी भी

प्रकार की आज्ञा या प्रार्थना का बोध होता हो, उसे आज्ञार्थक/
आज्ञावाचक वाक्य कहते हैं। जैसे -

(1) करामत अली अपना ध्यान रखो।

इच्छार्थक / इच्छावाचक वाक्य

जिस वाक्य में इच्छा,
कामना, आशीर्वाद आदि का बोध होता है, उसे इच्छार्थक /
इच्छावाचक वाक्य कहते हैं। जैसे -

(1) ऐसा काम करो कि देखने वाले देखते ही रह जाएँ।

संदेहार्थक / संदेहवाचक वाक्य

जिस वाक्य में संदेह या

शंका का बोध होता है, उसे संदेहार्थक / संदेहवाचक वाक्य कहते हैं।

जैसे -

(1) रहमान कह रहा था शायद कुछ लोग लक्ष्मी को खरीद लेंगे।

संकेतार्थक / संकेतवाचक वाक्य

जिस वाक्य में संकेत या

अपेक्षा का बोध होता है, उसे संकेतार्थक / संकेतवाचक वाक्य कहते हैं। जैसे -

(1) अगर गाय दूध नहीं देगी तो इसका क्या करेंगे?

विस्मयार्थक / विस्मयादिबोधक वाक्य

जिस वाक्य में हर्ष, शोक, विस्मय, घृणा आदि का बोध होता है, उसे विस्मयार्थक/ विस्मयादिबोधक वाक्य कहते हैं। जैसे -

(1) ओह! कंबख्त ने कितनी बेदर्दी से पीटा है।

**JAI KARANTI COLLEGE OF EDUCATION,
LATUR**

NAME :- MULLA ALIMUNNISA HUSAIN

SUBJECT :- ICT

LESSON PLAN :- HISTORY

ROLL NO. :-

CLASS :- 9th

स्वातंत्र्यलढ्याचे अंतिम पर्व

१९३५ चा कायदा : या कायद्याने भारतात ब्रिटिशशासित प्रांत आणि संस्थाने यांचे मिळून एक संघराज्य स्थापन करण्याची तरतूद करण्यात आली. यानुसार ब्रिटिशशासित प्रदेशांचा कारभार भारतीय प्रतिनिधींच्या हाती सोपवण्यात येणार होता.

छोडो भारत ठराव

नेताजी सुभाषचंद्र बोस

सुभाषचंद्र बोस आपल्या भाषणातून ब्रिटिश सत्तेविरुद्ध उठाव करण्याचे आवाहन भारतीयांना करू लागले. त्यामुळे सरकारने त्यांना बंदिवासात टाकले. तुरुंगात सुभाषबाबूंनी प्राणंतिक उपोषण सुरू केल्याने शासनाने त्यांना मुक्त करून त्यांच्या घरी नजरकैदेत ठेवले. तेथून वेषांतर करून सुभाषबाबूंनी सुटका करून घेतली.

चले जाव चळवळीचे महत्त्व

१९४२ च्या

चळवळीने देशव्यापी आंदोलनाचे स्वरूप धारण केले. स्वातंत्र्यप्राप्तीचे उद्दिष्ट पूर्ण करण्यासाठी लक्षावधी भारतीयांनी असीम त्याग केला. अनेकांनी आत्मबलिदान केले. आंदोलकांची संख्याच इतकी प्रचंड होती की, त्यांना डांबून ठेवायला देशातील तुरुंगही अपुरे पडले. साने गुरुजी, राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज इत्यादींच्या राष्ट्रभक्तीपर गीतांनी आंदोलकांचा उत्साह वाढवला. या राष्ट्रव्यापी आंदोलनाला 'ऑगस्ट क्रांती' असेही म्हटले जाते.

राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज

क्रांतिसिंह नाना पाटील

प्रतिसरकारांची स्थापना

: देशाच्या काही भागांत ब्रिटिश अधिकाऱ्यांची हकालपट्टी करून तेथे लोकाभिमुख सरकारे स्थापन केली. यालाच प्रतिसरकार असे म्हणतात. बंगालमधील मिदनापूर, उत्तर प्रदेशातील बालिया व आझमगड, बिहारमधील भागलपूर व पूर्णिया या जिल्ह्यांत प्रतिसरकारे स्थापन करण्यात आली.

स्फूर्तिगाथा बालवीरांची...

शिरीषकुमार

स्वातंत्र्य चळवळीमध्ये
शाळकरी विद्यार्थ्यांनीही
योगदान दिले. नंदूरबार येथे
शाळेतील विद्यार्थ्यांनी
शिरीषकुमार याच्या
नेतृत्वाखाली तिरंगी झेंडा
घेऊन मिरवणूक काढली. 'वंदे
मातरम्'च्या घोषणा दिल्या. पोलिसांनी चिडून
छोट्या मुलांवरही गोळीबार केला. या गोळीबारात
शिरीषकुमार, लालदास, धनसुखलाल, शशिधर,
घनश्याम हे शाळकरी विद्यार्थी हुतात्मे झाले.

वैयक्तिक सत्याग्रह

ब्रिटिश सरकार मागण्यांकडे सातत्याने दुर्लक्ष करत असल्यामुळे राष्ट्रीय सभेने युद्धविरोधी प्रचार करण्याचे ठरवले. यासाठी सामुदायिक चळवळ न करता एकेका व्यक्तीने कायदेभंग करावा

असा निर्णय घेण्यात आला. यालाच वैयक्तिक सत्याग्रह असे म्हणतात. आचार्य विनोबा भावे हे वैयक्तिक सत्याग्रहाचे पहिले सत्याग्रही होते. त्यांच्यानंतर सुमारे पंचवीस हजार सत्याग्रहींनी वैयक्तिक सत्याग्रहात भाग घेऊन तुरुंगवास स्वीकारला.

आचार्य विनोबा भावे

आझाद हिंद सेनेची

रासबिहारी बोस

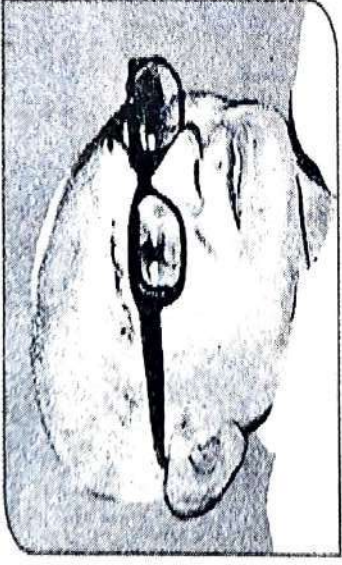
स्थापना : रासबिहारी
बोस १९१५ पासून
जपानमध्ये राहत होते.
आग्नेय आशियातील
देशप्रेमी भारतीयांना
संघटित करून त्यांनी
'इंडियन इंडिपेंडन्स लीग'

नावाची संघटना स्थापन केली. १९४२ च्या पूर्वार्धात
जपानने आग्नेय आशियातील ब्रिटिशांच्या ताब्यातील
प्रदेश जिंकले. तेथील ब्रिटिश सैन्यातील हजारो
भारतीय सैनिक व अधिकारी जपानच्या हाती लागले.

भूमिगत

चळवळ

१९४२ च्या अखेरीस जनआंदोलनाला नवे वळण मिळाले. आंदोलनाचे नेतृत्व तरुण समाजवादी कार्यकर्त्यांकडे आले. जयप्रकाश नारायण, डॉ. राममनोहर लोहिया,

जयप्रकाश नारायण

छोटूभाई पुराणिक, अच्युतराव पटवर्धन, अरुणा असफअली, युसूफ मेहेरअली, सुचेता कृपलानी, एस. एम. जोशी, शिरूभाऊ लिमये, ना.ग.गोरे, यशवंतराव चव्हाण, वसंतदादा पाटील, मगनलाल बागडी, उषा मेहता यांसारखे अनेक नेते आघाडीवर होते. रेल्वेमार्गाची मोडतोड करणे, टेलिफोनच्या तारा तोडणे, पूल उद्ध्वस्त करणे इत्यादी मार्गांनी आंदोलकांनी दळणवळण व सरकारी यंत्रणा विस्कळीत केली. संपूर्ण भारतात आंदोलनाचे पडसाद उमटले.

Bharat Shikshan Prasarak Mandal Latur's

Sitaram Nagar, Latur-413 512 Ph. (02382) 256309

Sem - IVth

Academic Year : 2021-2022

**Practicum / Enhancing Professional Capacities /
Practical Courses**

Code & Subject : 402- Peace Education

Student Name : Dukare Nilhil N.

Roll No. : 20

Class : B.Ed. F.Y / S. Y.

Semester : IV

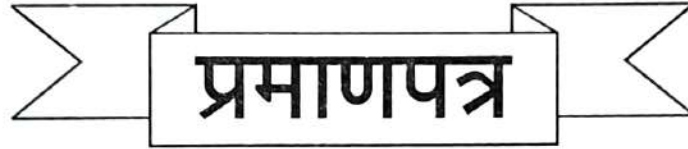
भारत शिक्षण प्रसारक मंडळ, लातूर द्वारा संचलित

जयक्रांती अध्यापक महाविद्यालय (बी. एड.)

सिताराम नगर, लातूर

२०२१ - २०२२

श्री / श्रीमती / कु. डुकरे निखिल नंदकिशोर

वर्ग B.Ed. IV सत्र IV ह. क्र. २० यांनी शैक्षणिक वर्ष २०२१-२२

मध्ये _____

समाधानकारक/चांगले/उत्तमरित्या पूर्ण केले.

करिता हे प्रमाणपत्र देण्यात येते.

दिनांक :

प्रभारी अधिव्याख्याता
_____ विभाग

प्राचार्य
जयक्रांती अध्यापक
महाविद्यालय (बी.एड.), लातूर

अनुक्रमणिका

[illegible]

हस्ताक्षरपत्राचे नाव : दुक्रे निखील नंदकिशोर

वर्ग : बी. एड. विभाग वर्ष (चातुर्थी सत्र)

सत्रेरी क्र : 20

विषय : शांतता शिक्षण (402)

शैक्षणिक वर्ष : 2021-2022

माहिती : प्रा. जाडे सर

Inner Peace

BEGINS THE MOMENT
YOU CHOOSE NOT TO
ALLOW ANOTHER
PERSON OR EVENT
TO CONTROL
YOUR EMOTIONS.

दि. 01/06/2022

प्रमाणपत्र

प्रमाणित करण्यात येते की, जयक्रांती अध्यापक महाविद्यालय (बी.एड.) लातूर सन २०२१-२०२२ मधील छात्राध्यापक 1) गणेश शंकर ठेकणे 2) शांतेश्वर बालाजी माने 3) निखील नंदकिशोर डुकरे यांनी आमच्या भगवान माध्यमिक विद्यालय, रिंग रोड, लातूर शाळेस प्रात्येक्षिक कार्य संदर्भात भेट देऊन शिक्षकांशी संवाद साधला व शाळेची माहिती घेतली.

सबब प्रमाणपत्र देण्यात येते,

मुख्य अध्यापक
श्री भगवान माध्यमिक विद्यालय
रिंगरोड, लातूर

प्र. 1. एका शाळेचे सर्वेक्षण व एका शिक्षकाची मुलाखत.

(विषय: समाज शांततेसाठी केले जाणारे प्रयत्न - शाळा / शिक्षक)

प्रस्तावना

शिक्षण हे समाज परिवर्तनाचे व विकासाचे प्रमुख साधन आहे, समाजातील सर्व प्रश्नांची उकल करण्यासाठी व शांततेत बदल लसेचे शांततापूर्ण समाज टिकवण्यासाठी शिक्षणातून जाणीवपूर्वक प्रयत्न करावे लागतात.

समाजील शाळा हे असे स्थान आहे, जिथे शाळेची नागरिक घडविले जातात, शांततेचे वातावरण शिक्षणातून निर्माण होण्यासाठी सर्व शिक्षण व्यवस्था त्यातील अभ्यासक्रम, अध्यापन पध्दती, मांत्तरक्रिया, अभ्यास-अध्यापन क्रिया याकडे लक्ष देणे आवश्यक आहे.

सदर प्रात्यक्षिक कार्यसंदर्भात मी छात्राध्यक्ष या नात्याने श्री. भगवान प्रा. व माध्यमिक विद्यालय, रिंग रोड, लातूर या

शाळेस भेट देऊन लेखील शिक्षकांशी संवाद साधला. शाळेत शांतता नांदली म्हणून प्रशस्त करणारा शाळेतील शिक्षक वृंदाचे कौतुक केले लेवेढे कमी वाटले. शान्तिमित्र शिक्षकांशी साधलेला आढावा.

* शाळेचे सर्वेक्षण

शाळेचे सर्वेक्षण खाणीला मुद्द्यांच्या आधारे स्पष्ट करता येईल.

शाळेचे नाव :- श्री. भगवान प्रा. व माध्य,
विद्यालय, रिंग रोड, लातूर.

शाळेची मान्यता :- 2000 सालापासून

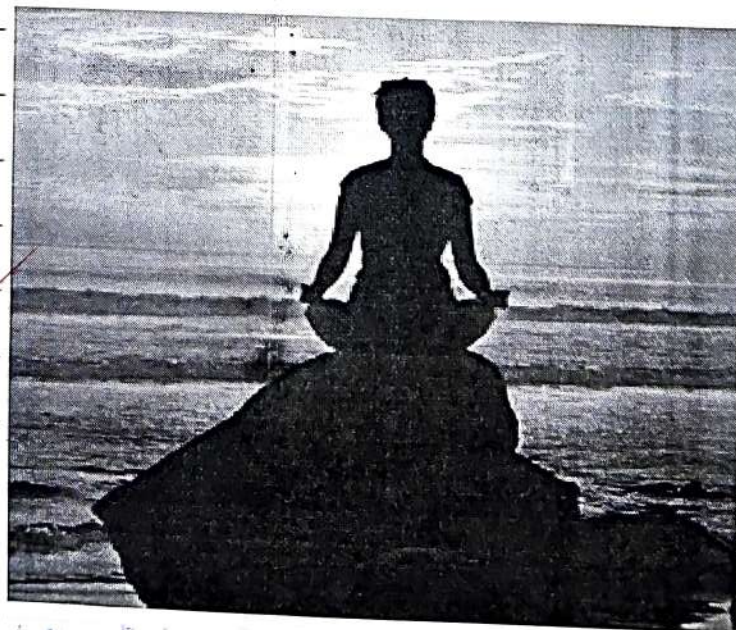
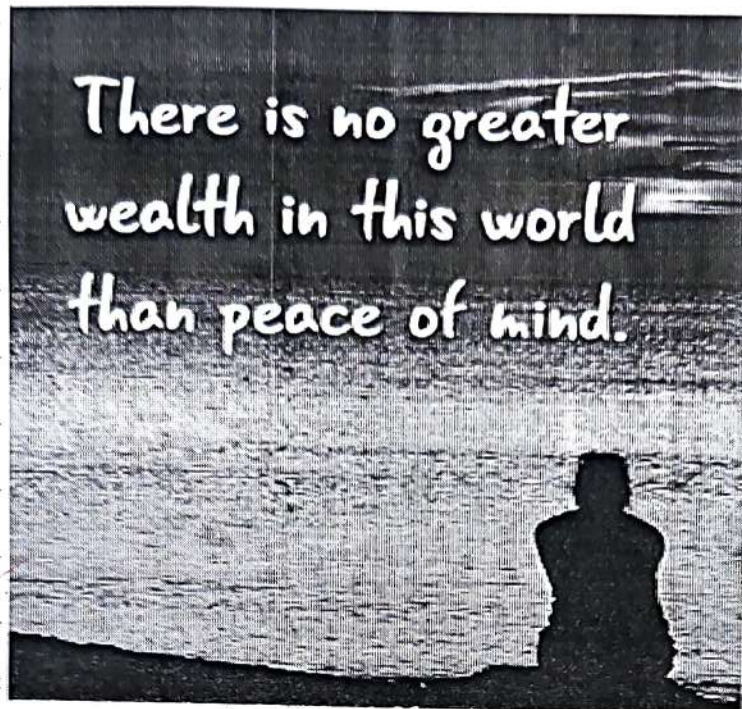
वर्ग :- 1 ते 10 वी

विद्यार्थी संख्या :- 389

वर्ग खोल्या :- कार्यालयासह एकूण 20

शाळेच्या इमारतीचा आकार :- L

शाळेची वेळ :- 1 ते 4 वी = 12:30 ते 5:30
5 ते 10 वी = 7:30 ते 12:30

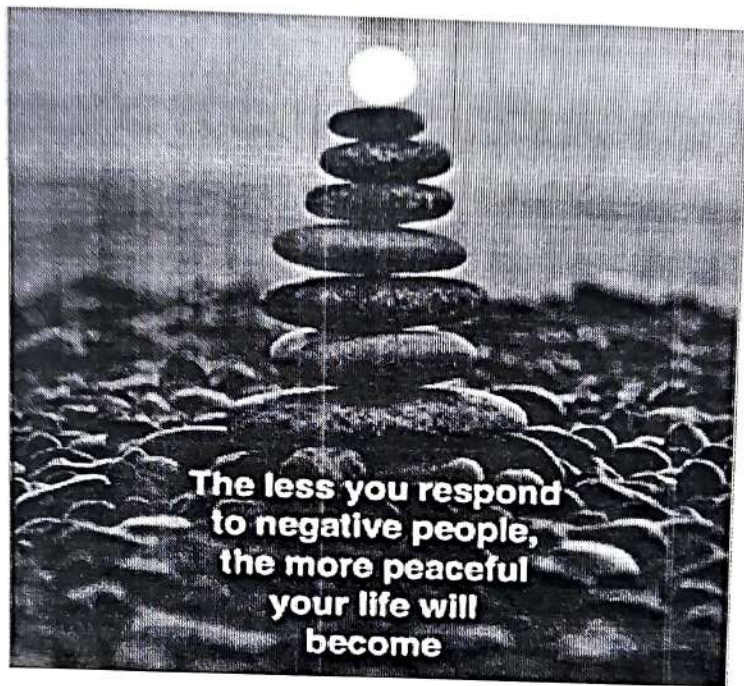
* शाळेच्या शैक्षणिक सुविधा

- 1) स्वातंत्र्य प्रयोगशाळा
- 2) स्वातंत्र्य ग्रंथालय
- 3) स्वातंत्र्य अभ्यासिका
- 4) भोफत शैक्षणिक पुस्तकांचे वाटप
- 5) भोफत गणवेश वाटप
- 6) स्पर्धा परिक्षा (स्कॉलरशिप, नवीड्य
MIS etc.)

मासाठी विशेष तासिका

* शाळेच्या भौतिक सुविधा

- 1) मुले व मुलींसाठी स्वातंत्र्य
स्वच्छता गृह
- 2) स्वातंत्र्य कीडगण
- 3) वसठ्यासाठी वॉचेसची सुविधा
- 4) प्रत्येक इमारतीसाठी स्वातंत्र्य वर्ग.
भोवत्या
- 5) स्वच्छ पिण्यायोग्य पाण्याची
सुविधा
- 6) दुपारच्या सुटीमध्ये पोषण
आहाराची सोय

* शास्त्रेतील सहभागाने उपक्रम

- १) शैक्षणिक वर्षाच्या सुरुवातीला अनुक्रमे २२ता पहिली व पाचवीच्या विद्यार्थ्यांची वेळापत्रक पाठी
- २) ग्रंथ दिंडीचे आयोजन (वाचन प्रेरणा दिल्या)
- ३) मधीन वृक्ष लागवड व संवर्धन
- ४) महापुरुषांच्या अंमली / पुण्यस्थिती यांचे छोट्या स्वरूपात आयोजन
- ५) वर्षातून एकदा सहलीचे आयोजन
- ६) जानेवारी महिन्याचे वार्षिक स्नेहसम्मेलनाचे आयोजन
- ७) परिपाठामध्ये नैतिक व संविधानिक मुल्ये रुजविण्यासाठी वेगवेगळ्या प्रार्थना, स्तुतिचार, गीते यांच्या समवेश
- ८) शास्त्रे सरावर विविध क्रीडा स्पर्धेचे आयोजन
- ९) प्रत्येक २२तेमधून लोकशाही पद्धतीने वर्ग प्रतिनिधी व वर्ग प्रतिनिधीमधून शाळा प्रतिनिधीची निवड (मुलींसाठी ५०%, आरक्षण)

वरील उपक्रमांमुळे विद्यार्थ्यांमध्ये सामान्यता, धर्मनिरपेक्षता, नैतिक मुल्य, चारित्र्य शिक्षण, राष्ट्रीय प्रकात्मता, सांस्कृतिक वारसा

समाजावरून आढळत, पर्यावरण संवर्धन,
ज्योतीमय विकास, वाचनाची आवड, अशा
अनेक गुणांची सजवणूक होईल, त्यामुळे शाळा
ही समाजाची प्रतिकृती असल्यामुळे शाळे-
मध्ये तसेच समाजामध्ये शांतता सजविण्या-
साठी मदत होईल.

* शाळेतील प्रकाशिकाची मुलाखत

शिक्षकाचे नाव :- श्री. रमाकांत उद्दवराव
इप्पर

पत्ता :- कुलरवामिनी नगर, पाच नंबर
लातूर.

शिक्षण :- M.A. B.Ed

कार्यस्थ शाळा :- श्री. भगवान प्रा. व माध्य.
विद्यालय, रिंग रोड, लातूर

शाळेत सुरू झाल्याची तारीख :- 17-06-2002

अध्ययन विषय :- मराठी, भूगोल

आदर्श :- 1) साने गुरुजी
2) डॉ. सर्वपल्ली राधाकृष्णन

उत्तर :- 20 वर्ष

उत्तर :- 2009 साली शाळेचा आवडी पुरस्कार (ह्या पुरस्काराचे वेगळे महत्त्व म्हणजे शाळेच्या विद्यार्थी संस्थेमुन लोकशक्ति पद्धतीने माद्री स्वरुनुमते विनविरोध आवडी शिक्षक म्हणुन निवड)

माठवणीतील माणसाला विद्यार्थी:

तसे पुष्कळ आहेत, परंतु वरच्या स्थानाला " नाश्तुंडे विरेंद्र " सध्या 'STI' म्हणुन कार्यरत त्याचे विशेष म्हणजे शांत, हुशार, अभ्यासु आणि सामंजस्य वृत्ती

शाळा आणि शिक्षक यांना त्याने आपण शांततेसाठी केलेले प्रयत्न:

शांतता आणि आनंद या प्रकाश माळ्याच्या दोन बाजू आहेत, एक- नाराज झाली तर दुसरीपण करून गेले त्यामुळे

शाळेला विद्यार्थ्यांमध्ये शांतता कळाविण्यासाठी शाळेतील उपक्रम, शिक्षकांचे वर्तन विद्यार्थ्यांसाठी दिशादर्शक असते.

२००५ च्या राष्ट्रीय अभ्यासक्रम भारताच्यामध्ये शांतता शिक्षणाच्या विशेष समर्पित केला आहे.

शांतता विद्यार्थ्यांमध्ये कळवण्यासाठी समानता, धर्मनिरपेक्षता, समाजाबद्दल आदर, मानवी मूल्य, पर्यावरणाचे महत्त्व, राष्ट्रीय प्रकाशना, वंधुता, चारित्र्य संपन्नता, व्यक्तिमत्त्वाचा विकास या गुणांचा विकास विद्यार्थ्यांमध्ये होणे महत्त्वाचे आहे, त्यासाठी शाळेस सतरावर,

- १) परिषाद
- २) स्तंभल
- ३) स्नेहसंमेलन
- ४) वाचन प्रेरणा दिवस साजरा करणे.
- ५) सांघिक खेळांचे आयोजन

असे अनेक उपक्रम राबविले जातात.

आपण शिक्षक या नात्याने विद्यार्थ्यांना कोय संदेश द्याल :

शावकपी गडस मांडणी करण्यापेक्षा भला कर्मी पदस रूपाने स्थापनेच्या उतर द्यायला आवतेला.

" इतर भातांमे होवुन गेले, चरित्र त्यांचे जोसाजोस
आपणाही त्यांच्यासम व्हावे हाची सापेक्षे लोच घ्यावी "

" हम खुफने की रीत न ब्रिक्के, सिंखे,
हम खुफने की रीत न सिंखे,
काम करेंगे,
काम करेंगे । "

" प्रामाणिकपणा असे ज्यांचे पोटी,
दाविलो सचोटी सर्व प्राण्याः "

- महात्मा फुले

डिप्टी
14/06/2022

संक्षेप :

" शाळा म्हणजे कुटुंब ", या उक्तीवर
चाळणारे स्वर सर आणि त्यांची शाळा
विशेषतः शांती शिक्षणासाठी करत असलेले
प्रधान प्रत्यक्ष शाळेवर प्रात्यक्षिक कार्यक्रमा-
निमित्ताने अनुभवनाच्या योग आला आणि
आपणासुद्धा शिक्षकपेशा निवडला याचा
अभिमान वाटला. शाळेमध्ये वेगवेगळे

होणारे उपक्रम, दैनंदिन कामकाज या विद्यार्थ्यांचा संपूर्ण विकास होण्यासाठी महत्त्वाचे असतात हे त्यांच्या लोंडुन प्रेकल्यामुळे शिक्षक म्हणून समजावणी आपल्यावर असणारी जबाबदारी त्यांच्यामध्ये दिसून येते.

एकुणाची वी. प्र. च्या हा प्राथमिक कार्याचा भाग आणि त्या निमित्ताने होणारे भागलेली ही भेट अविद्यमानांमध्ये शिक्षक म्हणून कार्य करताना निश्चितच मार्गदर्शक ठरेल,

मारीप

५. शांतिश्रुती समाकालिन करण्यासाठी तसेच शांततेचा दृष्टिकोन व कोडाले विकसित करण्यासाठी लुम्वी शिक्षक या माध्यमे शांतीच्या मागाने काम करू शकता याबद्दल स्वभावित शब्दांमिळ करी,

प्रस्तावना :

भारतीय समाजव्यवस्थेच्या उदयाच्या सुमाम नागरिक व्यवस्थांच्या विद्या शाखेच्या वर्गा-वर्गीतून घडत असतात. त्यांना घडविण्याचे शेर कार्य शिक्षक करीत असतात. विद्यार्थ्यांना भारी लडीलांच्या मंदर त्यांच्या समोर मादरी व्यक्तित्व हा शिक्षकच असतो. म्हणून त्यांच्या मनावर प्रभाव टाकणे, शिक्कण, व्यक्तित्वमत्त्व फुलवणे व सक्षम व्यवस्थांचे कार्य शिक्षकच करीत असतात. हे कार्य करीत असतांना शिक्षकात्मता खुप सावध पद्धतीने आपले काम पूर्णत्वाकडे घेवून जावे लागते जेणेकरून वर्गामध्ये वसलेल्या विद्यार्थ्यांमध्ये सकारात्मक बदल घडेल आणि ते जीवनामध्ये उभे राहतील, जीवनामध्ये शांतता व निली नियमांचे पालन करायला शिकवण्याचे कार्य शिक्षक वर्गीतच करीत असतात.

शांतलेखी व्याख्या :

- 1) "लोकांना एकमेकांशी कोणते भागि भांडार
किंवा करव्याख्या भागित सलोख्यासाठी
पेरणा देणे भागि परस्परांना प्राप्त देणे, दुष्वापत्ती
करणे, नष्ट करणे सापासून परावृत्त करव्याचे
वार्ता महणजे शांतता होय."

- शेरेसा एम. के व र्जर

- 2) "हे संपूर्ण जग आपले बन्धू मात कोणीसि
परका नाही, महणजेच शांतता आपोआप निर्माण
होईल."

- महात्मा गांधी

शांतता शिक्षणाची व्याख्या :

- 1) "शांतता शिक्षण कौशल्यांची निर्मिती
आहे. संघर्षावर मात करून सलोख्याने त्याच्या
सोळात इतरांसोबत भागि जगात राहण्यासाठी
सज्ज झालेला भागि नेमके भागि मिळवण्यासाठी
बालकांना सक्षम बनवते, त्याला 'शांतता शिक्षण'
असे म्हणतात."

- एलिस फ्राइडमन भागि फ्रॅन स्कमीडर

2)

"बालकांना, तरुणांना आणि प्रौढांना संघर्ष आणि हिंसा व्यापक आणि संरचनात्मक संघर्ष शांततामय मार्गाने सोडविण्यासाठी वर्तमान बदल दंडविण्यास आवश्यक असलेले ज्ञान, कौशल्य, अभि-
वृत्ती आणि मूल्य यांची माहिती देण्याची प्रक्रिया म्हणजे शांतता शिक्षण होय."

— मुनिस्रेफ

शांती मूल्ये :

- 1) संविधानिक मूल्यांचा स्वीकार
- 2) मानवात्मावाद सर्वोच्च मूल्य
- 3) चारित्र्य संवर्धन
- 4) सर्व धर्म समभाव
- 5) स्त्री-पुरुष समानता
- 6) लोकशाक्ति मूल्यांची जोपासना करणे
- 7) निपक्षपातीपणा
- 8) सेवावृत्ती
- 9) श्रमप्रतिष्ठा
- 10) सकारात्मक दृष्टिकोन अहंदागल करणे.

जिवनात शांतता दंडविण्यासाठी शांती मूल्ये फाट महत्वाची आहेत.

जीवन कौशल्य :

- 1) बालकामध्ये व्यवहारिक शिक्षणाच्या विकास करणे.
- 2) स्व-ची जागिर निर्माण करणे.
- 3) चिकित्सक विचार
- 4) वेळेचे नियोजन
- 5) संतुलित आहार
- 6) स्वर्जनशील विचार
- 7) संभाषण व्यापार
- 8) विषम परिस्थितीत समायोजन
- 9) भाव-भावनांचे समायोजन
- 10) ताण-तणावाचे व्यवस्थापन
- 11) समस्या निवृत्तीकरण
- 12) सहयोगपूर्ण भावना
- 13) मधुर भाषीक
- 14) निर्णय क्षमता

वरीलप्रमाणे आपण शांतीमुख्य व जीवन कौशल्य कोणते आहेत ते जाणून घेतले, शिक्षक म्हणून शांतता समकालीन करण्यासाठी वरील बाबी महत्वाच्या आहेत. शिक्षक म्हणून काम करत असताना शांतीमुख्य समकालीन करणे, शांततेचा दृष्टिकोन व कौशल्य विकसित करण्यासाठी आपणाला खालील प्रमाणे मुद्द्यांचा

आचार वेव्होवेची ह्यावर जागेत, जेणेकरून शांतता सामाजिक मांदेत, खरतर शांतता सामाजिक करायसाठी एक शिक्षक म्हणून प्रमाणांची परिकाळा करणेच आपल्या हातान आहे,

1) समानतेची लागणुक :

भारतीय राज्यघटनेच्या मुलभुत तत्वां- मधील कलम 14 ते 18 यामध्ये समानतेचा समावेश आहे, शिक्षक म्हणून आपण समानतेची मुख्य आपल्या स्वतःच्या आचरणांमध्ये तसेच विद्यार्थ्यांमध्ये रुजवण्यासाठी प्रयत्न करायला हवेत, यासाठी शाळेमध्ये सांघिक स्पर्धा, मैदान स्पर्धेतला अशा कुली करायला सवणि समानतेची लागणुक मिळेल याची खात्री करावी. यामुळे गरिब-श्रीमंत, मुलगा-मुलगी असे भेद निर्माण होणार नाहीत.

2) सहकार्यावासाची चांगली भावना :

शिक्षकांमधील मतभेद विद्यार्थ्यांपुढे न मांडता सहकार्यवृत्ती दाखवावी जेणेकरून विद्यार्थ्यांमध्येही सहकार्यवृत्तीचा विकास होईल, सहकार्य वृत्ती असेल तसेच भविष्यात

विद्यार्थी प्रगती जाणतील.

3) गवावदारीची जाणीव :

शाळेमध्ये शिक्षक म्हणून काम करीत असतांना आपल्या कार्याच्या माध्यमातून इतर सहकाऱ्यांच्या समोर भावार्थ निर्माण करता येतो. शाळा भरण्याच्या पूर्वी शाळेच्या परिसराला उपस्थित राहणे, वेळापत्रकांनुसार वर्गावर जाणे यामुळे आपले सहकारी शिक्षक व वर्गातील विद्यार्थी ही शिक्षकाचे बंधूभावं निर्दिष्ट करून आपले वर्तन करीत असतात. त्यामुळे आपण शिक्षक म्हणून गवावदारीने काम करून वर्तन पुढे भावार्थ बनता येते.

4) परंपरांचा भाव :

आपल्या अध्ययन आणि अध्यापन कार्यातून भावपूर्वक भाषा वापरावी, तसेच आपले सहकारी किंवा अधिकारी यांच्या विषयी भाव्य करण्याचा प्रसंग येईल तेव्हा त्यांच्याविषयी भावार्थाची भाषा करावी. त्यामुळे विद्यार्थी ही आपल्या गुरू वृद्ध, आई-वडील, मित्र परिवार वरील व्यक्ती यांच्या वृद्ध भावपूर्वक बोलणी व वर्तन ही करतील त्यामुळे त्यांच्यामध्ये सुरक्षिततेची भावना निर्माण होते.

5) सुरक्षित वातावरण :

शिक्षण प्रक्रियेमध्ये विद्यार्थी, शिक्षक व शाळे संबंधित असलेल्या घटकांना सुरक्षित वाटणे फार आवश्यक आहे, सुरक्षितता असेल तर भविष्यात वातावरणात आत्मविश्वासाने चांगले काम करता येते व जीवनामध्ये यशस्वी होण्यासाठी सुरक्षिततेची मदत होते म्हणून शिक्षक या नात्याने शाळेचे वातावरण सुरक्षित करणे राखिल याकडे लक्ष दिले पाहिजे तसेच वातावरण सुरक्षित राहिल्यास मुलांचे शिक्षणातील प्रमाण ही वाढेल आणि पालकांनाही चिंता वाटणार नाही,

6) स्वातंत्र्यतेवर भर देणे :

स्वातंत्र्य ही भारतीयांना लाभलेली लोकशाहीची देणू आहे, स्वातंत्र्य मिळालेली व्यक्ती अत्यंत पूर्ण, आनंदाने व आत्मविश्वासाने आपले काम पूर्ण करू शकते म्हणून शिक्षकही अनेक वेळा विद्यार्थ्यांना प्रश्नांच्या कामाची जबाबदारी देऊन विद्यार्थी ते का कशा प्रकारे पूर्ण करतात याची पाहणी करून स्वातंत्र्याच्या प्रभावापेक्षा देखील तपासून पाहिल्यात आमुळे कस विद्यार्थ्यांमध्ये शिक्षण निर्माण होण्यास मदत होते.

7) शिक्षण आणि वर्तमान संस्था 2011 :

शिक्षण हे वर्तमान परिवर्तन करणारे साधन आहे, म्हणून विद्यार्थ्यांमध्ये शिक्षण लावून त्यांच्या वर्तमान इष्ट बदल होण्याचे काम करताना त्यामुळे त्यांच्या जीवनाला वळण लावण्यास मदत होते. शिक्षण लावण्यासाठी शिक्षण म्हणून वेगवेगळे प्रयोग करून विद्यार्थ्यांना शिक्षण लावत असताना ज्या ठिकाणी शिक्षण असते तेथे प्रगती असते म्हणून शिक्षणीला प्राधान्य दिव्यास वर्तमान चांगले बदल मिळून येतात.

8) सहजनशीलतेचा विकास :

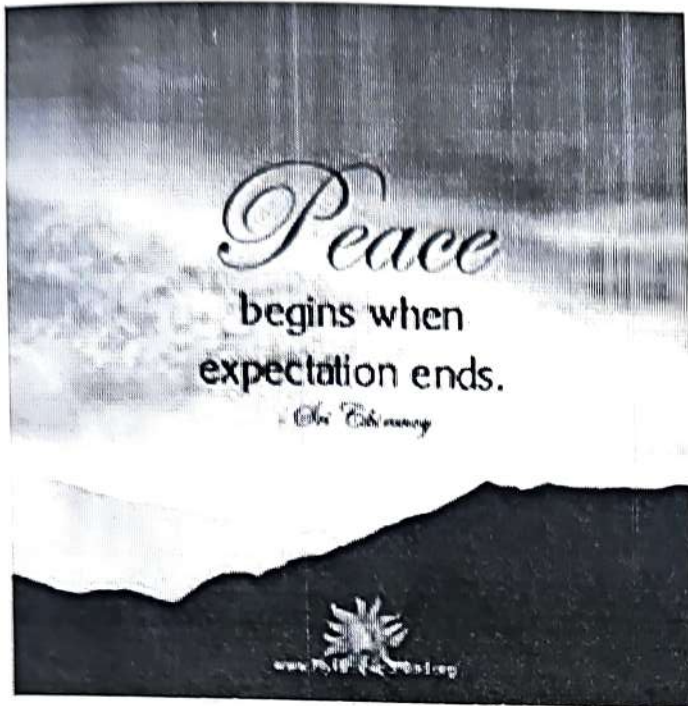
शिक्षणाच्या माध्यमातून बालकांमध्ये सर्व गुणांना विकसीत करण्याचे काम आपल्याला करावे लागते, त्यामुळे वर्गात असलेल्या विद्यार्थ्यांमध्ये वेगवेगळ्या कला वडलेल्या असताना त्यांना शिक्षक या नात्याने योग्य वेळ देऊन मार्गदर्शन केव्हास केल्यास क्षेत्रातही चांगले काम करू शकतात, त्याचबरोबर ज्या विद्यार्थ्यांमध्ये प्रश्नादि कला असते तेव्हा त्यांच्या जीवनामध्ये आनंदही असतो म्हणून सहजनशीलतेचा विकास करणे हे आपले कर्तव्य आहे.

3) शांति शांतता कलवचा स्थापना करणे :

शांतिमध्ये विद्यार्थ्यांच्या वेगवेगळ्या समस्या सोडवण्यासाठी प्रकाशांत शांतता कलवचा स्थापना करणाना शांती शांतते विद्यार्थ्यांमध्ये समस्या जीवनामध्ये निर्माण झाल्यास कडी सोडवण्याची त्यासंबंधी कोण-कोणत्या गोष्टी करणे आवश्यक आहे, हे प्रयत्नपूर्वक पाहिल्यामुळे शांतीतील शांतता कलवचा कामदा त्याला त्याच्या जीवनामध्येही सोपू शकतो.

10) मानवाधिकार व कर्तव्य यासंबंधी जागृती :

मानवाला जन्मजातच काही अधिकार मिळालेले असतात मात्र त्यांच्या परिस्थितीनुसार मानवाला बंधने येतात मात्र धारणेच्या माध्यमातून मानवाच्या स्वातंत्र्याला सुरक्षित करणाऱ्या प्रयत्न केलेला आहे, त्यामुळे मानवाला आपला अधिकार आणि कर्तव्याची जाणीव करून दिल्यास त्यांच्या जीवनामध्ये शिक्षण लागून नियम, कामदाची अनुकूल करून आपण आपले जीवन सुखाकर करणाऱ्या प्रयत्न करतो.

Peace is not
the highest goal in life.
It is the most fundamental
requirement.

Siddhartha

समाप्ति :

' शिक्षण म्हणजे वर्तमान परिवर्तन करणारे साधन आहे,' विद्यार्थ्यांमध्ये शिक्षणाच्या माध्यमातून शांततेची मूल्य व कौशल्य यांची रुजवणूक करणाऱ्या जबाबदारी एक शिक्षक म्हणून आपल्यालाच करावी लागते. सार प्रालयादिक कार्यातून एक शिक्षक म्हणून शांततेचे महत्त्व लक्षात घ्याऱ्या विद्यार्थ्यांमध्ये रुजवणूक करणाऱ्या महत्त्व समजून घेते. शांतता शिक्षणाचे कार्य हे विद्यार्थ्यांचे संपूर्ण कल्याण, त्यांना मनाप्रमाणे सल्ला आणि सुचनांना समजलेली वागणूक शिक्षक आणि विद्यार्थी दोघांची वैयक्तिक आणि सामाजिक जबाबदारी यावर आधारित आहे.

Paul S.

समाप्ति